

JOHANNES RADCLIFFE MD.

Ob. Nov. 1. 1714.

Ætat. 64.

LEGAVIT

Universitat. Oxon. { Ad Biblioth. exstruendam 40000.
 Ad Libros coemendos annuatim 100.
 Pro Salario Bibliothecarij annuatim 150.
 Collegio Universitat. { Ad Hospitium Magistri exstruendum 5000.
 duobus Medicis ibidem aliquandiu Commoraturis ann. 600.
 perpetuam Advocationem rectoriæ de Kingsworthij. et al.
 Insuper Hospitali S. Bartholomæi Lond. annuatim 600.

E X E Q U I Æ
Clarissimo Viro
JOHANNI RADCLIFFE M.D.

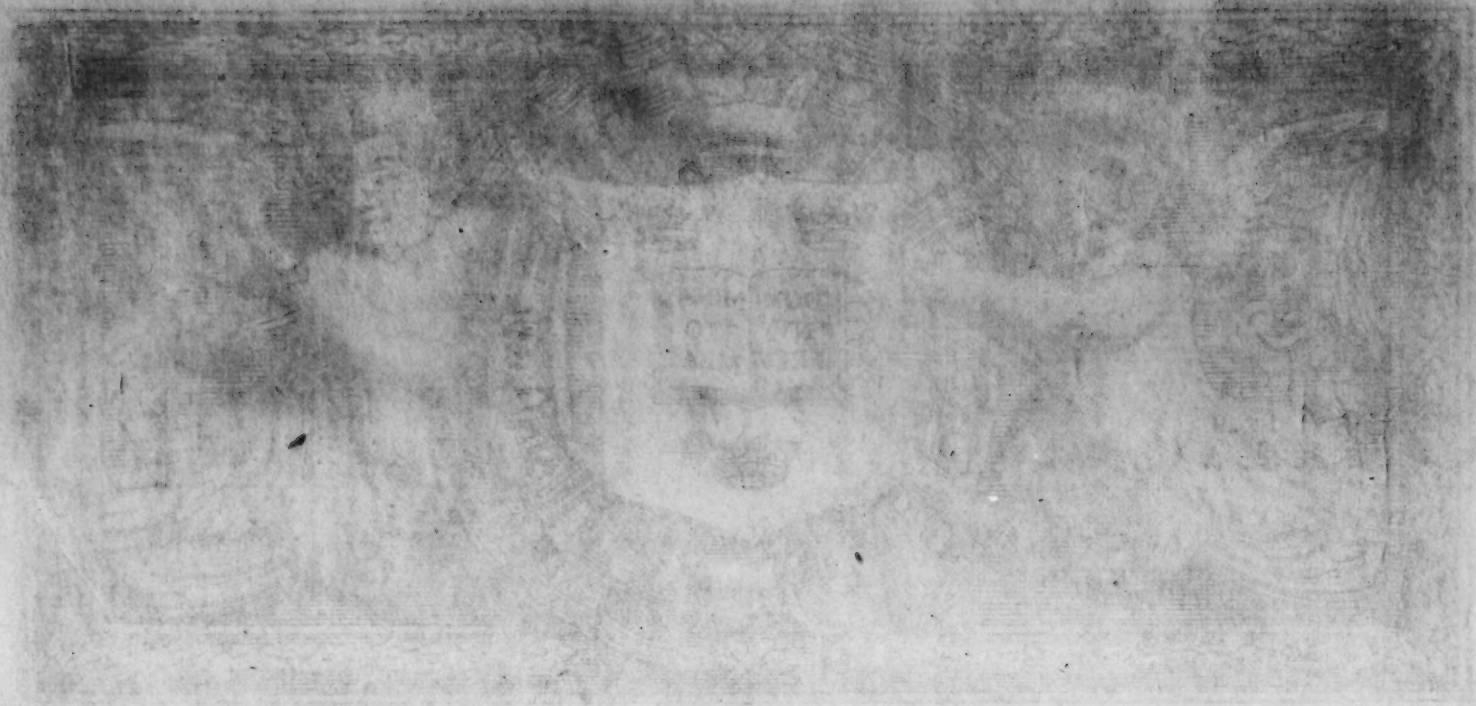
A B

Oxonienſi Academia

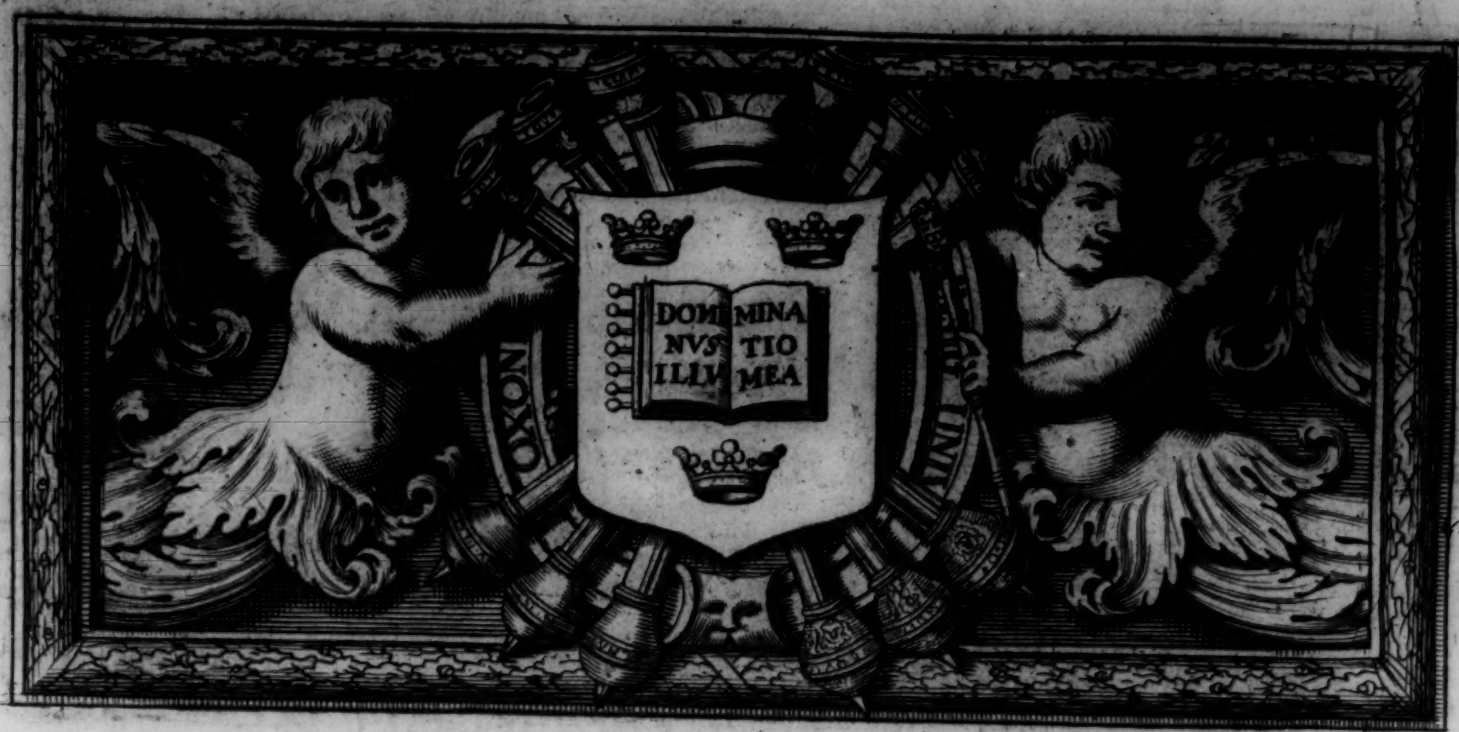
S O L U T Æ.

O X O N I I,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,
An. Dom. MDCCXV.

THE PHOTOGRAPHIC COPY OF THE
MANUSCRIPT OF THE
MAGNETIC

ILLUSTRISSIMO PRINCIPI

JACOBO

Duci, Marchioni, & Comiti de *ORMONDE*,

Nobilissimi Ordinis Periscelidis Equiti,

Cancellario nostro Honoratissimo,

Exequias hafce

Viro Clarissimo JOHANNI RADCLIFFE Solutas,

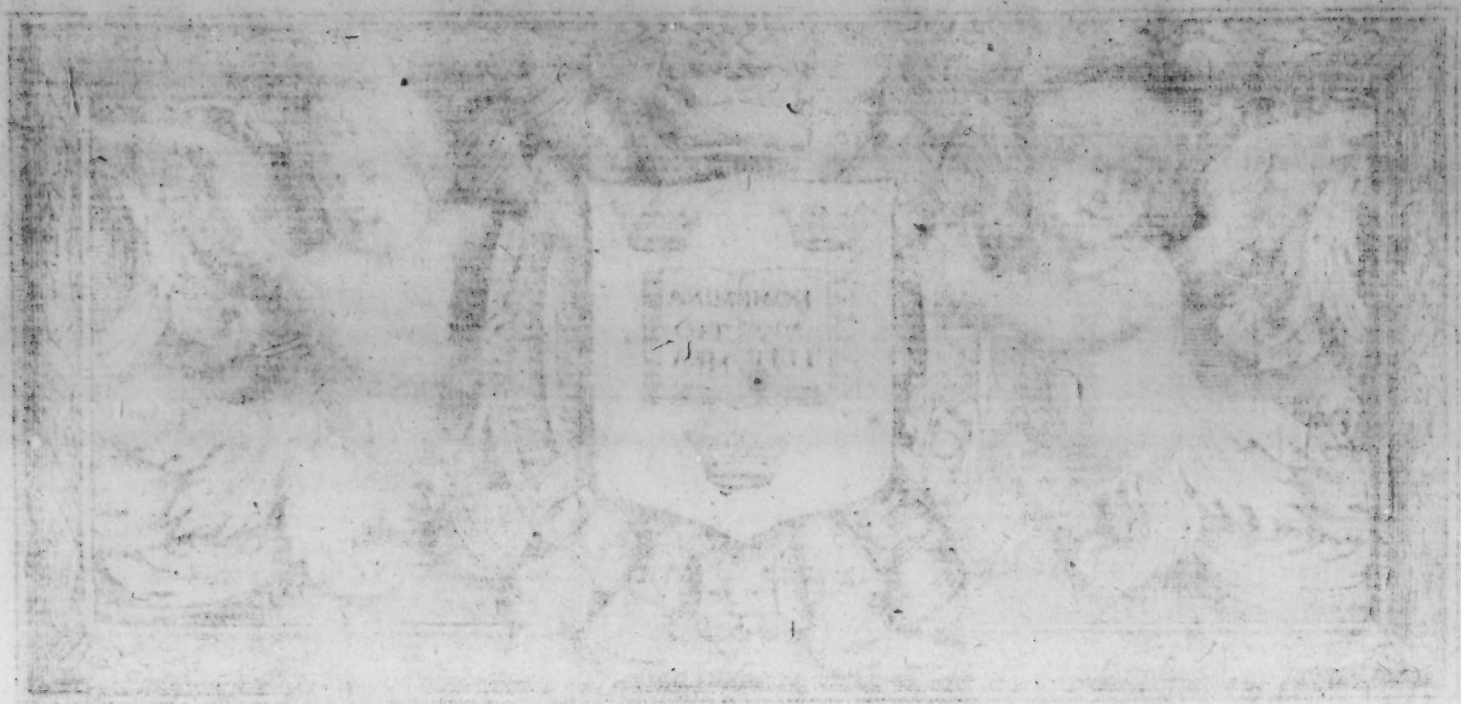
Ob Beneficia, fingulari Hujus Munificentia,

Illius potissimum hortatu, in Nos collata,

Summo cum obsequio, & grati animi ergo

Dicamus Dedicamusque,

Universitas Oxoniensis.

ILLUSTRATIONE PRINCIPIS

JACOBO

Dno, Marchioni & Comiti de Orléans

Nobilissimi Ordinis Praedicatoris

Canonicus noster Honorabilis

Exemplis hinc

Vito Clarissimo Johanni Baptistae

Ob Benedicere, ingenui hinc

Illis possunt hinc in Vos

Sanctum cum obsequio &

Picant. Medicamentis

Universis

At a General Meeting of the Vice-Chancellor, Heads of Houses, and Proctors of the University of Oxford, at the Apodyterium of the Convocation-House, on Saturday Nov. 27. 1714.

OR the more Solemn Performance of the Funeral Rites of the late Worshipful Dr. *John Radcliffe*, our most Munificent Benefactor, it is Agreed and Order'd as follows;

I. That upon Ringing St. *Maries* Great Bell, on *Wednesday* next, at one of the Clock in the Afternoon, all Members of Convocation do Repair to the Publick Schools in their common wearing Gowns and Caps; There, together with the Vice-Chancellor and Proctors, to Receive the Corps at the Great Gate, and to attend the same to the Divinity-School, where it is to be Deposited, and to Lye for Publick View till eleven of the Clock on *Friday* Morning.

II. That on *Friday* at Twelve of the Clock, upon Tolling St. *Maries* Great Bell, all Members of the Convocation aforesaid (as also the Noblemen) do meet in the Convocation-House in such their several Habits and Hoods as are usually worn at the holding a Convocation: There to abide in their Proper Seats, whilst the Publick Orator makes a Latin Oration over the Body, which on that Occasion is to be remov'd thither; and whilst other Proper Ceremonies are performing.

III. That from thence all the Company do attend the Body by *Brazen-Nose*, *Lincoln*, *Exeter* and *Jesus* Colleges to *North-Gate*, and so by *Carfax* to St. *Maries* Church; where all Persons being Seated in their Proper Places, and the Burial Service being begun by Mr. Vice-Chancellor, after the Lesson a Funeral Anthem is to be Sung by the Choir; and when That is ended, and the Corps brought to the Grave, * the Orator is to make another short Speech: after which, the Remaining Part of

* Instead of the Publick Orator, Mr. *Lindsey* Fellow of University College made this Speech.

the Burial Office being Perform'd, every one is quietly to Depart home.

IV. That a Convocation be held, in which, the Benefactions of Dr. *Radcliffe* being first Declar'd, a Proposal shall be made to the House for a Decree to Enroll the Doctor's Name in the Registry of the Publick Benefactors of the University; for conferring honorary Degrees; and for giving all other possible Testimonies of our grateful Regard to the Memory of the Deceas'd.

V. All Batchelors of Arts and Undergraduates are hereby strictly commanded to behave themselves in a manner fuitable to so Solemn an Occasion: and all Persons whatsoever are enjoyn'd upon the severest Penalties not to tear off the Escutcheons, or to make any Disturbance in the Church, the Divinity-School, or in any part of the Procession. And all Magistrates are to take care that no disorder may happen through the whole Course of the Solemnity, or, at least, that no Offender may go unpunish'd.

BERN. GARDINER

Vice-Chancellor.

All Colleges and Halls are desir'd to Toll a Bell from twelve of the Clock on *Wednesday*, and from twelve of the Clock on *Friday*, till the Great Bell at St. *Maries* ceases on each day.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ORATIO FUNEBRIS *habita* OXONII in Do-
mo Convocationis Tertio die Decembris 1714.
pro celebrandis Exequiis Præstantissimi Viri
JOHANNIS RADCLIFFE M. D.

ADEM quâ Te prosequutus est Venera-
tione, excipias, *Academia*, hæc sacras
RADCLIVII Tui Exuvias, quas Annis, Stu-
diis, Honoribus, lassatus, ideo tandem lu-
bens deposuit, ut ab Exilio ad Patriam, à
Terrâ ad Cælum, unde tanquam salutare
aliquod & beneficum Sidus, in Terram delapsus videba-
tur, rediret. Ad summum humanæ Eruditionis & Glo-
riæ Fastigium evecto, nulla ulterior, nulla alia, nisi ad
Immortalitatem ei patuit Honoris via. Et profecto is frui
Consortio *Dei & Angelorum* æterno haud immeritò cen-
seatur, cujus Auspiciis, magnus ille rerum Arbiter, *Deus*,
humano Generi tam benignè prospexerat. Si enim vel
præstantissimi Medici solertiam, vel amplissimam Funda-
toris Munificentiam suspicimus, in utraque, velut Tutelare
Numen, evasit. Divinum quippe est Opus, Animam
creare, proximum huic, Doctrinâ bonisque Artibus im-
buere, ex Faucibus Orci ægrotantem eripere, & Sanitate,
quæ vera Vita est, redonare.

Magnum quidem est, RADCLIVIE, sed de Tuâ Munifi-
centiâ non mirum, Te, & Valetudinem Corpori, & quod
majus est, menti humanæ Eruditionem, per omnem ævi
sempiternitatem impertiri; Tuique Desiderium, ingens A-
cademiæ, Reipublicæ, humani generis, Damnum, Biblio-
thecâ, Bodleianæ molis omnino æmulâ, Viris, in Facul-
tate Tua, Tui simillimis, novisque indies surgentibus RAD-
CLIVIIIS rependere.

Si enim ad Rei Literariæ Stabilimentum, adjumenti
aliquod afferat, redacta undequaque in unum locum Scien-
tiarum & Artium exquisita Congeries; si Medicum abso-
lutum, & ad sustinendas RADCLIVII vices idoneum, effin-
gat coacervata Domi Eruditio, aut expetita foras, per U-
niversum Orbem Terrarum, Experientia; si Illius est, per
cunctas Regiones & Latebras Naturam sectari, ex Plantis,
Animalibus, Metallis, ubicunque Terrarum reperiundis,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Remedia petere, oculisque perspicacissimis humani Corporis inspicere Penetralia; quis non illos Medicinalem arripere Palmam præ aliis credat, quibus tot adminiculis frui per decennium dederit RADCLIVIVS noster, Studiisque suis tam splendide vacare.

Vivis itaque, & vives per omne ævum, in hisce eximiis, quos Munificentia Tuâ eruditurus es, Medicis, & Vitam aliis vel mortuus donabis; dum ex illo Tuo nobili Doctrinæ Sacrario, Eruditorum Ingenia in æternum excoles & adaugebis.

Favete mihi, *Academici*, si ex Vita tam laudis fœcundâ, eas præcipuè celebrandas excerpserim Virtutes, quæ Mortis Dolorem aliquantulum lenibunt, quæ nobis non solum in memoriam revocent fuisse *Nostrum*, sed vel etiamnum tanquam Vivum ob oculos ponant, & Æternitate quâdam in Terris donabunt.

Quis enim ea omnia, quæ cognoverit, quæ dederit, quæ extruxerit, quæ fecerit, per totum Vitæ auspiciatissimæ Cursum, brevissimumque heu, quatenus ad nos spectat, Nestoreæ Ætatis spatium, intra paucas Lineas, intra Orationem unius horæ, possit continere? Si Eruditionem illius spectemus, non solum ex Libris, ascititiis Doctrinæ subsidiis, quos tamen non prius contempnit, quam penitissimè intellexerit, sed ex rebus, ex ipsis Librorum fontibus, Naturæ schola, scientiam adeo universam exhaustit, ut nihil fuit in Philosophiâ tam profundum, in Rhetoricâ tam venustum, in Arte Poeticâ tam sublime & arduum, quod non penetravit vivida vis Animi capacis, non arte, sed infito quodam à Naturâ vigore, Literaturam omnigenam ad se attrahentis. Si incredibilem Medici solertiam suspicimus, tam fœlici promptoque Judicii acumine, diversissimas Morborum Naturas, Species, Symptomata, Causas, uno tantum intuitu perspiceret & impugnaret, ut nusquam fere extulerit gradum, quin ubique Valetudo, quasi Umbra, secuta sit, & coram Illo, tanquam unico in Terris Sanitatis Dispensatore, ægroti omnes se supplices abjecerunt. Si denique universas ejus erga Literatos, egenos, infirmos, Charitates ad amissim contemplemur, adeo immensos opum erogavit Thesauros, ut Inopiam, Ægritudinem, Ignorantiam, ex totâ ferè *Britanniâ* sufficienter quodammodo fugare.

Jam vero cum tot & tantas publicas Utilitates amplecti vellem,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

vellem, & unusquisque vestrum, *Academici*, privatim suas cogitet, tremebunda proferatur Oratio necesse est, nè ea minuet, quæ ita magna sunt, ut amplificari non possunt. Quis enim augustissimam illam, quæ ad Cœlum usque asurrectura est, Bibliothecam, satis mirari, satis inspicere & evolvere unquam potest? Columnis æquè solidis, æquè magnificis, ac sint ipsæ quas sustentant, Scientiæ, innixam, ornatam, stabilitam. Intus, clarissimorum Virorum Operibus, Sæculorum, Nationum, quam maximè distantium conjunctis Laboribus, Supellectili, auro gemmisque pretiosiori, quotannis locupletandam. Quam vero RADCLIVII ipsius Encomia, si modo omnes quas præstiterit res magnæ scriberentur, facile adimplerent, splendidissime exornarent. Hisce novis Musarum Hospitiis ditatum, etiamnum magis efflorescat *Oxonium*. Licet nihil exhibitura sit hæc superba Domus, vel extrà, tam visu spectabile, vel intus, tam Laude & Imitatione dignum, quam Fundatoris sui Doctrinam, Solertiam, Magnificentiam.

Quali Gaudio perfusus, quali Admiratione accensus, stupendæ huic Moli, cujus ipse Prototypon delineârat, oculos nunquam satis explendos infixit, Venerabilis ille Præsul, & sanctissimus Martyr, *Laudus!* inter Archiepiscopos Cantuarienses, tanquam Luna inter stellas effulgens minores, tanquam Academia hæc florentissima, quam suo studio, Impensis & Labore, ad hoc Fastigii evexerit, inter alias quascunque Literarum Sedes. Quem silentio hic loci & temporis præteriri, nec Integerrimi Præfulis finet Pietas, nec amplissima erga nos Fundatoris Munificentia, nec pro Ecclesiâ optima fervidissimus Ardor, nec ergà Regem optimum fidissimum Obsequium. Virum ad primævæ Pietatis Exemplar omnino compositum; Cujus Meritis, cum post disquisitiones acerrimas, Presbyterianam prorsus superaverit Malignitatem, indignus esset Ecclesiæ Anglicanæ filius, qui detrahere ausus sit & calumniari.

Sed me tam grandi ferventem Materia, ad RADCLIVII Laudes solennitatis hujusce ratio reverti jubet, & ab Encomiis Ejus, qui Mente designârat, ad Illius, qui perfecerat tam grande Opus, facilis descendit Oratio. Quod quidem perfecisse, in Illius Gloriam cedit, non potuisse, Alterius nihil detrahit Honori. Uterque eodem benefaciendi Ardore accensus, eadem sublimitate Ingenii præditus, quod potuit, fecerit; & licet Diversitate Fortunæ videantur esse aliquantulum

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

aliquantulum Diffimiles, in Animis Hominum, Famâ Rerum, sunt omnino *Æquales*. Uterque Divinum aliquid spirasse, & humani prorsus Ingenii Modulum excessisse videbatur, quippe nec hic Superiorem unquam invenerit, nec ille Parem. Uterque pro virili semper conatus erat, ut suus, Patriæ, Regi, Ecclesiæ, constaret Honos, conservarentur Privilegia, & ut Connubio stabili conjunctæ florent Regia Celsitudo, & Dignitas Episcopalis. Uterque par nactus erat Virtutibus suis Theatrum, dum in Illius manibus, Universæ fere *Britanniæ* posita esset quodammodo Salus, Alterius Regimini, commissa Ecclesiæ Anglicanæ Tutela. Uterque demum dedignatus erat Adblandiri, Adulari, & vel Regibus ipsis serviliter & abjectè Morigerari, & in eorum Gratiam, Consuetudinem, Amicitiam, se propriâ Virtute evexerit, simplici licet, & nullis Aulæ Lenociniis fucatâ.

Non quod defuerit RADCLIVIO nostro, suavissima quidem conversandi Lenitas, & fælici prorsus Temperamento immixta, cum Academicâ Integritate, Aulica morum Elegantia, cum Philosophicâ Gravitate, Juveniles animi Lepores, & Attici Sales. Nemo inquam humano Generi magis fuit in Deliciis, nemo lubentius, nemo alacrius, aliorum Saluti invigilavit; & licet à Principibus viris *Peteretur*, & nonnunquam frustra, ab infimis ipse *Peteret*, ut benefaceret, ut sanaret.

Appello vos dilectissimos illius Amicos, & Testamenti Curatores dignissimos, (qui non solum summis Honoribus obeundis, sed relinquendis, Gloriam adepti estis,) annon semper explicatâ fronte serenus, Amicis vacaret, inserviret, & Infirmitate aliquâ dejectos, Urbanitate & Facetiis, non minus quam Remediis suis, resuscitaret. Quod si paucissimis aliquantulum asper esse videretur, id non sibi, sed Malignitati Temporum est imputandum, in quibus Injuriam Bonis planè intulerit, qui Universos pari Animi Candore exceperit.

Si à Tenero intueamur, tam luculenta in Juventutis suæ Auspiciis magni Animi dedit Indicia, ut longè supra *Ætatem* esse viderentur, quæcunque aut diceret aut faceret; & nemo erat, qui non ab ineunte Adolescentiâ Talem, Qualis postea extiterit, futurum auguraretur.

Aliundè emendicatæ Nobilitatis Insignia, de quibus vulgus Nobilium gloriari solet, risit, & nihili fecit; abunde

tot

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

tot eximiis Virtutibus nobilitatus, suisque solummodo Meritis, in id Fastigii emerferit, quod nemo antea attigerit Medicus, pauci vix animo & votis concipere possunt.

In hisce Musarum recessibus earum hausit Virtutum Rudimenta, quæ tam longe lateque splendorem nominis sui diffuderant. Illustrem primò excepit Alumnum Viro- rum Clarissimorum Fæcunda Mater, & sedula Nutrix, Magni *Alfredi* Collegium, quâ orbis patet Literatorum vel sine RADCLIVIO, Celeberrimum; in quò nempe fælicif- simè juxta ac diutissimè floruerint Artes, viguerit Disci- plina. Quod tamen ille suâ Doctrinâ Eruditius, Moribus Ornatus, novisque Hospitiis, Regiæ Molis omnino æmu- lis, Splendidius reliquit. Providitque ut cum Dignitate qua- dam Magnificentiæ Regis Fundatoris haud absimili, *Alfredi* vices in Collegio suo, Magister in perpetuum sustineret.

In doctissimam deinde cooptatus est *Lincolniensium* no- strorum societatem; & ubicunque studiis Rei Medicæ & Politiorum Artium, Operam navavit, nullis Cupiditatum deflectionibus seductus, nullis errorum anfractibus impe- ditus, rectâ semper ad Gloriam tendebat viâ; & culmi- nante genio, ad summum doctrinæ Fastigium assurrexit, & vel ad supremum usque Vitæ halitum assurrecturus esset, si Se aliquid majus, aliquid sublimius in Facultate suâ spectâset. Haud satis suo Honori, & aliorum Saluti, prospexisse sibi videbatur, nisi in maximè perfectis Scien- tiarum Disciplinis perfectissimus emergeret. Et quis non Medicinam, tantum inter nobiliores Scientias efferre ca- put, quantum inter Medicos ipsos, RADCLIVIUM, existimet? Cum enim quot ferè sunt Morbi, tot sunt Mortis Genera; cum tam variæ Ægritudines undequaque in hunc amplum Fragilitatis Scopum, injiciunt Tela; cum in ipsis Morbis tam dubiæ & fallaces Notæ sæpissimè occurrunt, tot Pul- sium Discrimina, Ægrorum Temperamenta, & variæ Medicamentorum Vires; qui venienti huic tantæ Calami- tatum Turbæ possunt occurrere, occupantem reprimere, repressam penitus fugare, humanæ Magnitudinis haud mi- nora exhibent Specimina, quam ægroti Imbecillitatis, & dum Vitam impertiuntur, Vitæ Pretium ostendunt, quæ tam eximiis Artibus exornatur & superbit. Et qui- dem RADCLIVIUM Natura genuerat Medicum, Eruditio enata Rebus formarat; & quasi sacris Naturæ initiatus fuisset Mysteriis, pandebantur illi abditissima humani

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Corporis arcana; Remediorum omnium, quotquot in amplo hoc Terræ Marisque finu delitescent, Qualitates; & tam fælici acumine, vel vivum spirantemque Hominem inspicere potuisset, ut quibus stimulis urgebant graves Calculi Dolores, quo Torpore Lethargus, quo impetu Apoplexia, perspicacissimis Animi Oculis spectaret. Noverat Vir sagacissimus scivisse Ægritudines, pæne est superasse, in quas ille quidem acutissimè adeo penetravit, ut quòd ipse dixerit, vel lugentes Ægroti Amicos erexerit, vel funebrem tædam accenderit, & divinâ quâdam Præscientiâ afflatus, de Vitis hominum tanquam ex *Tripode* pronunciaret.

At dum tot illustrium virorum Medelæ noctes diesque impenfissimè invigilavit; dum universis ita prospexerit, ut vix distinctè, tam distinctè ut non multorum suscepisse curam arbitraremur; tot tantisque laboribus fractus, quos ille solus tam diu sustinuisset, lachrymantibus omnibus Infirmis, Literatis, Egenis & Miseris, quos cum amplius in terris fovere non potuit, Hæredes reliquit, è vitâ decessit; & Mortalitatis Vinculis, cum Impetu quodam & Fastidio perruptis, Mens illius, tot Artium & Scientiarum capax, perplures adhuc à perenni Sapientiæ Fonte, receptura, in Æternitatem avolavit.

Jam vero cum universus Cœlituum chorus de tam grandi recepto lætatur Alumno, quid nos suspiriis oculisque in humum moeste defixis, Illi, cujus Laudibus efferendis venerabundi hodie convenimus, pio errore, Injuriam fumus illaturi? Exiguum hoc spatium ingentem RADCLIVIVUM non capit, implet orbem Terrarum nominis sui fama, & est impletura; dum per atria Cælorum expatiatur Spiritus, & Dei & Angelorum societate exultat. Mors illi rapuit Ætatem senilem, temporariam, Morbis & Laboribus confectam, & Juvēntute perpetuâ, Vitâ nullis Calamitatibus obnoxia, Valetudine, quam sua Ars conferre non potuit, æterna, donavit. Et Famam quidem rerumque gestarum Præmia, adeo non abstulit, ut auxerit; quot enim ex immensâ illius Munificentiâ sempiternè prodibunt, egenis Solamina, ægrotis Remedia, Academiæ, Republicæ, Ecclesiæ, Ornamenta & Præsidia, tot novas in Terris, per omne ævum affecuturus est Laudes, eo ampliorē, per infinitam annorum seriem, in Cœlis Plausum, Beatitudinem, Gloriam.

Quâ

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quâ igitur debiti Cultus, & grati animi Veneratione, supremos desideratissimis hisce Manibus Honores indicemus, & in albo Benefactorum, cum *Sheldono*, *Bodlejoque* nostro, cum divis *Edvardo Caroloque* inscribi Illum curemus, qui tantum inter hujusce Loci eminet Patronos, quantum illi à Privatis recesserunt! Præcipe lugubres Academia Cantus, & post regias Exequias nuperrimè defletas, à nobis nunquam non eheu deflendas, RADCLIVII Virtutes, Musæ efferant *Oxonienſes*, tot diſſonis Linguis, tot variis Ingenii Artibus & Scientiis, quot excoluit ipse, quot excolendas à nobis curavit. Et licet nullis indigeat Pyramidum Inscriptionibus, nullis Musarum Encomiis, ipso marmore perennioribus, Cujus, in animis hominum, æternitate Temporum, Famâ rerum, insculptæ sunt Laudes, nullâ ævi Injuria oblitterandæ; Licet ipse splendidissimum sui in hâc Academiâ erecturus est Monumentum, sæpissimè doctis oculis legendum, non ut plerique solent, ad inanem Memoriam suæ ostentationem, sed ut Lectoribus profit, ut Virtutes, quas admirantur, ipsi assequi possint & imitari; ex vestris tamen æternis, ni vanus auguror, RADCLIVIANARUM Virtutum Fastis, ediscent posterì, in hâc Academiâ extitisse Virum, qui totum hoc rerum Naturæ Corpus, Animo lustravit, Ingenio complexus erat, Munificentiam locupletavit; & in universis Scientiis tantum emicuit, quantum alii in singulis emineant. Et vos præstantissimi undequaque Viri, à recolendis illius Laudibus, ad assequendas tandem gradatim excitemini; si enim eo quo soletis, Ingenii Vigore, in hoc amplissimum penetretis Argumentum, & RADCLIVII Imaginem in Animo penitus insculptam habeatis, tali vos perstringeret Pulchritudine & Splendore, tot tantisque ad imitandum accenderet Incitamentis, ut eandem ex animo in Vitam transcribere, vestræ esset impensissimæ Curæ, & summæ Gloriæ.

Digby Cotes, A. M. Coll. Om. Anim. Soc.

& Universitatis Orator Publicus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Oratio habita in Margine Tumuli.

RISTIS hæc mihi delata, *Academici*, Patronum & Vestrum & *Meum*, perfecto, si quis alius, Oratore dignum, recolendi occasio flentem me exhibet, abjectum, elinguem, quidvis denique potius quam Oratorem. En quanti enim hîc Reliquias Viri! quale mortis Trophæum! quàm fastu plenum! hîc stupeant, fas fit, Curæ; hîc Dolor obmutescat. Quid enim, ubi deflenda omnia, dicendi copiam suppeditaret? si devictas *Gallorum* Acies, si *Germaniam* restitutam dicerem; non horum Testes *Rhenus* ac *Danubius*, celerrimi licet, æquè libero fluere Cursum, ac Oratio. Pax etiam Armis demùm reportata, & plurima *Europæ* Tranquillitas nostri esset uberrima pariter ac exoptatissima sermonis materies. Hæc autem omnia, nostri olim Laboris Argumenta, eripiunt tot nuperrimè institutæ funereæ Solennitates, silentemque latè mœstitiam diffundunt. Ultra enim hunc usque Rogum me rapit lugubris hic Apparatus; præsentisque memoriæ sistit extinctam *Annam*, suumque nuper Desiderium *Beufordiae* Ducem, & non uno Dolore occidit. Heu quanta hæc vidimus Funera! quàm inopinatis in nos miseriis accumulata! adhuc tamen, RADCLIVO salvo, hoc miseris solamen; quòd, avulsis primis, de Principum Ducumve Posteris nil esset desperandum: raptò autem Hoc etiam *Æsculapio* nostro, nec scire datur quàm longâ adhuc ferie pullati hi procedent menses, aut quonam superba hæc se proripiet Ruina.

Quemnam enim inter suos jam enumerat *Phæbus*, Qui æquè certum laborantibus afferat Præsidium; Qui ingruentis morbi Infidias pari Arte prospiciat, mortisque vires adeò feliciter eludat?

Historia quidem, summæ vetustatis nuntia, ostendit nobis Viros quosdam in Re Medicâ utiliter exercitatos. Quàm celebris, idque meritò, inter antiquos *Hippocrates ille Cous*? quanti Nominis, ut alios multos taceam, *Galenus*? summa illi in Prognosticis Felicitas; de Ufu Partium Hic optimè differuit: at utramque *Spartam* egregiè ornavit RADCLIVUS; Qui in præsciendo ferè divinus, membrum etiam quodvis viscusque humanum adeò intimè calluit,
ut

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ut cujuslibet Partis anomalæ Affectioni respectu quodam peculiari subvenire facile peritissimus evasit.

Inter Neotericos, Qui sese Medicorum numero adscribi gestiunt, alii quidem abdita Corporum claustra referantes plurima inde Naturæ Myſteria in Lucem protrahunt; & quàm mirabili opere & artificio hæc nostra perfectæ sit Compages, sagaci fatis Indole demonstrant. Sunt & alii, Qui corpoream omnem Vim seu salutarem five morbificam ad mechanicas quasdam Rationes exigunt; Qui Motuum, ortarumque inde Secretionum Leges aptè determinant; qualisque Partium inter se Actio fit & Reactio, summo cum Acumine designant. Hos omnes sua quidem manet Laus; sed dum Artes has Ancillas ambiendo toti sunt, Dominam Scientiam raro attingunt. Has ergo Artes non penitus illibatas tranſiit celeberrimus noster RADCLIVUS; sed his innixus in altius affurgit; ad summa festinanti Gradibus non erat diutius immorandum; & quamprimum ad Apicem fuerit evectus, elaboratum illum omnem, quo ascendit, Sclarum apparatus Populo ostentare, duxit esse omnino supervacuum. Artem igitur cum maxime exercuit, tum maxime diffimulavit; maluit medicum esse, quàm videri Philosophum; non magna locutus est, sed fecit; nec Ætiologiis sed Remediis excogitandis Gloriam est adeptus; scire suum nihil æstimans, nisi quatenus aliorum Commodis inserviret.

Hic, siquando ad morbum debellandum tempestive fuerit accitus, (heu nos miseros, quòd non semper tempore accitus fuerit!) tanquam *Cæsar* alter, *Venit, Vidit, Vicit*; & quot Certamina, tot fere numerat Triumphos. Quanto hinc debito pene totum sibi obstrinxerat humanum Genus? Quisnam enim est, Cui non Ille incolumem præstitit Parentem? Quisnam, Cui non Filium? Quisnam, Cui non Amicum? Hoc enim, ceu *Pallade* alterâ, Clypeum opponente, incassum torquebant Tela Pestium Catervæ; frustra intumescere Hydropes; frustra Febres æstuabant: Morti denique in Illum nihil licuit, nisi quâ Fatum sibi in auxilium accersebat. Fato ipsum RADCLIVUM subjecere Superi: hinc nostri hodie Questus, hinc Lachrymæ: & quo sæpius olim, ne fleremus, effecit; Ipse nunc fletus poscit tanto uberiores.

Talis, quâ medicus, RADCLIVUS: alias ejus Virtutes si recenserem, quàm in immensum excresceret hoc, quod

E

ploramus,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ploramus, Damnum! fin autem hoc quærat; Quis in Colloquiis Vitæque Consuetudine adeo Jucundus? Quis in narrando festivior? Quis in Jocis eruditior? tota in ejus sermonem ruebat Elegantia: feriis suis Phoebus semper adstitit, semper Ludis.

Talis Hic tantusque Vir; Præsidium & dulce suæ Patriæ Decus, cum sibi quidem satis, Amicis autem parum diu vixerat; non dicam, moritur; absit istud medico opprobrium; sed abiit, discessit: probe novit, non nisi per mortem velle Deos sibi Aditum patefieri, per hanc ergo ad Deos transiit; Terras & mortalia reliquit, ipse non ulterius mortalis. De his igitur quæ mortalia egit RADCLIVUS, satis fit dictum: ad immortalia ejus opera jam festinat Oratio, & eam, quâ præcipue Divos refert, Munificentiam.

Musæ Deûm Soboles, Deis semper Curæ: à Jove Principium duxerunt, à Jove etiam Incrementum. Summum enim voluit Numen, ut semper essent inter Homines, Qui cælitus demissas Sorores Domiciliis exciperent, & lautâ quâdam venustate ornarent. Hinc suus olim *Athenis* nitor, sua hodie nostræ *Oxoniæ* Elegantia. Fuere enim, ante RADCLIVUM, Qui hæc Literarum Sedes piissimâ Largitione cohonestârunt; Qui inopes dotârunt Artes; præclareque adeo nobis consultum esse voluerunt, ut nostris his Otiis cum Dignitate frui possemus. Hinc *Bodleium* Jactare licet, hinc *Sheldonum*; plurimosque alios, quorum memoria in nostris Annalibus summâ cum Religione consecrata in omne Posterum vigebit. Horum Famæ æmulus *Hic noster* dum summa vellet sequi, generoso quodam Animi Ardore summa transcendit; nec patitur, ut referant Annales fuisse Quosdam, Qui paria unquam in *Oxoniam* Beneficia contulerunt. Sed qualis hæc sua in vos universos munificentia, præclare modo dixit Vester, *Academici, Orator*: Quænam autem sit in *Alfredianos* speciatim Benignitas, fas fit ipse narrem *Alfredi* Alumnus.

Ædes nostras, quasi alterum natale Solum, peculiari semper affectu coluit RADCLIVUS; & Qui dudum Alumnus, mox evasit Patronus. Quod Sol oriens pictos Radios in Sacellum trajiciat; quod nobis non sine nummis Thesaurus, Huic æquum est acceptum referamus. Prima hæc autem amoris sui pignora amplissimis demum muneribus accumulavit: nec satis Illi videtur ornasse Ædes, nisi ornatas etiam

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

etiam augeat, & mœnia protendat. Hinc jubet, ut surgant *Ædificia* digna *Viro* qui nostris præest *Musis*, suo etiam *Amico* digna. Nec parum nobis in Commodum cedit, quod voluit inter nos esse qui suis sumptibus *Rei medicæ* operam navarent. Humanam Imbecillitatem sublevare, morbis feliciter occurrere, probe novit magnæ esse mentis Opus, nec de Victu parando sollicitæ: ne Res igitur angusta domi suorum unquam Virtutibus obstaret, Jubet suis ante partis large uti, & inde studiis splendide vacare. Nec minor in nos *Theologos Medici* Liberalitas: Priorum quidem munificentia cautum est, ut Armis essemus instructi; Campos autem donat RADCLIVUS, quibus militiæ nostræ munera exerceremus.

Eximiae huic in Homines Charitati & Benevolentiae accessit summa *Numinis* Veneratio, & Pietas minime simulata. Publicis quidem Sacrorum Solennitatibus ne sæpius adefset, obstabat dira *Ægrotantium* Necessitas, quâ coactus frequenter etiam Sabbato sanabat: Quoties autem Domi secreto esse licuit, nōrunt, qui Illum optime nōrunt, in Precibus fuisse assiduum, & in *Dei* Cultu maxime Religiosum.

Has tot & tales Virtutes celeriori in Cœlum reditu *Superi* remunerârunt: quantum autem muneris est quod tantis suis in nos meritis *Ipsi* rependamus? Quod solum autem possumus, Hoc saltem faciamus; ut Fama & Memoria apud nos in omne ævum sint superstites. Has debito colamus Præconio; Has summâ Religione prosequamur; His denique omnium genere monumentorum consecratis, quâ mortalibus licet, donemus Immortalitatem.

S. Lindsey, A. M.

& Coll. Univ. Soc.

Johannis Radcliffe M.D. Exequiæ.

Die Martis viz. Septimo die Mensis Decembris Anno Domini 1714. Causa Convocationis erat ut Testamentum sive ultima voluntas Venerabilis & Egregii Viri JOHANNIS RADCLIFFE Medicinæ Doctoris, publicaretur, aliaque peragerentur quæ ad Venerabilem illam Domum spectabant.

CAUSA Convocationis sic declarata, & Lectis per Registrarium Supremis Tabulis, D^{nus} Vice-Cancellarius in Honorem Munificentissimi Benefactoris, Ornatissimam habuit Orationem; & deinde Doctoribus, Magistris Regentibus & non Regentibus proposuit, ut nomen Venerabile JOHANNIS RADCLIFFE Medicinæ D^{ris} & Munificentissimi hujus Universitatis Benefactoris, in Album Publicorum Universitatis Benefactorum, summo cum honore, referretur: quod unanimi omnium consensu alacriter concessum & decretum est. Insuper D^{nus} Vice-Cancellarius proposuit ut per Literas Universitatis Nomine missas, gratiæ agerentur Celeberrimis Supremi istius Testamenti Curatoribus, eo quod Sacrum illud Exuviarum depositum Nobis benignè fatis commiserint: Nec non ut Curatores qui, una cum Nepote dicti Benefactoris, charissimum corpus ad Tumulum usque comitabantur, Gradu aliquo Academico insignirentur Honoris Causa; & placuit Venerabili Senatui ut *Georgius Beaumont* Baronettus per Diploma, Sigillo Universitatis munitum, Doctor in Jure Civili renunciaretur; (Honorabili Viro *Gulielmo Bromley* è Curatoribus uno, ad Gradum Doctoris in Jure Civili antehac admisso;) nec non ut *Jacobus Smith*, munificentissimi Benefactoris ex Sorore Nepos, simili modo Gradum Magistri in Artibus obtineret. Et unanimiter consenserunt ut Diplomata prædicta, pro Gradibus prædictis modo concessis, in proxima Congregatione Communi Sigillo figillarentur.

In Venerabili Convocatione decimo Sexto die Mensis Decembris Anno Domini 1714. habita. Placuit Venerabili Convocationi Doctorum, Magistrorum Regentium & non Regentium (proponente D^{no} Vice-Cancellario) ut Venerabilis Vir *Johannes Smith*, Munificentissimi Benefactoris nostri JOHANNIS RADCLIFFE Medicinæ Doctoris, ex Sorore Nepos natus Major, Magister in Artibus per Diploma, sub sigillo Universitatis renunciaretur, Honoris Causa; nec non ut Diploma prædictum in proxima Congregatione Communi Sigillo figillaretur.

*Ornatissimis Viris, GEORGIO BEAUMONT Baronetto,
GULIELMO BROMLEY, THOMÆ SCLATER, Ar-
migeris, & ANTONIO KÉCK Generoso, Supremi
Testamenti JOHANNIS RADCLIFFE M. D. Cura-
toribus Integerrimis.*

D Vos tandem hæ Literæ, Gratitude-
nostram testaturæ, perveniant; serò qui-
dem pro Officii Magnitudine, quo vobis
obstricti sumus; pro vestris vero Meritis,
quæ Mente facilius concipi quam Verbis
efferri possunt, præproperè forsan & in-
tempestivè. RADCLIVIANAS enim Exequias, vestris, *Viri
Colendissimi*, Auspiciis, piè, solenniter, magnificèque so-
lutas, in suam cessisse gloriam ducit *Academia Oxonien-
sis*; & in Honoribus summis, in amplissimis Ipsius erga
nos Beneficiis, tanti Animi ingentes Reliquias ponit. Et
jure optimo quidem doctissimo huic Defunctorum Con-
fortio, Benefactorum istius juxta ac Medicorum Principis
ascripti sunt Manes, ut ubi prima Honorum egerat Tyro-
cinia, Naturæ poneret Exuvias, & ne Corpora eorum in
Morte disjungerentur, quorum Animi divinis Virtutibus
infignes, in Vitâ quam arctissimè conjuncti fuerant. Quod
si in celebrandis Mortuorum Exequiis, frigidum & exan-
gue Corpus, solenni liceat evehere Præconio, decuit certè
Eum quam amplissimè in supremo suo die efferri, qui de
Morte tot tantasque Victorias reportarat. Dedit igitur de-
sideratissimis illius Manibus, quantum Honoris & debiti
Cultûs maximè potuit *Academia* nostra, datura amplius,
si potuisset; si quid Magnificentius Memoriam ipsius offerri
potuerit, quam Bonorum omnium Luctus, Pauperum
Vota Precesque, Eruditorum Encomia. Quantæ autem
Vobis habendæ sunt Gratia, quorum Benignitati hoc Sa-
crum Reliquiarum Depositum acceptum referimus; quo-
rum spectatissimæ Curæ, munificentissimum Fundatoris
nostri Legatum, quodammodo sumus debitori. Beneficia
enim amplissima reddunt adhuc ampliora & adaugent,
Qui Charitates sibi commissas, fidè, prudenter, integer-

rimè, administrant. Tales autem Familiæ suæ, Pauperum scilicet & Literatorum, Curatores reliquit RADCLIVIVS, Quales exoptasset timidum illud & nimis sollicitum Miserorum genus; eâ nempe Sagacitate & Morum Probitate præditos, ut decipere nec vellent, nec possint decipi; Quibus se Benefecisse ut plurimum cognovit Testator, cum Facultatem adeo diffusam Benefaciendi iis legavit. E Quibus Unum nominare, totâ *Britanniâ* celeberrimum, sat Laudis tribuere sufficit. In omnium enim ore, in bonorum Civium Animis, quod Laudis maximæ est honestissimæque genus, versatur *Bromleii* Fama, per omne ævum versanda: Viri verè honorati, vere magni, si quid magni habent Pietas & prisca fides; exquisita Eruditio & Natalium illustris Honor; Ingenium, Naturâ Sublime & arduum, Moribus humile & benignum. Quem diu *Oxonienfes* habuerunt Musæ Patronum dignissimum, & Vindicem acerrimum; quem ardentissimè amant, earum omnium amantissimum. Quem vero depingere, non tam unius Academiae, quam totius Gentis, cujus ipse summâ Eloquentiæ & Probitatis Gloriâ, sustinuit Munus, decet Oratorem. Et pari jure quidem, suo Quisque Vestrum peculiari dignissimus sit Elogio, si vel Ipsi propriis Meritis non satis inclarescerent, vel eorum Famam perfunctoriæ nostræ Laudes valerent adæquare. At Cum de Vobis præstat omnino tacere, quam pauca dicere, quod exilis Facultas dicendo efficere non potest, Mens grata conabitur vovendo præstare; ut suo nempe Præsidio Cœleste Numen Vos protegat, & quæ Summa Votorum est, in Sinus Vestros, RADCLIVII Virtutes cumulatissimè infundat.

Ita precatur

Devinctissima Favoris Vestri Cultrix

ACADEMIA OXONIENSIS.

Univerf. Oxon. Pridie Nonas
Maii MDCCXV.

DILECTOS Cineres, & ineluctabile Fatum
Annæ, flebilibus sat cecinisse modis!
 Quid, nondum satiata, novos, Libitina, Triumphos,
 Plurima quos sequitur Mortis Imago, paras?
 Sors non Vulgaris RADCLIVI, aut una Ruina est;
 Innumeras Urnas Illius Urna movet.
 O RADCLIVE! potens devictos compede Morbos
 Ducere, *Opem* terris Alter *Apollo ferens*:
 En! ut lethiferum tutò nunc ingruit Agmen;
 Atque ipsa, abrepto *Te*, Medicina nocet.
 Victrix grassanti Pestis nunc æstuat igne;
 Æternaque siti turget aquosus Hydrops:
 Quò Febris male-fana ruit! dum callida Tabes
 Per vaga securum viscera carpit iter.
 Quin *Te* qui subito *Morbus* percusserit ictu,
 Heu! quibus exuviis Ille superbit ovans!
 Haud secus Igne sacro cùm quassat *Jupiter Orbem*;
 Cernitur ut primùm Flamma Trifulca, ferit.

O!

O! Si RADCLIVO cunctantem Fata dedissent
Hostem, Languores & sine Fraude breves:
Herbas si poterat notas tentasse! fidelis
Lusisset pendens funus, ut ante, liquor:
Charus vixisset Matri, Nuptæque gementi,
Queis Sponsum aut Natos abstulit atra Dies:
Quicquid congereret Medici lucrosior Ætas,
In *Pia* vertisset *Dona* benigna Manus.
Qualis Vere novo Socia in Conclavia Succos
Undique collectos fida reponit Apes;
Æmula *Bodleii* sic condens mœnia, amata
Ingenii fructus reddidit Ille Togæ.
Has Tua si dederit Viridis, RADCLIVE, Senectus;
Quas non fudisset serior Annus Opes!

BERN. GARDINER,

Vice-Cancellarius.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

VOS ô *Bodlej*i turre! penetralia *Mufis*
Sacra, *Palatini* superantia *Apollinis* aulam
Et *Philadelphi* arces! ô nostræ tradita curæ
Atria! Custodem tanto fortita minorem,
Quanto alias *Rhedycina* parens supereminet urbes!
Cernite ut exsurgunt vestris laquearia muris
Addita; ut omne nemus gaudet submittere sylvas,
Omnis amat vobis lapides nutrire fodina.

Scilicet hoc voluit veteris memor usque parentis
Ipsâ in morte memor *RADCLIVIVS*. Ille, capaci
Ingenio pollens, Medicasque per omnia vires
Gnaviter explorans, domuit feliciter audax
Quodcunque intulerat terris *Pandora venenum*.

Frustra mille dolos tentans, ter mille figuras
Induit aspera mors: varios Ille obvius ictus
Elusit; natumque patri, sponsæque maritum
Restituens, orci jura imperiosa refixit.

O quàm te memorem *RADCLIVI*! five *Sodales*
Inter festivos libuit miscere lepores,
Seu referare Senis placuit dictamina *Cœi*.

Te *Domus, Alfredi* auspiciis fundata, volenti
Excepit gremio, & magnos formavit in ausus
Egregium Juvenem. Fuit & *Domus* illa laboris
Nutrix fida mei; neque me contempnit alumnum,
Diffimili Studio, Genioque heu! impare ductum.

Nunc antiqua *Domus* cultu meliore renidet,
Muneribus ditata *Tuis*; ferit æthera celso
Vertice adaucta novis *Laribus*, nullique *Sororum*
Invidet ulterius. Nunc *Bodlejana* superbit
Fabrica, quâ centum, *RADCLIVIA* dona, columnæ
Attollunt capita alta, atque interiore recessu
Capfæ mille nitent, & non numeranda supellex.

Surgite *Bodlej*i manes, cœptisque benigne
Aspirate Viri; vestros finite inter honores
RADCLIVI famam ire, & amicis viribus ambo
Pergite *Pieriae* junctim succurrere turbæ.

Sic ubi lene fluens *Isis* salientia *Tami*
Flumina comprehendit gremio, sociasque remiscet
Tamus & *Isis* aquas, fluvio datur unus utrique
Alveus, unus honos; & *Tamisis* amne perenni
Windsoriasque arces, *Augustamque* alluit urbem.

J. Hudson, Proto-Bibliothecarius,
& *Aulæ B. Mariæ V. Prince*

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

NIL agitis, Medici, frustra explorare latentes
Herbarum Vires juvat, & supponere fidâ
Pharmaca mista manu: morientem nulla Patronum
Pocula restituent, nec Defensoribus istis
Tempus eget, non si Ipse sibi succurrere vellet!
Progredimur pullata cohors, & Inania dona,
Dona extrema damus; corpusque exangue Sepulchro
Reddimus, & Funus sequimur Fatale *Britannis*.
Ah! quam *Te* memini; curis ingentibus æger
Cum vix spirarem, neque spes erat ulla salutis,
Præmia Contemnens revocasti; *Teque* jubente,
Vita mihi superest; & in hunc servata dolorem!
At neque *Te* Stygis unda potest cohibere; manebunt
Semper Honos, Nomenque Tuum, dum Saxa vetusta
Alfredi, Tua dum stabunt surgentia Tecta,
Vivere *Te Rhedycina* jubet: surgentia Tecta
Olim labentur; sed non, nisi definat *Isis*
Oxonidum ripas, & littora nota lavare,
Non, nisi *Castalidum* dilectas Turba relinquat
Sedes, RADCLIVI laudes & Fama latebunt.

Jo. Brabourne, S. T. P.

Aul. Nov. Hosp. Princ.

EStnè qui cæcum nemus invenire
Possit, Infernis ubi crescit arbos
Sacra Diis, frondens nitet & potenti
Virga Metallo?
Auream carpat Sobolem & Piorum ad
Arva descendens, placidasque Sedes,
Laureâ hâc RADCLIVII *Apollinaris*
Tempora cingat.
Quin sciat *Pluto*, nimium nè ovaret
Victor, Hic ægris satis esse cautum
Sumptibus RADCLIVII, & Ipsum ad Astra
Carminè ferri.

C. Gardiner, A. M. C. C. C. Sec.

& Academ. Proc. Sen.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

CUM fati imperio jaceat defunctus iniquo
RADCLIVIVS, medicæ nec valere manus;
En! struit innumeros victrix *Libitina* Triumphos
Victori eripiens quæque Trophæa suo.
Dum potuit Medicus *Stygiæ* cohibere Tyrannum,
Elysias petiit rarior umbra domos;
Hunc quoque Qui mortis toties eluserat ictum,
Anglia speravit non potuisse mori.
At Tibi *Nestoreos* frustra speravimus annos,
Pharmaca RADCLIVIVM destituere suum.
Te nondum absterfis lacrymis viduata requirit
Anglia; vix *Annæ* funera pluris erant.
Præcipuè indulgens querulo *Rhedycina* dolori,
RADCLIVII Medicam languida poscit Opem.
Te quondam ingentem *Rhedycina* accepit Alumnum,
Nunc iterum gremio condidit *Alma Parens*:
Sic *Niobe* sobolem plorans orbata peremptam,
Fit Lapis, & Proli flebilis urna suæ.
Interea Medicus Te carmine deflet, *Apollo*,
Isiacasque novis fletibus auget aquas;
Hæc Tibi *Pierides* Parnassia dona rependent,
Proque Tuo, gratum, munere, munus habes;
Quam nequeunt vitam Medici spondere Liquores,
Aspice, vitales dant *Heliconis* Aquæ.

Sam. Newte, A. M. Coll. Ball. Soc.

& Academ. Proc. Jun.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Carmen Syriacum.

ܕܝܗܘܐܢܢ ܪܕܟܠܝܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ ܡܕܝܢܬܝܬܝܬ

Gul. Wilkinson, A. B.

Coll. Reg. Scholaris de Taberda.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Carmen Hebræum.

שאו קננה בקור מרה
כבו לבשו בשק אבל
במות שר רופאים גרור
ימי כל חי וכוה הבר
בני האיש בני אדם
חנו דמעור נהי ויליל
ומת חובש ואין מרפא
שאר כל רופאים אליל
והוא חכם מאד היה
עלי כל רופאי עולם
בחכמת הרפאותם
ועל כל חכמי עולם
והוא יודע בעץ ארז
אשר שתול בהלבנון
ועד אוב אשר בקיר
ושיח שרה וחלבנון
והוא רופא לכל רעות
כידו המרחפת
וכל חלי וכל מכה
וקדחת ושחפת
והוא היה משובש עמו
אבי יוחם ואלמנה
עני רפא ורל ורש
בלי כסף בלי מנה
יהללוהו בשערים
שמו גרור הלא ררקליף
יחי חמיר לעולמים
ואף כי מת ועוד יחליף
ורב אוננו והרבושו
לעיר הזאת מהוללה
וחלמירי ישיבתו
ירוש נתן ונהלה
וצוה בית להבנות
לראש מדרש חבורתו
ויתר עשרו פור
לאביונים בצדקתו
כיר אל הפקיד רוחו
ומנוח לגייתו
יהי בינו לחר דורים
ערי יום התקומתו

Johannes Gagnier, A. M.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

FRustrà quot Herbas terra parens alit,
Frustrà salubres, quot Chymia exprimit,
Nôris liquores, non caducam
Arte queas revocare vitam.
Quòd si domantem cuncta *Proserpinam*
Ufus medendi, aut *Pæonius* labor
Fugare possent, non peritum
Phæbigenam, *Jove* fulminante,
Merfisset Orco dura necessitas.
Non grande *Coæ* Præfidium Scholæ
Vidisset umbras; *Pharmacive*
Rite sciens *Phrygius Magister*.
Nec *Te*, *Britannum* prime *Machaonum*,
Te fleret omnis *Castalidum* Chorus,
Versumque lugubrem pararet
Egregiæ, leve munus, umbræ.
Retro fugaces sed *Tibi Delius*
Donaret annos; sed roseo Salus
Vultu renidens, & Juventas,
Perpetuum renovaret ævum.
Quin sacra tellus reliquias licèt
Servet repostas, non simul interit
Præclara Virtus, nec filenti
Splendidior series laborum
Jacet Sepulchro; sed spatium bonis
Extendit ultrà, & pulchra minantibus
Cælum recludit, usque pennâ
Fama volans metuente solvi.
RADCLIVE, vives tempus in ultimum,
Dum volvit undas *Isis* amabiles;
Virente ripâ dum potentes
Exilient, medicamen, Herbæ.
Locante nam *Te*, *Cecropidum* domus,
Tuo dicatum limen *Apollini*,
Assurget olim; quâ decoro
Ordine *Socraticæ* tabellæ,
Artesque centum, & dia Scientia,
Longum nitescent; quâ decus *Atticis*
Perenne chartis, & *Latinæ*
Stabit honos, pretiumque Musæ:

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Damnosa quæ non imminuet dies,
Non Barbarorum diluvies nova
Vastabit, occludentve cæcis
Rasa cohors, Monachi, latebris.
Nec si profanis arserit ignibus
Regale tectum, nobile conditis
Intus libellis, quot coëmit
Largus opum *Ptolemæus* auctor;
Hæc forte tali mœnia concident,
Experta flammæ: non temere hîc sedet
Apollo Custos, aut inani
Respicit Auspicio *Camœnas*.
Ille & medentûm Spes juvenum minùs
Firmas benigno Numine fulciet,
Quascunque per terras sciendi
Impulerit Generosus Ardor.
Seu *Franca* tellus ridet amœnior,
Et splendor aulæ *Borboniæ*; juvat
Sive arva *Saturni* videre,
Et veteris decora alta *Romæ*:
Quoscunque fines visere gestiant,
RADCLIVE, gratâ *Te* recinant lyrâ,
Tuasque laudes; *Te*, reversi,
In patriis imitentur oris.

Noel. Broxolme, A. M.

Ædis Christi Alumnus.

Mersus profundo gurgite fluminis
Nuper *Cocytî* RADCLIVIVS jacet,
Lugete docti, Tuque *Pallas*
Mœsta dole vigilem Clientem.
Fatale filum proh nimis asperum!
Incerta fortis jam lacrymabilis
Nobis patefcunt! ô fluentûm
Principia, interitusque rerum!
Hic magnus *Atlas* arte *Machaonis*
Nutare fato nos docuit suo,
Instruxit atrox jam timendam
Ante oculos Libitina scenam.

Adfit

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Adfit patronus, non *Maro* deficit,
Patronus abfit, *Virgilii* tacent,
Grato merentem *Te* Patronum
RADCLIVIVM celebremus ore.
Et si quid Artes ingenuæ valent,
Jam Morte raptō (*Tu* pete *Charitas*)
Solvās honores quos meretur
Flebilibus, *Rhedycina*, *Mufis*.
Gregem coercet cū semel horridā
Virgā Deorum Nuncius, heu moræ
Quærentur, incassum dolebis,
Per Stygis ire necesse flumen.
Vale facetus *Tu* salibus, vale
Largitus almis munera Gratiis,
Quem Sermo Concinnus beavit,
Jam placidā requiescis urnā.

Tho. Dolben,
Coll. Linc. Commens.

In Statuam RADCLIVII memoriæ designatam.

MIraris placidos niveo de marmore vultus,
Hospes, & egregio quod nitet ore decus.
Quid Si RADCLIVII mentem, præclaraque nôsses
Pectora, Sculptoris quæ dare dextra nequit?
Hunc *Phæbus* docuit, divinâque imbuit Arte,
Huic sua concessit munera Diva Salus.
Arte suâ novit fugientem sistere Vitam,
Et dare languenti tempore gnarus opem.
Sæpe Virum lugens Viduam se credidit Uxor,
Dixit & extremum Voce gemente Vale;
Ultima Sæpe Parens ægro dedit oscula Nato,
Oscula vix gelido reddidit ore Puer;
Orci RADCLIVIVS cū spes Elusit avaras,
Instantemque suâ reppulit arte necem.
Hunc tamen immeritum rapuit fors aspera Fati,
Nec potuere Artes, nec dare *Phæbus* opem.
I nunc, disce mori, vitam tibi crede caducam,
RADCLIVIVS Fati cū subit ipse vices.

Tho. Eyre,
Coll. Reg. Sup. Ord. Com.

Johannis Radcliffe M.D. Exequiæ.

MOrbo peremptus RADCLIVIVS gravi
Invisit Umbras! nec medicæ manus
Ferrent Salutem, nec valerent
Præcipitem Superare Mortem!
Phæbus reponens ferta virentia
Cinxit Cupressu funereâ caput;
Casumque Nati luctuosum
Ingemuit graviore plectro:
Indulsit eheu! flebilibus modis,
Dixitque longum Lætitiæ vale,
Ultrâque non dulces Amores
Compositâ repetuntur horâ.
Nec Musa carmen RADCLIVIO negat
Lugubre, cui non inveniet parem,
In arte sacrâ, Sol quâ utrumque
Aspicit Oceanum recurrens.
Quacunque venit nobilis Artifex,
Semota longè dura necessitas
Fati recessit, nec cruentos
Instituit *Lachesis* Triumphos.
Illi Juventus se comitem dedit,
Salusque ridens non metuens mori,
*Parcis*que frænatis ubique
Explicuit sua Victor Arma.
Frustrâ heu! Triumphos magnificos agens
Lethi Severas contuderit minas,
Si sæva Victorem maligno
Subjiciat *Libitina* fato.
At dira quamvis sæviit *Atropos*
Vires malignas non timet amplius
Victor, sed affurgit, sed udam
Spernit humum fugiente pennâ.
Genti togatæ Nomen amabile
Intaminatis fulget honoribus,
Vigetque, in æternum vigebit
Gloria non metuens Sepulchri.

Ric. Chambers,

è Coll. Pemb. Comment.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

P*Hæbe*, qui gaudes Fidibus canoris,
Auctor & Præses medicæ Salutis,
Numen O duplex ! trepidare Nervos
Coge filentes.

Tu potens tantam celebrare Famam;
Suaviori Tu Cytharæ Dolore,
Fata RADCLIVI properata vestri
Dicere noscis.

Hunc Suis eheu ! abripuit *Britannis*,
Invidus *Pluto*, heu miseris Salutem !
Jamque plures Imperiosus Umbras
Poscit *Avernus*.

Miscuit frustra haud dubios Liquores,
Et dedit Cunctis retinere Vitam,
Languida exilem Medicum sequetur
Turba sub Orco.

Candeant quamvis Cineres in Urnâ,
Ille non omnis morietur, Ille
Quam suis largus ! — proprio Superstes
Munere vivet.

En ! Datas Musæ properant in *Ædes*,
En ! novas læta excipiunt Sorores
Saxa *Bodlæi*. Simili Patrono
Utraque gaudent.

Phil. Esur,

è Coll. Linc. Commens.

AT non obibit RADCLIVIVS, manu
Qui liberali munera porrigit
Longos in Annos profutura
Palladiis moriens *Athenis*.
Minerva Custos, & faciles Deæ
Donare vitam *Phæbigenis* viris,
Illum labantem obliviosâ
Eripiunt *Acherontis* undâ,
Mire Potentem corporibus graves
Pestes fugare, atque innumerabilem
Turbam malorum, luctuosi
Funeris heu ! nimium feracem :

Seu

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Seu morbus herbas lene medentibus

Succis tumentes, seu violentior

Furno paratum fortioris

Posceret auxilium metalli.

Ille & recessus Sanguinis intimos

Pernovit omnes; quatenus it dolor

Reditque callens, incitatum

Pollice dum premeret Liquorem.

Talem nec Altor *Mercurialium*

Phæbus Virorum, curribus Aureis

Subvectus Ardens, Se remoto,

Aut veniens videt, aut recedens.

Quis, *Te* perempto, Virginibus potest

Præstare formam? jam maculis labant

Genas repletæ fraudulentis,

Et faciem metuunt futuram.

Sic cùm *Machaon*, qui *Cypridis* manum

Sanare novit, vivere defuit,

Horrebat irati efficacem

Usque *Venus* *Diomedis* Hastam.

Ric. Dalton, è Coll. Reg.

Sup. Ord. Commens.

PLurima dum torquent RADCLIVUM vulnera mortis,

Corripit & velox intima membra lues:

Ægro succurrit frustra cognatus *Apollo*,

Ars Medici fuetam victa negavit opem:

Quod sæpe elusit succumbit victima Fato,

Quas toties fregit, viribus Ipse perit.

Parte tamen vivens meliore, ascendit Olympum,

Atque ægris placido Numine præstat opem.

Interea Hospitium Musis, sedemque sacravit,

Et *Phæbo* tribuit præmia digna Deo:

Ultrices spernit mortes, Hunc curat *Apollo*,

Et nescit Tanti non meminisse Viri:

Vendicat æternos magnus RADCLIVUS Honores,

Cuique negant Vitam Fata, Camœna dabit.

Car. Montague Bertie,

Honorab. *Hen. Bertie* Fil.

& Coll. Magd. Semi-Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

CUR inexpletum modulans querelas
Urget ingratis *Rhedycina* cantus?
Cur tremens tam multiplici dolore

Personat *Isis*?

Rege cur tuto melius nitentes
Nubilant Soles? gemitus canoros
Funde testudo; fruitur supremâ

Nocte *Machaon*.

Plurimâ hinc prædâ fatiandus Orcus
Simplici haud ictu petiit *Britannos*,
Publicum qui Præfidium salutis

Funere merfit.

Virginum imbellis chorus en venusto
Palpitat luctu: sua jam *Cleoram*
Vifa pallere Speculo fideli

Terret Imago.

Heu! quis in vultus nimium fugaces
Febre depulsa Veneres reducet?
Ut finu excussos roseo in Medentem

Transferat ignes.

Blandulæ matres soboli tenellæ
Jam timent; Dulcis Pietas laborat;
Pallet hinc Frater, gravis hinc adurget

Cura Maritum.

Quin metus cunctos propior colorat,
(Absit infaustum, precor, absit omen)
Pendet hinc ingens levioze filo

Vita *Georgi*.

Sic ubi immensum recreans laborem
Colla subduxit malè feriata,
Et Polos tergo parili tuendos

Tradidit *Atlas*,

Heu! Deæ toto trepidare cælo;
Corda Divorum timor occupavit,
Fertur & Magni Solium *Tonantis*

Contremuisse.

Edv. Talbot, Coll. Oriel Soc.

Reverendi admodum Episc. *Sarish.* Fil.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

QUÆ Cura gratæ Docta *Academia*,
 Dignis Camœnarum officiis, Tuas,
 RADCLIVE, virtutes, in annos,
 Per memoris monumenta Famæ,
 Mittat remotos? O Decus *Anglicæ*
 Dolorque Gentis! Quem lachrymabilis
 Mater requirit; dum Puella
 Multa, brevi metuens Nitori,
 Suspirat; Eheu! tempore postero
 Quis tam sagaci Confilio Notas
 Siftat furentes? Quis Senectam
 Amoveat nimis ingruentem?
 Seram Poetis Materiem dabis,
 RADCLIVE, *Proli* semper amabile
 Nomen *Togatæ*, dum manebunt
Palladii, Tua Dona, *Muri*.
 Fallorne, *Moles* an video *Novas*
 Cælo propinquas? undique nobiles
 Chartæ renident, *Bodleianis*
 Ordinibus minùs invidentes.
 At, O! Medentùm Quis Juvenilium,
 Tuo beatus Munere, plenius
 Pernoscat Artes, nec Maligni
 Arbitrium Subeat Popelli?
 RADCLIVE, Vester, Vester ad exteras
 Errarem *Athenas*, Tectaque *Chymicæ*
 Sacrata, *Phæbeosque* Fontes,
Pæonii Vagus Hospes Orbis!

Robertus Wyntle, A. M. in Medicinâ Studiosus,
& Coll. Mert. Soc.

P*Hæbe*, vocatus ades, Medicinæ & Carminis Auctor,
Dum referam Exequias, & tua damna, fave.
Ars neglecta Jacet tua, dici Opiferque per orbem
Jam cessat *Pæon*, mortis adivit iter.
Invida mors timuit, propria hæc si dona fuissent,
Ne nimium felix *Anglia* visa foret.
Χαίρετε Coelicolæ decorati illo Hospite, Vestri
Nunc orbis, nostri Gloria nuper erat.

Tho. Kellow,
Aul. Nov. Hosp. Commenf.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

NUM quis erit durus lacrymas prohibere solutas,
Et plenas, ritu fluminis, ire genas?
Nil fas est ficco tantam spectare ruinam,
Nec luctûs Stoicus parciore esse potest.
Qualis eras! dicant quos dat dolor esse disertos,
Non æqua est famæ pagina nostra tuæ.
Te salvo, Febris frustra furit artubus ignis,
Agnovit vestram debilis error opem.
Tentâsti venam? Quo nec feliciore alter.
Credidimus digitis Numen adesse tuis.
Multus eras jecoris cessantem urgere laborem,
Multus & *Herculei* ferre laboris opus.
Jussisti Articulis *Podagræ* discedere nodos,
Tarda licet, celeri cogitur ire gradu.
More tuo, *Cæsar*, Victor RADCLIVUS ibat,
Plurima depulsâ morte trophæa gerens.
Usque adeo medicis tantum potuisset in hortis,
Credere erat Fato jura dedisse suo.
At! fluat è nostris justum Vectigal ocellis,
Nec desit tanto digna querela Viro.
Namque iterum *Eurypalus* stravisse *Machaona* fertur,
Simplex hasta fuit, vulnera mille dedit.
RADCLIVUS nostris quàm Nomen amabile Musis!
RADCLIVUS Musis quantus Amicus erat!
His datur Auspiciis Peregrinas visere terras,
Et totas orbis pandit amicus opes.
Tutiùs ægrotis quid non sperare licebit?
Omnis enim vitâ fit via picta novâ:
Jam lætus video peregrinas surgere Plantas,
Plus solito est Dominis terra benigna novis.
Finibus angustis nescit Medicina teneri,
Pandit inassuetas latior ora vias.
Felix omen adest, bene erit, sperare jubemur,
Parvaque non lævus respicit orsa Deus.
Tu Musas periisse vetas, nec Musa perire
Te Sinet, ingratas Musa recusat opes.
Vivis adhuc, spurcis nec erit sua gratia dictis;
Novimus imbelli fulmina missa manu;
Novimus æthereo maculas in sole repertas,
Nescit at assuetâ luce carere dies.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

O Longum seris deflenda nepotibus Umbra
RADCLIVI, cui, dum lumen vitale manebat,
Ipse suas præsens Artes, usumque medendi
Concessit *Phæbus*, succisque potentibus ævum
Protrahere humanum, & tremulam fulcire *Senectam*;
En! Ego *Pæoniæ* quamvis pars infima turbæ,
Castalios feror ad fontes, atque ardua *Pindi*,
Infuetum per iter; quo raptat *Musa*, Tuique
Dulcis Amor: juvat aptandas decernere frondes
Dilecto Capiti, tumuloque inducere *Lauros*.

O *Britonum* direpta salus! *Te* fletibus urgent
Perpetuis, quotquot præsentem corpora morbo
Fracta trahunt, quotquot venturis casibus ægri
Incertasque vices metuunt, *Parcasque* severas.
Tu gnarus lenire omnem, quæcunque noceret
Humano Generi, pestem; seu *Tussis* anhela
Pulmones quateret, seu turpiter ora notaret
Dira lues; Venis seu staret inutilis humor,
Concretusque Gelu, Vitium excoquis, inque *Canali*
Purior *Electro* properat decurrere sanguis.
Quid miser! arentes altè cui *Flamma* *Medullas*
Haurit, & insinuans circum *Præcordia* *Febris*?
Quem vocet infelix, tacito cùm *Pectore* gliscit
Ignis edax, & formosos depascitur *Artus*?
Quis ferat *Auxilium*, tantosque *Salutifer* olim
Compescat *Motus*, & amicos irriget *Imbres*?
O nimium felix, cui præbuit æquus *Apollo*
Scire *Potestates* *Herbarum*, & noxia *Succis*
Indigeat quæis quæque *Lues*, quos quæque recuset!
Talis *Cous* erat, talis *Tu*, *Prime* *Medentum*
RADCLIVI, & quorum *Graii* meminere *Poetæ*,
Chiron Phyllyrides, *Asclepiadesque Machaon*.

Has equidem ut possim rerum disquirere causas,
Ipse libens patiar turbatis gressibus *Alpes*
Aërias tentare, *Viris* non hospita *Saxa*:
Non tamen omnino nostros quod crescat in usus
Pigra negat regio, quin illic prodiga stirpes
Proferat, & tristem pellentia *Gramina* *Mortem*.
Hinc mox digressus (liceat modo) littora visam
Itala: Quam dulce est urbes atque arva tueri
Tot bellis memorata, & magnæ mœnia *Romæ*!

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Hic ubi se tardis devolvit vitreus undis
Mincius, in viridi projectus Margine fertur
Virgilius cecinisse Duces: hic clarus *Iapis*
Excoluit medicas *Phæbo* gratissimus Artes,
Aneamque gravi sanavit vulnere læsum.

Interea *Rhedycina Tui* non immemor unquam
Marmoreo cineres lacrymans, sacrasque Sepulchro
Reliquias condet, solennesque ordine Pompas
Instituet, festosque Dies; tum prisca Virorum
Nomina commemorans, quorum felicibus olim
Illa sub Auspiciis crevit, *Tibi* solvet Honores
Non ingrata pares, & *Te* numerabit in illis.

S. Douglass, A. M.

Coll. Omn. Anim. Soc.

ERgo *Te* post tot tantosque à morte Triumphos,
RADCLIVE, abreptos abstulit atra dies?
Nilné *Tibi* novisse Herbas, Artemque medendi
Profuit, & miris Pharmaca cocta focis?
Quid tamen incuso Manes, & nescia flecti
Fata? salus Meritis conciliata viget.
Cernere erit nitido surgentes ære Columnas,
Scriniæque in laudes mille patere tuas.
Hic locus *Hippocratem* capiet, clarum ille *Galenum*,
Quosque ferax medici Terra *Britanna* tulit.
Non peritura suis Dominis pretiosa supellex
Tempora donabit, *Bibliotheca Tibi*.

Gul. Burroughs, A. B.

de Coll. Bal.

QUanto prosequimur fletu *Te*, Nobilis Umbra!
O nunquam Patriæ non memorande tuæ!
Te rapit ante diem gravis inclementia lethi,
Sed tamen in tumulo non sine laude jaces.
Nam Donis accensa tuis *Phæbæa* juvenus
Munus suscipiet, quod *Tibi* Fata negant.
Nequicquam *Te* Parca tulit; Tu Prole perennis
Pæoniâ, vitæ pluribus Author eris.

Henricus Sherman, A. B.

Ædis Christi Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

INnatæ Herbarum Vires, Succique potentes;
Morborum Causæ; quo Sanguis ferveat Igne,
Æstuet & Venarum angusto Limite clausus;
Cur Idem Cursu tardato segnior hæret;
Quæ par Temperies; unde aut deferbeat Ardens,
Quovè magis saliat Lentus Medicamine Sanguis;
Nil horum, RADCLIVE, Tuum fugiebat Acumen:
Patre Deo monstrante Viam, Penetralia felix
Abdita Naturæ lustrasti, imosque Recessus,
Et loca non ulli nisi Tantæ pervia Menti.

Artibus his, Morbis late grassantibus Unus
Obvius is, RADCLIVE, & Mortis Tela retorques:
Sic, *Tibi* non Natus, *Te* Totum impendis in Usus
Communes; Cordi est Aliorum Cura Salutis;
Prodigus Ipse Tuæ tamen, ægrescisque medendo.

Te poscit languens, ecquid Solaminis, Æger,
(Responsum Dubius timet, & cupit,) ac tremulo Ore,
Quæ se Fata manent, Tua quæ Sententia, quærit.
Quæsitus Responsa dabas, non qualia *Delphis*
Consultus retulit Medicæ Artis *Pythius* Author,
Quorum Incerta Fides, cæcæque Ambage voluta.
Nil, quod speret, habens, si nil promiseris, Æger
Protinus extremas implet, signatque Tabellas
Securus Lethi; & Durum! RADCLIVIVS, inquit,
Omnibus Arte aliis prodest, mihi defuit Uni.

Stamina mille Virûm tandem Uno discidit Ictu,
Intertexta Tuo, Rebus Parca Invida Nostris.
Funere ut hoc ingens Libitinæ Quæstus acerbæ
Accrevit! Spoliis ut læta superbit Opimis!
Gratus ubi Infernas Rumor devenit ad Oras,
Plausibus excipiunt; adeò placet Ultio & Umbris,
Ac Vindicta Bonum *Vitâ* exoptatius Ipsâ.

Mortales par Cura premit; lugemus Ademptum,
Quotquot Amicorumve Salus, vel Propria tangit:
Nupta recens Uxor dilecti Fata Mariti
Prævidet, & Sponso ferè jam Viduata videtur.
Hic dulci metuit Nato, Veroque Dolore
Plangit, Ficta Animo Præfago Funera volvens.

Instaurat *Rhedycina* Tibi Funebria Justa
Carmine mixta Pio; modo sic deflevimus *Annam*;
Proxima semper erit *Rhedycinæ* Publica Clades.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

JAM digno indulfit luctu *Rhedycina*, decoras
In lacrymas coiens, gratoque dolore Sacravit
RADCLIVII Funus; nunc Versum lætior Ordo
Progreditur, meliori Heroa Attollere Pompâ
Gaudent *Oxonides*: en! Laudum fertile Nomen
Sese offert, totoque Affurgit *Apolline* dignum.

Qui verò Numeri, quæ pulchræ audacia Musæ
Illius exæquet Laudes? seu mente pererrat
Ambroseos florum Genios, inhiansque recludit
Succorum innatas Vires, Cellasque salubres
Detegit, exquirens Medicinæ elementa futuræ:
Seu placidè enarret, queis sese Motibus effert
Cor saliens, queis ramosæ fusim orbibus errant
Venæ; vel Capitis lustraverit intima Claustra,
Secretasque Domos, pretiosa Palatia Mentis.
En! totos Natura finus, tectosque Labores
RADCLIVIO expandit facilis, Terræque Latebras
Explicat, atque imi ostendit Penetralia Mundi.

Quàm vastum suscepit opus, grandique Labori
Felix incubuit! fluidos dum Sanguinis Æstus
Opprimit; & crassis cur foeta Vaporibus Aura
Occultum inspiret Virus, quos ossibus Ignes
Infinuent Zephyri, quærit; dum Mortis inultam
Sævitiâ cohibet, Victricique imperat Orco.

At Proceres revocasse Umbris, miserumque popellum,
Non Illi fati est; venturo Providus ævo
RADCLIVIVS prodest; surgentia Marmora spondent
Sedem amplam Musis, æternaque Mœnia præbent
Materiem Calamo, & fero Incunabula *Phæbo*.

At jam maturus Divis, sacrisque paratus
Hospitiis, oculos placido Languore resignat,
Æthereasque petit Sedes; — nova Gloria Cœli!
Quis Vultûs divinus Honos, quæ Frontis aperti
Simplicitas, qualis venerando in Lumine ludit
Gratia, quàm lambit radiatus Tempora Candor!
Haud aliter *Phæbus* pereunti Lumine Terras
Exornat, pulchrè moriens descendit Olympo
Augusto Lapso, Majestatemque serenam
Languidus expandit, miti spectabilis ore.

Edm. Meymott,
Coll. Magd. Semi-Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ECquid medentes *Hippocratis* manus,
Galenus ecquid proficeret, ferum
Contra tumultum sævientis
Persephones, volucrisque fati?
Progressus ultra RADCLIVII labor
Mirâ refixit laude adamantinas
Leges Sororum, debitumque
Distulit ulterius sepulchrum.
Quin *Ipse Ditis* tartarei domum,
Manesque visit trans Styga fabulas,
Impune concedens sepulchro
Marmoreos aperire rictus.
Mortis vaganti fræna licentiæ
Imponet æquè Quis Crisium sagax?
Quis Febrium junctim ingruentùm
Multiplici expediet Chimæra?
Quin parce fletû, Musa, superfluo;
Non auspicatis parce timoribus
Ductisque nequicquam querelis
Egregium temerare funus.
Cavit supremis nam tabulis pia
Medentis ægri Munificentia,
Ne Mors inultas, se remoto,
Tartareas agigaret alas.
Duris movebunt bella fororibus,
Hoc interempto, RADCLIVII novi;
Et sentient hostem *Te ab ipso*
Fata rogo numerosiore.

Jos. Piddington, A. B.
Nov. Coll. Soc.

PRimus ab *Alfredo* Musarum Inscribere Fastis,
RADCLIVE, & gratâ mente Superstes eris.
Quin *Te* si immemores filuissent forte *Camænæ*,
At Nomen Pietas larga Perenne daret.
Ampla, Tuum extremum Munus, Studiisque Sacrata
Ædes ostendet, Qualis & Author erat.
Roma Palatinæ taceat Miracula Molis,
Cum ferè *Bodleius* cesserit Ipse *Tibi*.

Rob. Gresley,

Coll. Trin. Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

P*Hæbusne* hos Vati Sacros in corda Furores
Demittit, vel cuique Deus sua dira Cupido?
RADCLIVI immortale Decus celebrare canendo
Mens agitat mihi, nec solitâ contenta quiete est.
Quid refert cassos Cineres, & inane Cadaver
Flebilibus plorare Modis? si Funera dextrâ
Averti possent, etiam hæc averfa fuissent.
Nostra, *Tui* quicquid Virtus, & Fama Sepulchro
Eripuit, RADCLIVE, ardet memorare *Thalia*;
Tantus Amor Musæ est, tantæ tua Gloria curæ.

Ipse tuam *Rhedycinam*, olim dum Vita manebat,
Ornasti studiis Medicus, nec morte sub ipsâ
Tam placidæ Matris, notique oblitus Amoris.
Instituit Nato sacras *Rhedycina* vicissim
Exequias, Manesque extremo munere Versus
Accumulare parat: gratissima Tu quoque Mater,
Tu melior Mater, *Rhedycina*, aut Filius Ipse?
Filius Ipse pius, gratissima Tu quoque Mater.

Largus *Apollo Tibi* Succos, herbasque potentes
Miscere, & Morbi tribuit cognoscere causas,
At non fatalem potuit depellere Pestem
Artibus his, Medicoque suo donare salutem:
Quid nobis valeant Citharæ, Nervique loquaces
Experiemur, ait, quamvis nil profuit Herba
Cætera, nostra dabit meliorem Laurea Vitam.

Cum Molis, RADCLIVE, tuæ Spectacula grandi
Assurgent Pompâ, cum *Bodleiana* Sororem
Aspiciet Domus, & vinci gaudebit ab Illâ,
Inde novâ Vates inflatus pectora Flammâ
Pingere *Te* poterit, digno & tua Munera Versu.
Non datur has Nobis cantandi accedere partes;
Quanquam O! majori tantum præludere Musæ
Nostra potest, dumque Illa sonat, taciturna sedebit.

Haud fecus, ut mites depulso frigore Venti
Ambiguam fecere Hyemem, Philomela canoros
Orditur questus; sed cum totum extulit arvis
Ver caput, & vario resonant modulamine Sylvæ,
Ipsa filet, gestitque Choros audire Volucrûm.

Joh. Jones,

Coll. Bal. Schol.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

NUper sonanti flebiliter Lyrâ
Lugebat *Annam Pieridum* Chorus:
Annam querebatur jacentem
Præpropero, pia Turba, fato.
Auget dolores materie novâ
Artis medendi RADCLIVIVS sciens,
Morbos edaces Qui potenti
Expulit è latebris medelâ;
Nunc Ipse pallens exanimis jacet;
En tegmen atrum, en scenam inamabilem,
Junctumque majestate luctum
Funeris, & miseros honores!
Ergone tandem dura premit quies
Charum *Britannis*, charum & *Apollini*?
Ergone tandem Mors triumphans
Angligenam rapuit *Galenum*?
Viris amatum Mercurialibus,
Et juxta amantem! sed vacuos agunt
Parcæ Triumphos, præter umbram
Nil avido referente busto:
Vivet remotis RADCLIVIVS plagis,
Vivet sepultus *Palladio* finni,
Semperque vestros ad Penates
Appositus, *Rhedycina*, vivet.

Tho. Southby, A. B. & Coll. Æn. Naf.

QUalem *Te* dicent feri, RADCLIVE, Nepotes,
Qualem grata canet *Te Rhedycina* Parens!
Exstructas quoties, Tua dona, aspexerit Arces,
Scrinia stipatis & pretiosa Libris;
Alfredi ornatas cùm viderit Illa Columnas,
Extiteritque novâ pulchrior arte Domus.
Quanquam oh! *Phœbeam* cùm mente revolverit *Artem*,
Quam Tua præsentem Dextera ferret Opem;
Utque *Tibi* Herbarum fuerit subjecta Potestas;
Vix poterit ficcis *Te* meminisse genis.
Hoc tamen ingentem luctum solabitur, olim
Quod speret Medicos, *Te* tribuente, Pares.

Edu. Smallwell, A. B.

Ædis Christi Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ERgone fata jubent supremos solvere ritus,
Supremumque *Tibi* dicere, *Phæbe*, Vale?
An, ne fortè suæ foret æmulus artis, *Apollo*
Languenti medicam ferre negavit Opem?
Te, memini, (dum Vita fuit!) complexa lacertis
Natura ante omnes fovit amica finu.
Te docuit sanctos penitus recludere fontes,
Templaque, solum oculis conspicienda tuis.
Omnigenumque caput rerum, causasque remotas
Explorare, tuâ non fine luce, dedit.
Quæ vestras Artes, Medicæ fundamina Curæ,
Æquali pollens Voce, *Thalia* canat?
Extorfit *Lachesi* quoties tua dextera cultros,
Enarrent *Stygio* fata superba *Jovi*.
Nonne vides! stridet Mors indignata sub umbras,
Horrendumque fremens Tartara nigra petit.
En! stupet enerves Arcus, vacuasque pharetras;
Et, quod non noceant spicula vana, furit.
Infantes circumvolitant, mille agmina, Morbi;
Dum Medicum agnoscant mollia fata suum.
Amisos plorat Febris jam mitior ignes,
Et sentit gelidas jam nimis esse faces.
Ipsæ etiam ultrices ponunt sua spicula Parcæ;
Quid mirum? mores cùm didicere tuos.
Proh dolor! heu! *Phæbo* quam sis mutatus ab illo,
Cui cessere olim conscia fata locum!
Tu tamen in Terris præsens lætabere Numen,
Et tua jam poterint Tempa probare Deum.
Fundamenta operum *Tu* numine firma secundes,
Ut *Te*, cum Vestrà *Pallade*, digna forent.
Quis verò *Tibi* succedat, Spes Altera *Phæbi*?
Quis tantæ Molis pondera ferre valet?
Per quem fracta diù Vita instaurata resurgat?
Credimus has unum posse subire Vices?
Unus erit par ferre tui splendoris Honorem?
Sat tua, crede mihi, Fama Duobus erit.

Edo. Ettricke,

Nov. Coll. Schol.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

RADCLIVE, plectrum *Threicium* Tibi
Movere conor, quo priùs Inferos
Lenibat *Orpheus*, & rapaci
Eurydicen revocabat Orco.
At triftis Oræ Te femel incolam
Nulli reducent heu! Citharæ soni,
Plutona quamvis *Addifonus*
Sollicitet minus audientem.
Novit Tyrannus, qualis ad Inferos
Accessit Hofpes, qui toties necis
Tardabat alas imminentis
Non humili Medicus Triumpho.
Deferta fermè regna *Proserpinæ*,
Et otiofum viderat *Æacum*,
Umbrasque raras, Te Medente,
Elysios penetrare lucos.
Quà nempè doctam cunque dabas opem,
Fumus sub ipsum cedit inefficax,
Et, pænè Victor, Mors remittit
Egregiæ spolia ampla Vitæ;
Formâ potentem seu Juvenem lues
Deducit atrox tempus in ultimum,
Nymphæque fufpirant, Amores
Heu! nimium celeres perire;
Seu Flamma dulces rumpere Nuptias
Tendit febrilis, vixque animam tenet
Vir ipfe, vix Uxor caduco
Fida super moritura Sponfo.
Securus Artis præfidio Tuæ
Æger nec æftus, fignaque Sirii
Fœcunda morbis, Africumve
Corporibus metuit nocentem,
Non Mortis ullum pertimuit gradum;
Mortale Corpus non tacito Phthifis
Peredit Igni, non tument
Dirus Hydrops labefecit Undâ.
Te fic Medendi munere Nobilem
Effinxit ardor vividus Ingeni,
Te mentis audax vis fagaci
Confilio bene temperata;

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Te Cura Morbum tollere pertinax,
Rerumque prudens Experientia.
Sed dum laboras recreare
Instabiles Hominum ruinas;
Dum perspicaci lumine conspicias
Causas latentes & vitia & modos,
Vicesque Morborum, necisque
Infidias retegis dolosæ;
Ægros mederi Te malè sedulum
Incauta lethi vis subiti rapit,
Et, Te perempto, impunè Parcæ
Exitium meditantur Orbi.
Non sic peribit pars melior Tui,
Pecuniarum Qui benè prodigus
Sepulchra moliris superbis
Pyramidum potiora Saxis.
Non Marmor æquè, non Ebur *Indicum*,
Aurumve spirans, Nomen in ultimum
Demittat ævum, ut quæ dicâsti
Castaliæ pia dona Turbæ.
Hinc dum Triumphos pectine concinet,
Virosque fortes inferet Ætheri,
Heroas inter Te Deosque
Sumet ovans celebrare Musa.
Dum multa Pestis fraude *Promethei*
Deducta cœlo, dum Febrium cohors
Vexabit Orbem, Tu Medenti,
Tu pariter memorandus Ægro.
At Te Beatum non Medicus labor
Ultra fatigat; Te Nemori *Æacus*
Læto reponit, quâ maligno
Depositis super Orbe curis,
Frui vicissim, quam dederas Tuis,
Salute semper Te jubet, & leves
Errare per Lucos Piorum
Perpetuâ viridem Juventâ.

Tho. Machen Fiddes A. M.

è Coll. Reg.

Johannis Radcliffe M.D. Exequiæ.

Ad Cl. Gulielmum Gibbons M.D.

O Cui frugiferæ panduntur *Apollinis* artes,
Cui variæ rerum species, quas alma benigno
Profundit Natura sinu, *Gibbone*, periti
Æmule RADCLIVII, nec tantis dotibus impar;
Si vacat exiguis rebus, si commoda mundi
Te curas relevare finunt, Medicosque labores,
Perlege quæ grato deducit pectine Musa
Carmina, *RADCLIVII* æternum plorantia Somnum.

Fama loquax, cunctas volites pennata per urbes,
Per mare, per terras, per vix habitabile littus;
Solvantur funesta tuæ in præconia linguæ,
Tristibus & reboans pulsetur vocibus æther.
Abstulit atra dies, & inextricabile Fatum
RADCLIVII, ægrotis frustra pallentibus, orbe
Divulsum; Quo non fuerat præstantior alter,
Aut facili tentare tumentem pollice venam,
Corpore languenti aut prompto lenimine morbos
Pellere; Qui tantum Medicas penetravit in artes,
Quantum homini licuit, refoventem apponere succum
Gnarus, & infernâ morientem avertere nocte.
Hujus ad obtutum informis stupefacta recedit
Et Phthisis, & Macies; fugiunt, velut agmine facto,
Morborum numerosa cohors, Mortisque ministri.
RADCLIVIO nondum plangit titubantia membra
Auspice, nec fractas confecto corpore vires
Grandævus; præcul à morbi cruciatibus ævum
Ducit, & exultans numerat decursa senectæ
Tempora: non fera formidat nitidissima virgo
Fata, nec amissæ graviora pericula formæ.
Aspera *Pæoniis* dum tot discrimina lymphis
Discutit arte sagax, & avaro furripit Orco
Tot capita, extendens properantia fila *Sororum*,
Languentis patriæ lumen columenque coruscat
RADCLIVII, totumque ruentem sublevat orbem.

Haud aliter convexa poli *Maurusius Atlas*
Sustentat pressis humeris, & sidera fulcit,
Pectore anhelanti, & vasto sub pondere sudans,
Immensum latè dum circumplectitur axem.

At

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

At fontem explorâsse mali, aut radicitus auctam
Evulfsse luem, nondum contentus abiret
RADCLIVIUS; diffusa sed Aurea Copia Cornu
Oxonii decorat Musas, & ditat Alumnos.
Dum sua fulcra nitent, operosaque mœnia surgunt,
Corpora Qui grato nuper medicamine fovit,
Idem animos formare parat, ferosque Nepotes
Edocet, & nondum natis sua Munera profunt.

Parce sed incassum, ægrorum miserranda caterva,
Flebilibus placidos Manes agitare querelis.
Non vobis spes omnis abest, neque protinus uno
Deficit avulso solamen; at emicat *Alter*
Aureus, & simili decoratur dote *Machaon*.
Dum, *Gibbone*, soles, faustis successibus usus,
Mortiferas lenire lues, febresque malignas,
Dulcia semianimos revocans ad lumina vitæ,
Vel morbos meminisse juvat quos Pharmaca tutos
Reddiderint, ultra spes, & sua vota valentes.

Qualis in occiduâ pugnax *Antæus* arenâ,
Herculeæ quoties colluctans robore dextræ
Sternitur, insurgit meditans nova prælia Miles
Ictus, & augefcunt renovato vulnere vires.

Interea immemores facient oblivia nullos
RADCLIVII, nunquam labentur pectore nostro
Munifici Mores, nulloque tacebitur ævo.
Sed Medicis dum morbus erit sanabilis Herbis,
Balnea vel lymphis mulcent fumantibus artus;
Isida dum cupidis *Tamus* complectitur ulnis,
Aut *Aganippeum* celebrant *Parnassides* Amnem;
Donec RADCLIVII moles nitet æmula cœlo,
Et pia magnificum agnoscit *Rhedycina* Patronum,
Structoris florescet Honos, Nomenque manebit
Marmore splendidius, solidoque perennius ære.

Tho. Tooley A. M.

Coll. Di. Jo. Bapt. Soc.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

P*ierides*, Citharas intendite dulcè loquaces,
Et pia RADCLIVII Carmina ferte rogo:
Dicite RADCLIVII Mores, Animumque benignum,
Dicite Munificæ splendida Dona manûs.
Illius Auspiciis, Medicis intenta juvenus
Curis, externas gestiet ire plagas.
Seu loca perlustret nascenti subdita Soli,
Occiduas oras seu studiosa petat;
Illa *Machaonias* feliciter excolet Artes,
Sollicita Herbarum vim reperire novam.
RADCLIVII funus ne jactes, Parca; medendi
Crescet *Pæoniis* amplior inde feges;
Inde Medentûm olim surget turba auctior; Unum
Quæ Medicum abstuleras invida, mille dabis.

Gualt. Jones A M.

Ædis Christi Alumnus.

ERgo RADCLIVII rapacis Orci
Æternis tenebris natant ocelli!
Nec sunt heu! Domino ufui misello
Artes omnibus esse quæ solebant!
Lugeant Jocus, & leves Cachinni,
Et quantum est hominum elegantiorum,
Nam qui mortuus est Facetiarum
Disertus fuit, & fuit Leporum.
Lugeant Miseri quibus latenti
Languent corpora Febre; nam Medentûm
(Non quot sunt modo, sed quot aut fuerunt,
Aut posthac aliis erunt in annis,)
Nullus RADCLIVIO necis volucres
Tardavit magis auspicatus alas.
Frustra: nam per iter tenebricosum,
Victorem *Lachesis* suum, vicissim
Victrix, Umbram agitat vagam, silentem,
Illuc, unde negat redire quenquam.

At Vos, (nam benè vitreos amavit
Fontes, *Pierides*, Chorosque vestros)
Vestros, RADCLIVIVM, breves Amores,
Raptas Delicias, mori vetantes
Ad Cœlum lepido vocate Versu.

O

Non,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Non, si vis malè fida Pharmacorum est,
Et vestræ immemores erunt Camœnæ.

Verfu RADCLIVIO usque servietis

Omni qui maneat perennis ævo.

Vobis *Ille* novas paravit *Ædes*,

Amplas, *Jupiter*! atque sumptuosas;

Illi Vos Tumuli vicissim Honores,

Qui non dispereant, parare fas est.

Insomni sua fessa membra postquam

Semimortua lectulo jacebant,

Abire haud tamen ante sustinebat,

Quam æger voce novissimâ, recondi

Vobiscum, *Oxonides*, suas Favillas,

Jussisset: leviter caput reflectens,

Hoc ut jusserrat, integram beatas

Ad sedes Animam volens remisit.

Charos, Vos, Cineres, novem Sorores,

Grati spargite lacrymis Alumni:

Vel Tu, cui liquidam Pater benignus

Vocem cum Citharâ dedit canorâ,

Sedens marmoreo super Sepulcro,

Flendo turgidulos rubens ocellos,

Et sparfos humeris decens capillos,

Sæc'lis, *Melpomene*, refer Nepotum,

Quantas incolumi dedere Musæ!

Quas Musis abiens Opes rependit!

R. Grey, Coll. Linc. Schol.

Benigne Fautor *Pierii* Laris,
Quas *Alma Mater* pro Meritis *Tibi*

Grates rependet? quasve Busto

Exequias Cinerique solvens,

Verfu perenni Nomen in ultimas

Diffundet oras? O Patriæ Decus,

O larga virtus, Principumque

Æmula muneribus *Britannum*!

En! multa Vatum lingua potentium,

Artisque pubes Aoniæ Sciens

Te gestit æternare doctis

Carminibus, citharâque *Phæbi*.

Quin

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quin Ipse nostræ nil opis indigus
Affurgis alte. Jam videor novas
Spectare Moles, & columnis
Impositos validis Penates.
Percussus Hospes magnificam Domum,
Librosque visens innumerabiles,
Quis ille Regum, quis, rogabit,
Attalus, aut *Ptolemæus* alter
Te struxit, ingens Fabrica? non parem
Gentes *Canopi*, non similem tibi
In colle surgentem *Palati*,
Ausonii stupuere Cives.
Tum ritè Laudes accipiet tuas,
RADCLIVE: terras ibit in exteras
Ignara Lethes, invidæque
Nil metuens taciturnitatis
RADCLIVIANI Gloria Nominis;
Quocunque tendit fama medentium,
Quacunque tangit literarum
Dulcis amor genus eruditum.

Gul. Le Hunte, A. B.

Ædis Christi Alumnus.

QUod negant Herbæ Domino Infideles,
Hoc lubens munus Pia Musa præstat,

RADCLIVO nostro superesse Donans

Omne per Ævum.

Posteris tradet *Rhedycina* laudes;

Pagina ostendet numerosa Nomen,

RADCLIVI structæ Pietate Molis

Docta Supellex.

Dum Fides Fastis, Pretiumque Libris,

Ac Honos æquus Studiis habetur,

Vivet Inscriptus memori Togatæ

Pectore Pubis.

Gratus ut *Matris* Studium rependit!

Æmulo affectu colit *Alma Mater*,

Grata Patronum memorans, uti olim

Fovit Alumnus.

Tho. Archer

Coll. Trin. Soc. Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Ω Λετο Παιήων εὖ εἰδὼς φάρμακα πάσχειν,
 Ὃς τ' ὦρθε πότμοιο μὲ ἤκεσεν, ἥντε μοῖρα,
 Πράσσειν ὑπ' ἀντιάσας, ἀλλ' ἔ' πανυγλώχιν' οἷσιν
 Αὐτὸς ὑπεκφυγέειν δυνάτο μέλαν' ἄθανάτοιο.

Ἀρχετ' Οἰονίδες ἔ' πένθεσθ', ἔξοχα ἄλλων
 Οὓς αἰεὶ φιλέεσκε, διδὼς μάλα πολλὰ τάλαντα
 Χρυσῶν, δωμήσας περικλυτά Βιβλιοθήκῃ
 Τῶν μισθῶν ἱερόν τε δόμον καὶ Φοῖβ' Ἀνακτος.

Ὡς τότε τίς ἐρέων τάχα μὲ παρσέειπεν ἐταῖρον,
 Νεκρὸν ἰδὼν Ἡρώα φοβήμενον ἄσει κλυτῶ,
 Καὶ μὲ ἀγασσάμενθ' πομπὴν μάλα δ' ἐνυρρήλον.

Ὡς Κείνῳ μέγα κῆδος ἔδωκεν Φοῖβ' Ἀπόλλων;
 Ἐν Ποίαις τε κλύειν ὀδυμήφρατα θ' ὕδατα μίσγῃ;
 Ὡς Κείνῳ χάρις, καὶ ἐπαίνος μῆσα δίδωσι;
 Γινώσκων γέρας ἑσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἄρεσσι
 Ἀροτάτῃ κορυφῇ θεοείκελ' Οὐλύμποιο
 Νήδυμος ἀμβαίνει, καὶ ἔ' κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.

Tho. Bowles,

Coll. Magd. Semi-Com.

ERgone lethales tumuli memorare Triumphos
 Perpetuus fiet labor? & crudelia Fata
 Æternum invitis imponent pensa Camænis?
 Hic rabiem ponas, victrix Libitina, cruentam,
 Non contenta fatis Regali sanguine; nunc est
 Ipsa absumpta Salus, inque unâ plurima Vitâ.

Quis tibi, *Phæbe*, locus, quæ rerum infausta minorum
 Cura moram fecit? cùm charo Spiritus ore
 Exiit; Herbarum cùm succus inutilis; Artes
 Cùm valuère nihil; cum nec Panacæa, potensve
 Dictamnus levat afflictum minuitque dolores.
 RADCLIVUS tamen, instaret quâ frigida lethi
 Vis, ægro tulit acer opem, depellere doctus
 Morborum omne genus; tergum dare sæpe coacta
 Nunc in Victorem Mors altius intulit ictum.

Pallida

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Pallida *Tisiphone*, parcas sævire, tuosque
Compedibus stringas Comites, Morbumque Metumque;
Defensore caret tellus; cessare Magistri,
Phyllirides Chiron, nostri & RADCLIVII ævi
Immenfus Dolor atque Decus: non Ille per æquor
Advectus Coluber, *Romam* cum tabida Pests
Inficeret, tantum fertur potuisse Medendo,
Quantum Hic, Quem raptum versu deflemus inani.
Hæc tamen, Umbra, piæ Mentis cape Pignora, nam quæ
Digna satis ferri possunt? Quam mallet aperto
Te Mater gremio amplecti! sed tristius urget
Officium; Patrum & Procerum venerabilis ordo
Reliquias sequitur; supremaque munera solvunt
Oxonidæ, queis tantum Argenti pondus & Auri
Mandasti moriens; unde altè Mænia surgent
Æmula Bodlæi muris, multumque volumen
Intus Structoris Nomen demittet in ævum.
Si labor exiguus Musarum, si *Tibi* laudem
Addiderint Versus aliquam; dum sacra Camœnis
Fabrica marmoreis stabit fundata columnis,
Sumptu structa Tuo, Vives; modo Carminis Ille
Si Deus annuerit, qui non, in vota vocatus,
Subvenit Medico, sed nunc *Tibi* sedulus omnes
Excitat Aonidas, Famamque tuetur, *Apollo*.

Tho. Sutton A. B.

Ædis Christi Alumnus.

O *Rhedycina*, Genas lacrymis effusa madentes,
Quas vel adhuc Moriens excitat *Anna* Tibi;
Nunc iterum renoves infandos corde dolores,
Perque Sinus niveos plurima gutta cadat:
Atropos instaurat ferales dira Triumphos,
Instituit Pompam jam *Libitina* novam.
Et quid si Dominos Terrarum non movet Urna,
Regalis Diti & Victimæ nulla jacet;
Umbram RADCLIVII Ingentem sed compulit atro
Mercurii haud lenis Virga tremenda Gregi;
Umbram RADCLIVII, Quo non præstantior Alter,
Unde petat Dubius, Speret & Æger Opem.
Plenâ Illi indulsit *Phæbus* sua munera flammâ,
Et voluit Medicis inferuisse Deis:

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sed Neutri profunt, Quæ profunt omnibus Artes,
Phæbum Amor, at *Natum* Mors inopina rapit;
Mors inopina, timens ne fortè retorqueat Arma,
Qui tot de Fato certa *Trophæa* tulit.
Ah! nunquam pollens iterum depellere Morbos,
Nec dare felici *Pocula* mista *Manu*.
Hinc lassat Superos deserta *Augusta* querelis,
Atque furens Divos *Astraque* sæva vocat.
Te plorant Omnes, *Te* plorat tristis ademptum
Mater, *Te* extinctum *Filia* pulchra gemit.
Quis pariter valeat venienti occurrere Fato?
Quis pariter gressum sistere Cogat *Ovans*?
Quis sciat ægroto deducere corpore Febres?
Ecquis erit, *Podagram* Qui relevare sciat?
Ecquis, Qui pellat concretos *Rene* *Lapillos*?
Illita *Purpureis* fanet & ora *Notis*?
Virginibus Formam amissam Quis, lucida *Tela*,
Reddat, Quis *Veneres* restituatque suas?
RADCLIVIVS Vitam & Formam revocaret ab *Umbris*,
Orpheus quod *Citharâ* non valet, Arte facit.
Hic velut *Japeti* Natus subduxerat *Astris*
Fraude bonâ, fato sed meliore, *Faces*;
Tetra quibus *Macies*, *Morborum* & tota *Caterva*,
Quæ incubuit *Terris*, hinc procul acta fugit;
Et *Tardata* *Dies* & ineluctabilis *Hora*,
Quæ nimis ah! celerem *Corripuere* gradum.
Scrinia nec cultis *libris* *Te* plena *Scientem*
Reddunt, sed *Praxis*, *Vis*, *Animique* *Vigor*;
Hâc arte *Hippocrates* *Ignitas* attigit *Arces*,
Hannesius meruit *Sidera* forte pari;
Hos prope *RADCLIVIVS* rutilanti sede recumbens,
Divûm *purpureo* nunc bibit ore *Merum*:
Te formosa *Hebe* niveis circumvolat *alis*,
Æternum applaudit jam *Tibi* *Diva* *Salus*,
Et *Jocus* & *Risus*; quæis nuper gestit *Jacchus*
Exultans inter *pocula* læta frui.
O Vir Nate Deo! Proles dignissima *Phæbo*!
Si vacet exiguis rebus adesse *Tibi*;
(*Tu* Charus *Mufis*, *Mufis* *Tu* semper *Amicus*)
Munera ne spernas quæ *Pia* *Turba* ferunt:
Munera, quæ condent *Monumentum* durius *Ære*,
Altius *Augusto* *Pyramidumque* situ,

Turribus

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Turribus excelsis immo vel grandius, Ædes
Quêis Tu Musarum Nobilitare paras;
Nobilitare paras? video jam surgere Muros,
Tangere jam Cœlos Tecta superba Domûs:
Ecce Audax Moles, sublimibus alta columnis!
Cui sacra est *Phæbo* Regia digna Deo!
Omnibus Hæc *Phæbi* Natis habitata peritis:
Hippocrates, *Chiron*, *Willisusque* comes,
Tuque *Galenus* ades, simul omnis Turba Medentum;
Discordesque animos unit amica quies:
RADCLIVII Genius totâ perfunditur Æde;
Quam preffit Medicam pandit & Ipse Viam.
Haud procul, *Alfredi* quâ sese Mænia jactant,
Cernere erit pulchros, Atria bina, Lares;
Discipulis *Phæbi* Monumentum & Pignus Amoris,
Quos dum munus alit, Spiritus intus agit.
Sed quò Musa humilem cogis temeraria Vatem?
Hæc imbecillæ sunt minùs apta Lyræ:
Define RADCLIVII Immortalia Facta referre,
Grandia tam parvis & tenuare Modis;
Gloria fusa comas radianti Lampade spargit
Dulce Jubar, Meritis Præmia digna suis:
Securus Vitæ, ridet jam Fulmina Fati;
Quæ rapuit *Lachesis* tempora, Fama dabit.

Jo. Wilder, A. M.

Coll. Pemb. Soc.

Vitam tueri RADCLIVII Sui
Frustrâ laborat *Pæonius* Chorus;
Et obstinatus morbus Artes
Spernit ovans, medicasque Vires:
Et iste tandem *Pæonius* Chorus
Raptum sequetur RADCLIVIVM Suum;
Nec proderit de succulentis
Pharmacon elicuisse plantis.
Sic, fabulosi Gloria *Pergami*,
Fato *Galenus* succubuit; gravem
Sic sensit ietum, utcunque clarus
Pæoniâ *Paracelsus* Arte:

Sic

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sic Arbor ingens, cortice nobilis
Peruviano, quæ rabidæ diu
Febri ministravit Medelas,
Indomito cadit icta vento.
At, Umbra dulcis, Te memori & pio
Semper recondent pectore, Te colent,
Versuque laudabunt perenni
Oxonidum, Tua Dona, Musæ.
Hic surget ædes, RADCLIVIO Auspice,
Hic condet inter nubila verticem,
Doctosque Scriptorum labores
Excipiet gremio capaci.
Togata pubes Munificentia
Tanti Patroni freta, per ultimas
Incedet oras, excoletque
Pæonias studiosa Curas.
Hinc sæpe Magni RADCLIVII audiet.
Extrema tellus Nomen amabile,
Et jam minores fortietur
Doctus *Arabs Avicenna* Laudes.
O Umbra salve! Muneribus Tuis
Potita, crescet viribus auctior,
Omnesque Naturæ latentes
Pandet opes Medicina mundo.
At Tu beatos interea sagax
Campos pererras *Elysi*, & novas
In valle perlustras reductâ,
Willisio comitante, Plantas.

Theophilus De L'Angle

ex Æde Christi Commens.

MOesta sedens tales fertur *Rhedycina* querelas
Isidis ad ripam, (Nympharum stante coronâ)
Effari, & fluvio tristem narrare dolorem.

O Dea, languentes dulci quæ murmure *Athenas*
Lenior *Ilisso* mulces, clademque frequentem
Pubis *Apollineæ* glauco lacrymabilis antro
Fletibus assiduis urges, & damna Meorum
Tristia nequicquam tradis recitantibus undis;

Quid

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quid nisi progeniem restingui Funere sperem
Perpetuo, & viduas raptis Cultoribus Artes?
Heu! quoties Juvenem Frustra Præclara minantem
Eripit, & laudem Mors invidiosa sepulcro
Obruit immaturam, & fato avellit iniquo,
Inceptosque capax intercipit urna labores?
Vix jam longa dies indocta Oblivia, & Artes
Instaurat lapsas; notique ad fidera calles
Panduntur, (quondam *Baconi* Inventa sagacis
Irrita,) & artificii Vitro vix cærula rursus
Regna patent: *Samio* quondam haud ignota Magistro
Astra, novas tentare vias, cursumque videntur
Insolitum; edoctique iterum post sæcula longa
Miramur Solem stabilem, Terrasque natantes.
Pythagorâ amisso tandem, quod decedit artis,
Wallisii Genio mihi, & O! majora putabam
Restitui; sed vel Senium breve talibus Ausis.
Forfitan & quærant annorum mille labores,
Wallisii leto priscae quæ reddita nocti,
Oblectent feros Falsâ novitate Nepotes:
Nî vetet *Halleius*, Quem grato Numine *Phæbus*
Protegit, egregiumque importuno invidet Orco.

Naiades hîc socios turba ambitiosa dolores
Immiscent fremitu denso, certantque querelis.
Cui faveat, Nympha omnis habet; *Pomona* rapacem
Præcipuè incusat *Parcam*; & Te plurima, dulcis
Harrisone, suos *Euterpe* plorat Amores.

At Dea Nympharum luctus compescit inanes;
Occidit una Salus, inquit, *RADCLIVUS*, Urnam
Frustratus vacuum toties, tutumque Lyceum
Pollicitus nuper Musis, Lucosque salubres.

Talia dum loquitur gemitu *Rhedycina*, dolore
Isis mota gravi, placidis sese extulit undis,
Tecta Caput fertis ulvæ, & sic fatur amica;
Excute, Diva, metus tristes; hinc Unus & Alter
RADCLIVUS furget miseræ tutela juventæ.
Sic Tibi semper opem præsens, solitamque salutem
Afferet, extructasque olim tutabitur Arces.

Josephus Taylor,

è Coll. Exon. Socio-Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

VEstibus ut laceris Mater lacerisque capillis
Infelix Nati lumina clausa videt;
Ore petit, tremulâque manu liventia demens
Membra percusso pectore pressa foveat:
Sic RADCLIVE tuum vidit *Rhedycina* cadaver,
Sic *Tibi* sollicitos præbuit illa sinus.
Ipsa tuas lacrymis languens Natura favillas
Miscuit, & solitam mœsta poposcit Opem.
Securum Mortis medicas ratus esse per Herbas
Serò suum Myrtam tristis *Apollo* gemit.
Hippolitus flenti rediit post Fata *Dianæ*,
Sed periit, Vitam Qui dedit arte novam;
Occidit & *Chiron*, magnamque *Machaonis* Umbram
Lethæis cohibent Tartara nigra vadis:
Quod si *Pieriae Phæbus* præsentior Arti,
Ausoniae tendat fila canora *Lyræ*;
Te RADCLIVE necis premerent nec ferrea jura,
Nec multum superis Styx reverenda Deis;
Vitæ damna brevis repararet Carmine Vates,
Quæque negant *Parcæ* stamina, *Musa* daret.
Si tamen elingues, inculto *Helicone*, *Camoënas*
Destituat *Clarî* cura benigna *Dei*,
Posteritas *Te* fera colet, *Te* Saxa loquentur,
Te referent Matri dona profusa piæ.

Johannes Hugbson,

è Coll. Æn. Nat.

RADCLIVIVM nuper subitâ nece
Plores ademptum *Melpomene*, melos
Lugubre depromas, rogumque
Carminibus lacrymisque spargas.
Quem lenta *Tabes*, & *Lateris* Dolor
Quem *Tussis* olim, totaque *Febrium*
Caterva fugit, Hunc scelestâ
Invida mors domuit sagittâ.
Qui tot vaganti fræna *Proserpinæ*
Injecit Audax, Qui toties feras
Fati per obstantis cohortes
Explicuit sua Victor Arma,

Pe-

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Perit dolendus; Nomen at Illius
Perenne splendeat, Decus integrum
Spernit malignam oblivionem;
Nec timet invidiæ venenum,
Qui Literarum dives honoribus
Honestâ adauxit dote *Scientiam*
Apollinis gratus, deditque
Perpetuam Patriæ salutem.
Bodleia sedes æmula *Mænia*
Miratur, enascentia limina
Piè obstupet, doctâque *Molis*
Gaudet Amicitia Sororis.
Semper beatum munere splendido
Oxonium laudabit amabilem
RADCLIVUM; semper *Camœnæ*
Munificum recinent Patronum.
Cesset *Galenus*, cesset *Apollinis*
Encomium magni, novus *Ætheri*
Conviva adest, interque *Divos*
Purpureo bibit ore nectar.

Johannes Holloway A. B.

Coll. Magd. Semi-Com.

O *Phœbe*, si tu carmine lugubri
Prolem misertus flere vacas tuam,
Nec poscit occisus dolorem
Et lacrymas *Hyacinthus* omnes,
Modos canenti præcipe flebiles,
Seu Pharmacorum, seu Citharæ sciens
Probas vocari, adsis, Medendi
Arte valens, *Patareu*, Lyrâque.
Nequicquam ab Herbis turba *Machaonum*
Salubre sperant subsidium; metit
Herbasque languentes & Ipsos
Falce pari *Libitina* vindex.
Atræ Galenus succubuit neci:
Et quos supernis detinuit plagis
RADCLIVUS olim, nunc revisit
Ipse *Stygis* super amne vectus.

Furvæ

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Furvæ petentem regna *Proserpinæ*
Mirantur Umbræ; gaudia concipit
Secura, RADCLIVO perempto,
Pollicitus fibi magna *Pluto*.
Quemcunque morbum sydereâ ex domo
Pandora tetrâ pyxide detulit,
RADCLIVUS elusit, caduci
Egregius Reparator ævi.
Illi Recessus explicuit lubens
Natura cæcos, resque reconditas
Nudavit, audentemque jussit
Indomito dare jura Letho.
Nunc imminenti quis valet addere
Moras senectæ? quis lacrymabili
Nunc reddet Uxori Maritum?
Quis timidæ puerum Parenti?
Has, O superstes gloria *Pæonum*,
Has, *Meade*, partes dat Tibi *Cynthius*;
Et Arte concedit potenti
Nostra Deus reparare damna.
Quin & labores respiciet Tuos
RADCLIVUS alto Fautor ab æthere,
Tibique collucebit, Astrum
Igne salutifero benignum.
Sic cùm tulisset *Phillyrides* diu
Lenimen ægris, *Thessaliam* & genus
Mortale linquens, mox refulsit
Stelliferi per aperta Cœli.

Georgius Villiers A. B.

Ædis Christi Alumnus.

PRoh dolor! immanis proh quanta licentia lethi est!
Qui poterat certis morbos mulcere medelis,
Atque arctare viam Fatis, jam febre laborans
Deficit; & quid non valere *Machaonis* Artes,
Jam primùm sentit, servatis Nobilis ægris.
Fulmine Brogenies *Phæbi* est demersa sub Orco,
Quod vitam *Hippolyto* post flamina rupta dedisset:
Sic *Libitina* timens, revocet ne forte potenti
Ingenio exangues animas, malè callida telis
RADCLIVUM petiit, cui si modo vita maneret,
Rarior ad Stygias descenderet umbra paludes.

At

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

At tibi ne plaudant tanto de funere Parcæ:
Invidiæ victrix avidi vim reppulit Orci,
Elusitque rogam, & radiantibus intulit astris
RADCLIVUM virtus; non sueto Sirius ardens
Jam furit influxu, tua dum præsentia flammæ,
RADCLIVE, infestas cohibet, viresque retundit:
Emittunt solitas nec cætera fidera mortes;
Siqua nocent; sensere novum, quod temperet iras,
Sidus, & effundunt radios mutata salubres.

Te, RADCLIVE, pio raptum gemit *Anglia* luctu,
Te gemit; atque altas pelagi transvecta per undas
Fama mali tanti peregrinas vulnerat aures
Mirantùm Te posse mori; Tua publica Clades.

At certè immiti statuent de morte Trophæum,
Grata cohors, Musæ; & longum diffundet in ævum
RADCLIVI *Rhedycina* decus, quæ Mater & Hæres
Æternùm tanti famam fervabit Alumni.

Tho. Armstrong A. B.

Ædis Christi Alumnus.

O Musa, gaudens dicere Virginum
Lusus, vigorem dante Cupidine,
Desiste paulùm, lugubresque
Pange modos graviore Chordâ.
Terram reliquit RADCLIVUS tuus;
Quem dira frendens Imperio premit,
Magnumque testatur Trophæum
Terrifico *Libitina* plausu.
Qui sæpe Divam viribus exuit,
Divæ vicissim subjicitur miser,
Quæ cernit Umbras inter Hostem
Prævalidum, trepidè triumphans.
Sic cùm Draconem straverit obvium
Ferro Viator, gaudia pectore
Turbata pascit, vique mentis
Insolitâ stupefactus hæret.
Ah! *Phæbe*, Vatis quò studium diu
Suetum recessit? Quo tua, *Jupiter*,
Pubis *Britannæ* Cura, telum
Cum jaceret *Libitina* victrix?

R

Sic

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sic sic rependis RADCLIVIO, Salus,
Tot mille portâ non remeabilis
Orci reductos? Ecce crebrò
Quam dedit, heu! caret Ipse vitâ.
Sed quid laceſſo Numina queſtibus,
Et jaſto vanas Coëlicolis preces?
Olim tenebris merget omnes
Irrevocabilis Ordo Fati.
Non Ars ſepulchro, non Pietas moram
Neſtet voraci, nec Sapiencia
Enata rebus, quippe præda
Progenies cadit Ipſa Divûm.
Mecum tenellæ plangite Virgines,
Quaſcunque Formæ purpureus Decor
Fulgentis armavit potentèr,
Perniciem Juvenum, ſagittis:
Quis Confluentes fronte abiget Notas?
Quis Febris, auſæ pectora candida
Turpare, vim franget, Nitorem
Reſtituens Solio fugacem?
Hæc Ille fecit, Deliciæ, Decus
Lugentis ævi. — Quid memorem Sales
Gratos Puellis, & Leporem
Quem viridi tenuit ſeneſta?
En *Gratiarum* mœſta *Venus* choro
Stipata quærit Rura dolentibus
Amica; quam languens *Cupido*
Depositâ ſequitur pharetrâ.
Sed hæc Doloris Pompa nihil valet!
Nunquam redibit RADCLIVIVS; tamen
Eſt neſcio quid dulce fletu,
Nec lachrimas retinere fas eſt.
Hæc forte ſolâ dum canerem meo
Umbrâ dolori convenientia;
Veſtem reponens *Phæbus* atram
Sic roſeo fuit ore fatus.
Quid fleſ Olympo quem poſitum Chorus
Divûm ſalutat? Sat lachrimis datur;
Compeſce queſtus; Per beata
RADCLIVIVS ſpatiatur Arva.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Mortis catenas comminui manu
Gratus tenaces; ad Superos tuli
Vatē triumphans, quippe Vivus
Pectore nos retinebat acri.
Ergo Offa circum Castalides piæ
Fidas canentes excubias agant;
Cultisque det, quam Mors ademit,
Carminibus *Rhedycina* Vitam.

Tho. Tristram

è Coll. Pembr. Commens.

ΤΙΣ κλαίει λιγέως Ραδκλίφφς πότμον, ἑαυτὸν
 Αὐτὸν ἐποικυμῶν μὴδ' ἅμα κῆρα γοῶ;
Αὐτὸν γὰρ ζῶντος ἢ ἐπὶ χθονὶ δευκομῶντο,
 Οὕτως δεινότητι κηρὸς ἔδεισε βίον.
Πολλάκις ἐκ λυγροῖς ἤρπακ' αἶδαο δόμοισιν
 Ολυμῶδες, τέχνη τ' ἦδε σέσωκε κλυτῇ.
Οὗτος μὲ φεραπυτῶν ἑξοχος ἔπλετο πάντων
 Οὐς γῆ ἡμετέρη, ἢ ποτ' Αἰχμὰ τέκεν.
Κρυπὴ ὀφθαλμοῖσιν συμπλώματ' ἐφαίνεται ἰδέσθαι
 Αδενέου φύσεως, παντοδαπαῖτε νόσοι.
Χερσὶν ὀπισθὰ μὲν μαλακαῖσιν φάρμακ' ἔπαυσε
 Ἡπια, ἢ λειγῶν ἄλλοι' ἐφύξε λόχος.
Αἰεὶ αἰθανάτης τιμῆς ζῶν γὰρ μέγα κράτης
 Χήδετο, ἔθνησκων κήδετ' ἐπείτα νόσος.
Χρήματα κληρονόμῳ ἄλλοι Χαυχῶντο δίδοντες
 Νήπιον ἐν φλυαρίῳ ὅς ταχὺ πάντα φερεῖ.
Πολλὰς κληρονόμους ὄδῳ τέταγ' ἔνθα ἢ ἔνθα
 Δῶρον αἰδομῶντος, καὶ ῥ' ὃν ἔπαυον, αἰεὶ.

Gul. Bigg A. M.

è Coll. Ball.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quis Tuo vates cineri recuset
Carmen, insignis *Britonum Machaon*?

Larga Tu nostris moriens dedisti

Dona Camœnis.

Dum Tibi felix Labor affluentes
Porrigit gazas, grave pondus Auri
Splendidè parcus cumulas, quod omne
Duret in ævum.

Mittis externas Juvenes in oras,
Possit ut *Pæon Brito* scire quicquid
Italus, solers vel *Arabs* medendi
Callet in arte.

Et tuis dives *Rhedycina* donis,
Tecta *Bodlæo* struit invidenda;
Quæ *Palatinus Latium* relinquens
Malit *Apollo*.

Nulla *Bodlæum* reticebit ætas,
Nulla RADCLIVUM: sed utrumque dicet
Gratus Orator, quoties recurrent
Annua festa.

Quin & argutam citharam juvenus
Æmulo tangit studiosa Plectro:
Munus æternum tribuit benigno
Musa Patrono.

Vendicat totum *Rhedycina Phæbum*,
Sive RADCLIVUM medicis potentem
Artibus, seu tot fidium scientes
Jactet Alumnos.

Job. Wigan

Ædis Christi Alumnus.

Quis Te, *Britannum* prime *Machaonum*,
Dignis ademptum fletibus urgeat

Vates, & ingentem Tuorum

Explicit, ac populi dolorem?

Te multus æger sollicitâ prece
Frustrâ requirit, Te fragili Puer
Donatus ævo, Te Senectus

Arte Tuâ Tibi nunc Superstes.

Quocunque

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quocunque faustum detuleras pedem,
Huc Spes, & albâ veste nitens Salus
Inferre gressus, hinc Penates

Luce novâ radiare læti.

Tum mœsta Conjux, & Puer anxius
Siccare fletum, tunc oculos levans

Haurire cœlum, & tollere artus

Voce Tuâ recreatus æger.

At Turba retrò diffugere improba,

Morbique, & atræ Sollicitudines,

Magnoque Victori retufis

Multa minans *Libitina* telis.

Tene ergò, gentis certa Salus Tuæ,

Tene, *Æsculapi*, vis Subita abstulit

Lethi, & feroces insolenti

Lætitiâ fremuère Parcæ?

Frustrà triumphant: Nomen amabile

Musæ remiscent Cœlicolûm choro,

Et fama Sublimi vigebit

Oxonidûm celebrata cantu,

Cùm longa tandem *Sheldonios* *Lares*

Delêrit ætas, mœniaque inclyto

Fundata *Bodlæo*, novasque

Pieridum, Tua dona, Sedes.

Georgius Wigan,

Ædis Christi Alumnus.

P*Hæbe*, duplex numen, cui concessere Poetæ,
Et dominari herbis, & valuisse Lyrâ,

Accipe quæ gratus perfert tibi munera Vates,

Agnosces, Præsis Quantus utrinque Deus.

RADCLIVIVS vester medicâ notissimus Arte,

Te Patrem pleno fovit, *Apollo*, finu;

Illius ingentes recolens Academia Laudes

Musarum Patrem Te benè fida colit:

Sic vestro auxilio stat Fama utrique Perennis;

Hic Prohibet Musas, *Hunc* Pia Musa mori.

Tho. Bettesworth,

è Coll. Pemb. Commens.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ΑΡΧΕΤΕ Βρεττανικῇ τῷ πένθεσθι, ἄρχετε Μῶσαι,
Καὶ καὶ ἡ Ἀννίω νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσι.

Ἦδη τέθνακεν Δάφνις, κλαίετε θάνοντα,
Καὶ γοεῖς σομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν.

Α κίθαρα μοῖραν τοῖς ἔρεσιν ἀγγελάτω,

Α ἣ λύρα ὕλαις, ἢ ἀεναοῖσι ρέεθροις,

Καὶ Αχὼ Δάφνιν κατὰ τεθνεώτα λαλείτω.

Αρχετε Βρεττανικῇ τῷ πένθεσθι, ἄρχετε Μῶσαι.

Αἰ, Αἰ, ὡς ποίαι, ἔ δένδρεα πάντ' ἐμαράνθη,

Καὶ συκαὶ γλυκεραὶ, ἔ ἐλαῖαι τηλεδόωσαι.

Ἄνρ τοῖς ὄμβροισι κλαῖσ' ὀρόθιων ἀέλλας,

Καὶ γῆ ἀκαρπος γῆυετ' ἔξαπατάσα γεωργόν.

Ἀδων ἐν δένδροις καθιμύρη σκέτ' αἰοίδιω

Εκπέμπε λιγυρίω, ἢ σὺκ ἀσπάζετ' ἡώ.

Οἱ δὲ βόες ποταμῶν ἀδέων ἑπλησμένοισι εἰσιν,

Πλαζόμενοι γράοντι, ἢ σὺκ ἐφέλοντι νέμεας.

Αρχετε Βρεττανικῇ τῷ πένθεσθι, ἄρχετε Μῶσαι.

Ἦλυθε δὴ πένθος ἢ ἐπ' ἔρανον, αὐτὸς Απόλλων

Σὼ μμνησκόμηνθι θαλερὸν καὶ δάκρυον εἶβεν,

Οἱ ἣ θεοὶ ἄλλοι ζητῶσιν, σεῖο θάνοντος,

Εἰ ἔ ἀθάνατοι, ἢ ἀφθιτοὶ αὐτοὶ ἔσονται.

Νυνὶ ἀδέης θάνατος πάντ' ἀνθρώπεια κρατήσῃ,

Καὶ θνάτοι Αἰδὴ δὺς κρείωνι δαμνύτες

Ἡλιοῖο φάσθι λείψουσ', ἐπεὶ ὤλεσε Δάφνις

Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτὴρ ὀδυμνάων.

Αρχετε Βρεττανικῇ τῷ πένθεσθι, ἄρχετε Μῶσαι.

Τίς δ' ἤδη κατὰ βᾶς ποτὶ Τάρταρον, ὡς πόκ' Οδυσσεύς,

Ὡς Ορφεύς, Πλῆστον πέσθη ἔ παμνον ἔοντα;

Τίς ὕμναις ἑπικαλήσῃ χερσὶν ὀρραπιν. Ερμιῶ

Ζωὸν ἄγην Δάφνιν παλίσυτον ἔξ Αἰδαο;

Εἰ δ' ὅκ' ἔξεσιν, ἀνέλπιστοι ἣ θάνοντες,

Ἀμεῖς, ὦ τειπόθατε, τεδὸν μόρεν ἡμάτα πάντα

Μνησόμεθα, σὺ τ' ἣ θεῶν ὀπείκελθ' εἰ,

Καὶ πᾶσι νεκῶεσσι κατὰ φθιμύροισιν ἀνάσσειν.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Λ Ηγετ' αείδουσαι μόρον Αηνης θ' ιμεροέσσης
Καὶ φρόνιμον βασιλῆν Αγγλιχέσσι φίλον,
Μῆσσι αοίδῃσι κλείσσι, χ' ὑμνέσσι
Κλείτον Ραδκλίβιον τ' πατέρ' ἐννέπετε.
Ἦτοι ὅγ' ὑμείων, ὅτε ρὰ χάμνοντας ὀράτο,
Ὡς Ζδὺς Πιερίδων κήδετο μητίετα.
Υμμ' ἄλγη που ἢ νύσας δ' πὸ πάντας ἄμυνεν
Ἦν δ' αὖ σωφροσύνη, τ' πόρεν ὦ Εκατος.
Σώμασι ζῶν, δυνάτα θνήσκων φρεσὶ φάρμακα θῆκει,
Ἐξοχος ἀρ' θανάτῳ, ἔξοχος ἠδὲ βίῳ.
Δόξά τε τῶν ἰατρῶν, δ' ἐργετῶν τε μέγιστος
Χάριτος ἠδ' ἰσῆς καρπὸν ἔδωκε Θεῶν.
Ὡς ὅρη αὐγάζει χαλαρῶν φάθ' ἡελίοιο
Λαμπρὸν, δια ψυχὴν τὴν Ελικῶνα εἶον.
Ἦσα ζήλοϊ ἥρωι, ἀγαθὴ τ' εἰς ὅσιν,
Ὡς γε ἡ ἀνθρώπων, Ραδκλίβιθ δὲ Θεός.

Επίγραμμα.

Νικᾷ πάντα χερόνθ, νικᾷ χερόν ὡς τὸς ἐσθλῶς,
Αγλαὸν ὅς λήθης φάρμακον εὔρε σοφῶς.

Tho. Bromwich, A. M.

Coll. Nov. Capellan.

DUM colit Ingenuas Gratus RADCLIVIVS Artes,
Et Musarum ædes ornat amore pio:
Atria miratur crescentia Nobilis umbra
Bodlæi; & vinci vel sua Dona videt.
Quæ dederat Phæbus vivo, dat munera Phæbo
Mortuus; & dignas Numine reddit opes.

Josephus Andrews,

Coll. Magd. Semi Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Ad insignissimum Medicum & Poetam Johan. Freind.

O Tu, quem lauro geminâ dignatur *Apollo*;
Tu faciles numeros fundis; Tibi *Chymia* cedit,
Herbarumque Tuis subjecta potentia curis:
Tantillùm si fortè vacet, si fortè; resume,
O *Freindæe*, lyram; quam sæpiùs audiit *Isis*,
Et tenuit rapidum captus dulcedine cursum:
Tange *Venusino* vocales pectine chordas,
Et trade æternæ *RADCLIVI* munera famæ.

Dic *Medici* laudes, quo non præstantior alter
Et succos miscere, æstusque domare *Febriles*.
Dic, quoties tristi languentia corpora lecto
Sustulit; Hæredisque avidi spem lufit inanem;
Aut bibulo *Hydropis* deduxit corpore lymphas.
Talis *Phillyrides*, *Amythaoniusque Melampus*;
Talis & ipse *Deus Romanam Epidaurius* urbem
Attigit; & vulgi exceptus per compita plausu,
Pestis lethiferam vultu compescuit iram.

Pone suæ memorem charæ *Nutricis* *Alumnum*,
Ingentesque animos, & dona extrema cadentis:
Adde pias lacrymas *Musarum*: pinget dolentes
Oxonidas, sacroque ferentes *Carmina* busto;
Augustamque omnem *RADCLIVI* in funere mœstam.

Sollicitas minuit tamen *Urbs*, Te fospite, curas:
Tu præsens, Tu doctus aquas præbere salubres;
Seu juvenis raptim *Febrili* accenditur igne;
Sive *Phthisis* lento morfu depascitur artus.
Quin Te fata manent crudelia; Tu quoque iturus,
Quo Pater *Hippocrates*, doctusque *Galenus*, & ingens
RADCLIVUS; magnisque comes misceberis umbris.

Sed fore, qui medicas tractent feliciter artes,
Quique Tuis possint factis succedere, cavit
RADCLIVUS moriens, *Venturi* *Providus* ævi.
Qualis *Pæoniam* flatus violentior herbam
Cum sternit, frondes *Euro* sparguntur; at illa
Vere renascentem trudit de cespite sylvam;
Lætaturque auctis vicinia tota medelis.

Lud. Stephens, A. B.

Ædis Christi Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ΤΙΣ σεναζόντων ἴα λυγρὰ ὠτὸς
Ἀπνέται; τίς Ἰσοθέων ὄλωλε,
Ω Ρεδυκείνη ἔπεται χέσσαι

Δάκρυα πολλά;
Πίπτεν Ορμονδος θεράπων Ἀρηθ;
Ἡὲ Βρομληθ πολύμητις, αἰεὶ
Εμμυρῆς, φαῦλων ἀπάτη χλωθεῖς,
Γαῖαν ἔλειπε;

Οὐκ ἄχθ' τόσοι κομέσαντο Μοῖραι,
Οὐδὲ τόλμησαν κλυτὸς ἀλλὰ θνήσκε,
Ἀλλὰ Βρομληθ χρεῖεις ὀδυρμὸς
Εἶλε παρείας·

Θνήσκε Ραδκλειθ θάνατον νικῆσαι
Πολλάκις, νῦν δὲ θανάτῳ δαμαδεῖς,
Θνήσκε! Ἐπὶ πύλῃς κόνισι κεῖται
Ἀντίθεθ Φῶς·

Θνήσκε τοῖς ἄλλοις βίοτον πορείας,
Ὅς βέλθ' κακῆς ἀπέεργον Αἴσης,
Καὶ δόλῃς Μοῖραις ἐκένωσεν, εἰδὼς
Μήδεα πάντα·

Κλαίειτ' ὦ Μῆσαι λιγυραὶ πρὸ ὄχθας
Ἰσίδος, ἢ γὰρ φιλέεσκεν ὑμᾶς
Οὔτος, αὐτὸν δὲ μεγάλῳ ἔρωπι
Φοῖβθ' Ἀπόλλων·

Δι' ἐρατεινῷ κεφαλῷ Ὑγεία
Δακρύων κλίνει ποταμὸς χέσσαι·
Οὐδὲ Ραδκλειθ δυνάτ' θανόντος
Ἀλγεα πάχειν·

Σεσίη ἔτῳς Ἱέρεια ὑγρῇ
Νεκρὸν ὀφθαλμοῖς ἐσίδ' οὐκ ἀκοίτῳ,
Ζῆν ἔτ' οὐκ ἔτλη, πρηνέλιον αὐτῷ
Δῶσαι θαλάσῃ.

Samsf. Harris

ex Coll. Pemb. Commenf.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

TE Domus *Alfredi*, RADCLIVE, eduxit Alumnum,
Re medicâ instruxit *Te Rhedycina* Parens.
Fatis occumbens grato cum fœnore reddis
Largus utrique, *Tibi* quæ Medicina tulit.
Extrahis è terrâ Rorem sic, *Phæbe*, vicissim
Quam ditas lætis, Imbribus uber, aquis.

Fr. Taylor,

è Coll. Univ. Commenf.

TE Tutelari Gentis Custode perempto,
RADCLIVE, ut Mortis plurima Imago subit!
Perniciem haud dubiam jam Morbi impune minantur,
Et nullas sentit Febris iniqua moras.
Autumnus gravior, magis est & lethifer annus;
In *Te* adeo fuerat nostra repôsta Salus.
Palladio haud secûs Incolumi, fiducia *Teucris*
Firma stetit, raptâ *Pallade*, *Troja* ruit.

Ben. Hancock,

Coll. Trin. Commenf.

Ad Mortem.

CUR (molientem sicut avem pie
Pullis salutem sanguineus *Draco*
Depastus, imbellem cruoris
Depopulatur amore *Nidum*)
Tandem subactò, qui toties tuam
Morbos fugarit militiam, fui
Heu prodigo RADCLIVO, inulta,
Mors, hominum genus insolenti
Vultu minaris perdere? non vides
Illo Sepulchro (sic voluit) novos
Prodire RADCLIVOS ad orbem
Perpetuâ serie tuendum?
Jam non aquosis membra tumoribus,
Non Febris artus ignibus aridi,
Languent, nec execrata canis
Sæviet ulterius Podagra.

Hanc,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Hanc, & latentem Rene Nephritida,
Lethi negavit dura necessitas

Domare RADCLIVO; sed illi,
Poffe quibus dedit, has domabunt.

Tunc impotentes lædere Pustulas
Flebis, doloris terribilis parens,
Funusque quo gaudes acerbum
Perpetuo gemitu piabis.

Audire morbi jam videor genus
Quodcunque doctos pellere Posteros,
Artemque RADCLIVI, sacrumque

Ore pio refonare Nomen :
Videre palmâ tempora nobili
Senes revinctos, dum teneræ, integris
Colore viribusque captæ,
Depereunt vetulos Puellæ.

Inter nitentes vitrea virgines
Latens choreas ducit Anus leves,
Et urit ignotâ subacta

Corda fenum juvenumque flammâ.
His, instituto propterea die
Festo, quotannis laus celebrabitur
Æterna RADCLIVI, lucrati
Morte piâ fine fine Vitam.

Gul. Le Marchant,

è Coll. Pemb. Commens.

DUM nova surgentes inspirant gaudia Musas,
Atque ascendentes Moles, Ædesque futuræ
Deposcunt carmen, turgentisque arte Columnæ;
Accipe, quæ, magna Umbra, damus Tibi supplice Verfu
Munera, quique manent sanctos Heroas, Honores.

Quà vagus insigni cursu delabitur *Isis*,
Gens felix vim natam Herbis, succosque potentes
(Pulchrum opus!) explorant, interque salubria prata,
Fragrantisque animas Florum, suavesque Liquores
Expromunt, si fòrs profint mortalibus ægris.
Verùm alii prostrata Cadavera luce carentùm
Lustrant, exquiruntque, graves quæ Semina morbos
Progenerent, Animamque fugacem è corpore pellant.

RAD-

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

RADCLIVIO Naturam illic subjecit *Apollo*,
Secretisque opibus prægnantia Viscera terræ
Adjecit regno, ac posuit fine limite Sceptra.
Quæ tunicis Plantarum ascendat Lympha Salubris,
Monstravit, quæ Languores felicior unda
Mitiget, unde Salus redeat, mutabile Numen.
Illicò cedentes docuit mitescere Morbos,
Et fractas Animæ Sedes reparavit, & ægros
Jussit Sole frui, & renovatæ munere Vitæ.
Nunc Sponsæ incolumi Conjux, nunc reddita Proli
Exiguæ, intermissa instaurat basia, Mater.
At cùm languerint Proceres, *Annæque* Ministri;
Heroi inclinata, suos *Brittannia* Natos
Commisit secura, suamque *Europa* Salutem.
At Tu, quem revocabat ad almæ gaudia Lucis
RADCLIVIVS, cui rursus amplecti indulgit Amicos,
Pronus ubi ad Manes tendebas corpore cassos;
Nè parvum luctum functo, ac Suspiria pauca
Invideas; neque jam speres pendentia fata
Falli ultrà posse, aut instantem Funeris horam.

Nunc Animarum inter Vulgus, Sedesque Piorum,
Umbra recens spatatur; At immortalia Dona
Transmisit sec'lis, seros mansura Nepotes.
Ante oculos Vatem splendentes ponere Scenas
Prospectusque juvat suaves, Simulachraque rerum
Pandere clararum, & Præfagia pingere grata.
Ut vidisse placet feris surgentia Tempia
Musis, venturoque parata Palatia *Phæbo*!
Ut Numeris nondum inceptas turgere Columnas
Miramur, sacrosque Lares emergere Versu!
At qualis præfago animo spectâsse Voluptas
Posthuma RADCLIVII admirantem Dona remotam
Progeniem, ac Populi laudes audisse futuri!

Pythia sic calet, & prægnantem Numine pleno
In ventura rapit divina insania Nympham:
Visu uno mille annorum, quos postera volvent
Secula, Virgo Opera aspectat, serosque Triumphos
Nocte immerforum Regum, immaturaque Bella.

Tim. Allen,

è Coll. Magd.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

SUrgant Camœnæ; non citharam vocat
Vulgaris Heros; Incipiant fonos
Infigiores, quâ Celebri
Errat aquâ taciturnus *Isis*.
Vestrique forsan, *Pierides*, modi,
Feliciores *Threiciâ* Lyrâ
Ducente Manes, huc recentem
Elysi revocent Colonum.
Frustrâ Liquores, heu! volucer mori
Miscebat, Artis cum veterem fidem
Speravit, & Morbi rebellis
Obsequium solitum poposcit.
Non sic & *Ægri* sistere spiritum
Nescivit olim, cum malè pendulum
Firmaret, artus ne caducos
Desereret fugitivus Hospes:
Seu fortè dulcem reddere Filium
Matri tenellæ, seu properet Viro
Uxoris instaurare Amores,
Aut Juvenum renovare curas.
At non *Sorores* illachrymabiles
Fallebat, instans ambiguis Libris,
Quot elaboravere chartis
Innumeris Populus medentûm:
Natura sese præbuerat Ducem
Fideliorem; & pectore nobilem
Audaciam inspirare præsens
Phœbus, & egregium Vigorem.
Ac forte quisquam, RADCLIVII sequax,
Herois urnam conspiciens, suam
Iratus execratur Artem,
Et Chymici latices dolosos.
Alter paratas surgere Fabricas
Narrat, sacrandas *Castalidum* choro,
Narrat Columnas destinatas
Finitimum penetrare Cœlum.
Quin alter, Igni non humili calens,
Laudat Poetas, & generosior
Illustre miratur Sepulchrum
Pierio nitidum Labore.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Ridetque secum degeneres metus
Fati, quod ornat gloria Carminum
Vitæque, Regalique sorte, &
Elyfio potior futuro.

Tim. Allen, è Coll. Magd.

USque adeone novis jactabitur *Anglia* damnis,
Difficiles experta vices? modò flevimus *Annæ*
Augustos cineres, & lamentabile funus:
En! iterum *Libitina* jubet revocare dolorem,
Lugubresque aptare modos. Sic *Te* ire sub umbras
Vidimus, O RADCLIVI! in *Te* sic vulnera mortis
Impelli potuisse, & non potuisse repelli!
Quid facient cives, cùm *Te* Tua fata tulerunt?
Quis medicas adhibere manus mortalibus ægris
Jam valet, atque auctas morborum sistere vires?
Gens tota (haud dubiis Orci devota rapinis)
Languescit moriens, & præcipit omine tristi
Fataque, fortunaque virum, stragesque futuras.
In *Te* tota salus *Britonum* inclinata resedit,
Spesque omnis: nam dira lues si quâ arte medentum
Depelli poterat, per *Te* depulsa fuisset.
Quid labor, aut Benefacta juvant, quid corpore morbos
Avertisse graves? Non *Tu* fata aspera rumpes
Infelix studiorum, atque immedicabilis Herbis.
Hunc saltem, *Angliacæ* miserati funera Gentis,
Debuerant servasse boni per sæcula *Divi*
Æternum, lethi immunem, exortemque sepulchri:
Non ita fas sperare, nec ævi prorogat horam
Plurimus artis Honos, Artisve repertor *Apollo*.

At licet immaturus obis, viridique Senectâ,
Non tamen indefletus & illaudatus obibis:
Musa frequens humiles Versus lacrymasque litabit
Ad tumulum, & sparget Violas, Floresque caducos,
Præmia parva, Tuis at non indebita donis.

Auspice *Te*, *Rhedycina* novo splendore triumphans
Jactat surgentes magno molimine turres,
Aeriasque arces, fulgentesque ære columnas,
Pæoniosque Lares, feris decora addita sæclis:
Queis neque *Bodlæi*, fastigia celsa, minæque

Murorum;

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Murorum; neque *Sheldoni* spatia ampla Theatri
Præluere queant, totidemve manere per annos.

Tu lapsas ætate Domos, & fœda ruinis
Mœnia restituis, quæque olim Regia tecta
Moribus ornâsti, pretioso Munere ditas.
En! quam sublimi se tollit vertice moles,
Divitiis opulenta Tuis! quam simplice cultu
Circumfusa niter! qualis quantusque videri
Frontis honos! quam solenni Gravitate renident
Atria, *Saxonicis* tantum cedentia muris!
Hic pars magna *Tui* semper mansura vigebit;
Nec, si longa dies generosæ munera dextræ
Imminuat, tantis aberit sua Gratia factis:
Usque animo memori recolent ea dona Camœnæ,
Teque suum gratâ celebrabit voce Patronum
Ælfrediana domus, modò quem dilexit *Alumnum*.
Sic ubi Vere novo *Phæbi Parnassia* laurus
Parva sub antiquæ Matris caput erigit umbrâ,
Imbecilla viget primò: mox fortior omnes
Extendit ramos, latusque assurgit in auras
Vi propriâ nitens, fractamque ætate Parentem
Protegit, & sævis ventorum armata procellis
Flamina fert, immota manens, superatque ferendo.

Franc. Tarburgh,

Coll. Univ. Schol.

ERgone succubuit toties de Morte Triumphans!

Et Hoste Diva Maximo est potentior?

Non Fati furiosa manus, junctæque Sorores

Neci dedisse noverant *Apollinem*:

Sponte suâ fugit; cum ignota scientia Coeli

Vocavit *Annam* ad astra Nobilem Incolam.

Quàm grave collapsis Patriæ superesse Columnis

Pio est; *Catone* vidimus *Britannico*.

Gul. Bouchier,

Nov. Coll. Soc.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

TEntat Volatum stultior *Icaro*
Qui persequi impar RADCLIVIVM studet
Præconii Pennâ, & bibentem
Nectareos celebrare Fontes.
Hunc vel biformis *Flaccus* in Æthera
Tollat, vel *Annis Pindareus* ruens
Versu profundo, Nomen ingens
Diluvio rapiat per Orbem.
At murmurantis parvula Vox Apis
Nescit perenni dicere Carmine
Tanti *Æsculapî* tot Labores,
Doctam Animam, vigilesque Curas:
Labor Supremo est dignus *Apolline*;
Hunc postulabant seu lacrymabiles
Languentium Regum Penates;
Sive Casæ peritura Spes fit;
Præfens benignusque Ipse *Salus* dedit
Cunctis Salutem: Corpus inhospitum
Hic jussit Amplexu fovere
Irrequietam Animam, & fovebat.
Hinc pauciores *Tartareo Jovi*
Mittebat Umbras: hinc Populos leves,
Cyllenii ritu modoque,
Poneret aut revocaret Orco.
At nunc vicissim succubuit suo
Victor Tyranno. En *Dis* aperit Vias
Averni hiantis; Turba major
Heu! Stygias properant ad Undas.
Non totus autem RADCLIVIVS perit,
Nostris *Athenis* se vetuit mori:
Omnes sibi astrinxit *Camænas*
Muneribus, Numerosque suavit.
Specto futuros Surgere Parietes;
Specto Penates *Bodleyis* pares
Splendere Musarum Tumultu,
Atque graves veniente *Phæbo*.

Tho. Drake, A. B.

Coll. Magd. Semi-Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

DUM juvenum accendit promptas in Carmina vires
Argumentum ingens; dum *Te*, RADCLIVE, Poetæ
Centenâ dicunt Citharâ, stimulantque Camœnas
Hinc Animi dotes, hinc Ars ususque medendi;
Fas mihi sit tacito ductas per compita luctu
Exequias, fas sit memorare extrema Tuorum
Officia, & *Tibi* quas imo de pectore grates,
Quosque *Tibi* meritos *Academia* solvit Honores.

Quis, *Rhedykina*, tibi cernenti funera sensus,
Quasve dabas lacrymas, cum magno horrore videres
Compleri vicos, densâque nigrescere turbâ?
Cum tu, antiqua Parens, Nati miserabile corpus
Sic reddi demum aspiceres? Venerabilis ordo
Oxonidum occurrit, portisque patentibus astat,
Et capit ossa piæ gremio tumulanda Parentis.
Exemplò Pubes Musis addicta videndi
Insolito flagrat studio; dum dicere gestit
Moresque, Ingeniumque, & rapti *Pæonis* Artes;
Præcipuè generosum Animum, atque ingentia Dona
Concelebrat, largoque struendas Munere Turres.
Atque ait, hîc surgent Arces, hîc mœnia stabunt
Æmula Bodlæi, hîc posito fundamine tollet
Bibliotheca caput RADCLIVO auctore superbum.

Haud aliter, vivum quem mirabantur, *Athenæ*
Abreptum lugent *Periclen*, memorantque stupenda
Piræi Monumenta, arcesque ad fidera ductas.

H. Randolph,

Ædis Christi Commens.

ACCIPE Solennes Musæ lugentis honores,
Officio solvit quos *Rhedykina* pio:
Mors illusa diu morborum examina spargit,
Et struit infidias ingeniosa novas:
Nec minus incumbit *Phæbus*, vigil excipit hostem,
Atque hostis victi spicula cassâ jacent:
Vulneribus recidiva, novo lymphata furore
Nox ruit in *Phæbum*, *Phæbus* & ipse perit;
Ipse perit *Phæbus*, crudelibus occubat umbris,
Atque obitu solùm se negat esse Deum.

Gualt. Allcock, A. B.

è Coll. Trin.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

TOrpuit insolitâ requie, atque ignobilis oti
Cùm fuit impatiens Portitor ille *Stygis*:
Irâ incensus adit *Parcas*, atque increpat ultro;
“Contemptor Nostri RADCLIVUSne manet?
“Hic Vires spernet vestras infamis *Agyrta*,
“Et Triplices Medicâ Comprimet Arte manus?
“Quid Colus, & Fusus? Vobis sunt Nomina tantum
“Irrita; RADCLIVII Dexterâ Fata regit.
“Huic *Lacheſis*, depone metus; Turbæque frequentis
“Oppressa ingenti pondere Cymba gemet.
Nec mora! RADCLIVII Stamen Nostrum invida scindit,
Quod Mortale fuit tradit & Illa neci.
Sed frustra Famam tentat delere, perenni
Extendi Versu Quam *Rhedycina* jubet.

Gual. Elford,

Coll. Ball. Commens.

EHeu! quàm fatis *Britones* urgemur iniquis!
Quot Luctus præbent gaudia parva graves!
Vivâ *Annâ* felix fuerat nimis *Anglia*, finem
Lætitiæ atque jocis Hæc moribunda dedit.
At bella instaurans miseris mortalibus, addis
Morti *Annæ* mortem jam, Libitina, novam:
Cædibus ô nunquam satiata! Quid *Anna*, vel ipse
RADCLIVUS poterat commeruisse mali?
Culpæ Utrique nihil: si non fit culpa, Salutem
Quod dedit, & Vitam Victor uterque suis.
Quippè Artes medicas magè calluit omnibus Unus,
Viderit atque ætas nulla futura Parem.
Mæonides celebrat Medicum, nec Vate carebis
RADCLIVI, *Grajo* non minor ipse Viro.
Tune Salus heu nostra peris! Quibus *Anglia* raptum
Te talem, & tantum defleat ægra modis?
Et quo lugubri decorent *Te* carmine Musæ,
Maxime honor docti, Curaque grata, Chori?
Aonidum quin turba filet, Luctuque stupeſcit;
Nec Satyris, quondam grata, Loquela placet:
Ipsa etiam *Cytherea* Deum convivium liquit,
Mærens, atque suis incommitata *Jocis*:

RAD-

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

RADCLIVO pereunte etenim periêre Leporque,

Verborumque acri Gratia tineta sale.

Sola nec in verbis effulfit Gratia; dotem

Quilibet hanc animi *Parcus* habere potest:

Sed quibus, & quantis nostras ditavit *Athenas*

Muneribus, Longus fit numerare Labor:

Illi si certes, *Mæcenâs*, judice *Flacco*,

Cogêris, *Flacco* judice, abire, Tuo:

Te citò (magna licet facientem & plura parantem)

Traxêre à populo ferrea fata Tuo:

Nostrè ità, haud Annis *Famâ* licet undique plenus,

RADCLIVUS morti Victimâ magna cadit:

Ille quidem indignus; nisi quod sacra Numina Læsit,

Et Ditis vacuas reddidit arte domos.

Hippolitum extinctum sic fertur *Apolline* natus

Ex Erebi quondam furripuisse specu;

Jupiter indignans, æternaque Fœdera rerum

Artibus humanis debilitata dolens,

Artificem Vitæ occidit. Sors aspera! tali

Num meruit quisquam conditione mori?

Pluto domos animis vacuas, & inania regna

Speetans, ad cœlos (haud mora) tendit iter;

Jupiter ô nostram miseratus respice sortem!

Fratris labentis commiserere domûs!

Nostræ everforem gentis se jactat inultus

RADCLIVUS, mecum Bella scelestâ movens:

Hunc si non adimas, morituros usque levabit,

Et subitò imperium diruet Arte meum.

Cui Deus, abripiam. *Lachesis* vocat: Illa facescit

Jussa *Jovis*. Filum rumpitur: *Ille* cadit.

Alex. Davison, è Coll. Linc. Commenf.

O! Cui Deorum maxima munera

Commiffa, Quem Vita, & Vigor, & Salus

Semper comes grata est secuta,

Dum Timor, & metus avolabant,

Phœbum ut parentem diffugiunt tenebræ:

O! RADCLIVI, ingens gloria sæculi,

O! Tu, integra haud Natura qualem

Vel dedit, aut fragilis datura est:

Quos

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Quos inter olim *Græcia* viderat,
Jactet *Galenum* aut *Hippocraten* licèt,
Medentium, aut novit, virorum

Gens *Arabum*, veneranda nutrix.
Quorumve laudes sæcla sequentia,
Heu! non ut olim sæcla salubria,
(Exordio à Te, *Meade*, sumpto)
Carminibus celebrare fument.

Quos musa chordis nunc societ modos?
Quis nunc dolores æquiparet sonus?
Te mortuum, *Te*, chare, ademptum,
Dum pietas memorare coget.

Nil durum, & ingratum, aut facere, aut pati,
Negavit æger, *Tu* modo suaferis,
Jussus recedat, dum recessit
(Quod superi voluere) morbus.

Frustrà hinc parentes sollicitâ prece
Nunquam *Te* amatos ad pueros vocant,
Seu torret artus fixa febris,
Seu vicibus quatiat remittens.

Jam, frustrà at omnes munificentîâ
Præire clamant *Te Oxonides* tui,
Dicuntque Patrem, ætas nepotum,
Mox brevior, dabit omne nomen.

B. Tovey, A. B.

Coll. Mert. Soc.

DUM *Te* canoræ turba sciens lyræ
Non ufitatis tollere Honoribus,
RADCLIVE, gestit, posterisque
Condit amans melos invidendum;
Te debet ingens Artificum labor
Ornare, doctis vatibus æmulus;
Atque ære, spirantive saxo,
Cecropias decorare fedes.
Nunc structa surget Muneribus Tuis
Augusta moles, nunc Academica
Pubes in alto *Te* locatum
Vertice Suspiciet columnæ,

Te

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Te grande rebus Præfidium suis;
Hinc *Tu* patenti celsus in areâ
Lustrare *Bodlæi*, Tuosque
Suppositos poteris Penates.
Non sævus imber, non Aquilo impotens
Injurioso flamine proruet
Sublime marmor, non edaci
Dente minax violabit ætas.
Stabit futuris sacra Nepotibus
Ingens Columna, & munificam manum
Testabitur magni Patroni,
Et memores animos Tuorum.

Tim. Thomas,

Ædis Christi Alumnus.

INsuetâ *Pluto* RADCLIVI Cæde superbit,
Anglorumque tremit jam ruitura salus;
Heu! frustra Victor repulit properantia Fata,
Ars cùm Victori non sua ferret Opem.
Languet *Apollineo* tristis *Rhedycina* Dolore,
Et subitos plorat tota Camœna Rogos.
Non omnis moritur; victura en Munera nobis
Præbuit, & Fato posthumus, atque sibi.
Æmula Bodlæo surgentia mœnia specto,
Cumque suo Musas huc properare Deo.
Mors eadem Luctus, eademque est Causa Triumphi,
Flere Virum Pietas, & celebrare jubet.

Nat. Drake,

è Coll. Magd.

Æ*Gypti Nilus* malè tostæ lactea Nutrix
Vi fluvii beat irriguâ, terrasque patentes,
Et late populos regnantes; Copia rerum
Undique se fundit præpinguis ab ubere glebæ;
Naturâ invitâ, hæc confert violentia Nili;
Ardua *Pyramidum* tranfit, Regesque sepultos,
Inscius Ille necis, placidæ sed causa Salutis:
Fœda lues quoties *Chalybona* invaserit ægram,
Aret & omnis ager, populi & vox faucibus hæret
Ah nimium rigidis! Fluvius celer advolat ultrò

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Candidus auxilio, cessantque gravamina Pestis:
Si caput at *Nili* dubium niger Accola quærit,
Infelix operam perdit, nam flumine *Nilus*
Nascitur immenso, semper Fœcundus, & ingens.
RADCLIVUS ritu *Nili* sublimis adivit
Arces *Augustæ*, populus prostabat egenus
Arte *Machaonia*, vultu levat Ille sagaci,
Et dubias Curas, & inania spicula mortis
Pellit vi Medicâ; Venit, & Videt, atque Salutem
Limina inire jubet, gressus quocunque peritos
Figit; totum etenim concepit pectore Numen.
Paucos ante diem laqueo mors abstulit alto,
Hos Cives cælo dant irrevocabilis error
Fallentûm Medicûm, & RADCLIVI serior Ufus:
Multos Ille tamen damnatos sorte Medentûm
Reddidit incolumes Patribus, carisque Propinquis,
Prodigus Ingenii, ac Artis felicior Auctor.
Nec Medicas coluit solas inglorius Artes
More pigro; facilis voces Suadela potentes
Indidit, ornarunt Risusque Jocusque loquentem.
Oxonii in gremio parvus quærat *Achilles*
Noster, spirabat magnum juvenilibus annis;
Exili ingentem in Patriâ Solertia cudit.

Heros RADCLIVUS faustæ jam præscius horæ
Quâ rediturus erat cœlo, sibi convocat omnes
De se pendentes, ficque est affatus amicos.

“Cum nequeam ulterius vestrûm inservire Saluti,
“*Meadus* erit præsens vobis, Quem Dædala virtus
“Sidere sub nostro felicem finxit ad unguem;
“Qui docuit varios Solis Lunæque labores,
“Ortusque Occasusque, & quantum in corpora possunt;
“Simplex Ille animi vires Fraudesque veneni
“Detegit, ut fœdæ pateant medicamina noxæ.
“Tantum nacta Virum ridebat & *Itala* tellus
“Hospite magna suo, spoliis Qui lætus onustis
“*Hesperia*, ad patrias rediit non degener oras.

At *Meado* hæc profert inter Convivia lauta
(Illius ornavit quando Convivia *Meadus*)

“Irrita verba cadunt nunquam mihi, suscipe, *Meade*,
“Imperium Medicinæ, & diam ostende Salutem:
“Sed Me Teque manent Fatorum immobilis ordo,
“Me vitam pulchris placet ergo extendere Factis.

“Ire

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

"Ire bonis avibus, Patriamque revisere charam,
"Felices Medicos, mea quos fortuna beavit,
"Fallor, an aspicio? Medicorum vivida Virtus
"Se procul ostendit Tibi quæ succedere digna est.
" *Alfredi* Domus accipiet renovata decorem
"Hospitibus dignum, nostræ bene conscia Famæ.
"Ingenium ut doctâ vires sibi sumat ab arte,
"Aptaque quò studiis pateant præstantibus Arma,
"Æmula *Bodle* Musis spatia ampla locavi,
"Æternas sedes, inconcussasque Columnas.

RADCLIVI fractos, vacuos & luminis orbes
(Divinâ rutili qui quondam luce micabant)
Cum *Meadus* clausit, supremum munus Amoris;
Ingens illa altæ cecidit Constantia mentis,
Nota prius Libitinæ omnes contemnere formas.
Sublimi tristem præsens nisi numine *Phæbus*
Texerat, heu! Animam RADCLIVI in morte fugacem
Liquisset, nimium Divo pius, impius Orbi;
Quantos Mors ageret geminatâ in strage Triumphos!

Ric. Rawlinson, A. M.

è Coll. Di. Jo. Bapt. & R. S. S.

Obtulit hoc votum Crudelis Portitor Orci,
RADCLIVUM tollas, te, *Libitina*, precor.
Sæva Dea obstupuit, cur talia posceret; ille
Clamat, non Lucrum respicis ipsa tuum?
RADCLIVUS sanat lectis feliciter Herbis
Ægrotos, morbis Corpora pressa levat.
Ad Vitam quondam revocavit *Apolline* Natus
Hyppolitum, haud potuit plùs manus ipsa Patris.
Jupiter hunc Medicum percussit fulmine (justa est
Mors) potuit Mortis nam revocare vices.
Exoritur nostris Oris *Podarilius* alter,
Hunc, Dea, per Manes obsecro, tolle Deum.
Transveho nunc animas Regna ad *Plutonia* paucas,
In *Stygiis* ripis rarior Umbra sedet.
Annuit huic *Libitina*; cadit RADCLIVUS; Ægros
Nullus *Apollineâ* qui levet Arte manet.

Tho. Brotherton,

Coll. Ball. Commens.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

HEU! tandem Elyfios Manes, & pallida Regna
RADCLIVUS petiit, superisque recessit ab oris,
Morte repellendâ, atque eluso Nobilis Orco.
Hinc nempe in sævas Libitina excanduit iras,
Victoremque suum Vires impunè Medendi
Noluit exercere, & inulta referre Trophæa.
Non igitur Succis, non illum operosa jacentem
Servavit Medicina; Suus nec juvit *Apollo*.

Nutricem verò *Oxonium*, & Cunabula prima
Respicit, ac dulces moriens reminiscitur Arces.
Huic amplos donat Censur, Huic arte paratas
Pæoniâ committit Opes; hîc splendida tecta
Imperat, augustasque in Cœlum surgere Moles,
Custodituras per sæcla novissima Nomen.
Inde duo totum spirantes corde *Galenum*
Hinc procul amotas juvenes mittentur in oras,
Eosque petent Campos, solemve cadentem.
Hi Succos, Herbasque novas, usumque medendi
In Patriam referent, tristesque repellere Morbos
Incipient, chari pensantes fata Patroni.
At *Tu* perpetuò, RADCLIVE, vigebis in illis
Venturum Sanans populum, ferosque Nepotes.

Joh. Frances, A. B.

ex Æde Christi.

QUÆ modò sublimem cœlis immiscuit *Annam*
Et potuit *Georgi* tangere Musa decus;
Vix ausa ad magnum RADCLIVI insurgere nomen,
Deficit, ac tremulo victa pudore filet.
Scilicet ipsa Deum manifesto numine sensit,
Dum pater è toto fulsit *Apollo* Viro;
Ille Machaoniâ jamdudum tantus in Arte,
Ut plusquam humanas quisque videret opes:
Ille potens radiis fulvas educere venas,
Vatibus unde fluunt Aurea dona suis:
Ille, Palatini cui surgunt mœnia Templi,
Clarior ut propriâ regnet ab æde Deus.

Hen. Bigg, A. B.

Nov. Coll. Soc.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

INfatiata diù sævum Libitina furorem
Spiravit, Morbique diù invaluerè, per auras
Omnia languor iners vitiaverat, aucta Cadentùm
Dira lues numero, passim projecta jacebant
Corpora, ubique pavor mortisque accessit imago:
Cùm Pater Omnipotens, divino blandus amore,
Iram discussit longam, populumque misertus,
RADCLIVUM summo Medicum demisit Olympo,
Morborum causas callentem, Herbasque potentes.

Ille acres Febris flammæ extinxit; iniquo
Lenivit pectus depressum pondere; Renes
Absterfit solitos lapidescere: fervidus Aer
Emisit frustra Pestem, & contagia latè
Vulgavit. Velut obscuræ post tœdia Noctis
Surgentem Nautæ læti clamore salutant
Auroram: sic qui vitam sub morte trahebant
Vicinâ, adventu Illius sperare Salutem
Cœperunt; quoties *Lachesis*, cùm fila secaret,
RADCLIVUM metuens, opera interrupta reliquit.

Sed cùm vinxisset multâ florentia Lauri
Tempora, cùm Morti longum donaverat ævum,
Et sibi perpetuum, cumque experientia rugas
Duxerat, & Laudis cumulum compleverat omnem:
Felices revocant Animæ, cœtusque Deorum
Ægrotis charum Caput; in Crisibusque benignum.

Ecce! aderat *Jovis Interpres* demissus ab alto,
Atque his aggreditur dictis: "Tua vivida Virtus.
"Effulsit, RADCLIVE, fatis; Tua fama per orbem
"Nota viget nescitque mori: Jam Fata reposcunt
"Emeritam terris Animam, Cœloque locabunt.
Dixit, & in tenuem ex Oculis evanuit auram.

Ille reversurus Superas jam *Divus* ad oras,
Insignem, *Rhedycina*, Tibi pietatis amorem
Indulfit, Tibi magna dedit monumenta futuræ
Laudis, & extremum pignus, Tecum ossa reliquit.

Sic ubi *Junonis Victor Tirynthius* iras
Fregerat, & fœcunda malis mandata, periclis
Usque novis invictus & indefessus agendo;
Sublimis rapitur, subjectaque *Thessala Tempe*
Despectat, nimborum alis super æthera vectus.

Tho. Heber, Coll. Univ. Commens.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

O Quæ, relictâ *Pieriâ* domo
Gaudetis almæ visere littora
Dilecta RADCLIVO, & capaci
 Sheldoniâ celebrata Mole;
Cur laudis expers aut tituli jacet
Vestrum, Camœnæ, nuper amantium
Princeps? quid (indignum) filentes,
 Pollicitæ meliora, fletis?
Quin ex Alumnis sumite quos lyræ
Fecit potentes *Phæbus*, ut exigant
 Manfura RADCLIVO per ævum
 Egregii Monumenta vates.
Hic mente velox, dives & ingenî,
Quæcunque sæclis nota prioribus,
 Monstrante Naturâ, petivit,
 Et medicam revocavit Artem.
Quin per recentes tentat iter vias,
Fontes opertos visere gestiens,
 Quos ante non *Chiron*, *Melampus*,
 Aut veterum quis adivit unquam.
Hujus peritis læta laboribus
Testatur ætas, heu! nimium ferax
 Morbi, quot ex Orco minaci
 Eripuit per acuta febris:
Nam spes reduxit mentibus anxiiis,
Viresque ficcis indidit artubus,
 Jussitque leniri dolores,
 Et vetuit properare Fatum.
Hoc *Pluto* sensit, Regnaque Civibus
Fraudata questus, protinus heu! *Tibi*
 RADCLIVE, (si-quâ possit ullam)
 Perniciem meditatur hosti.
Oppressit ergo *Te* subito gradu
Raptim dolosas injiciens manus,
 Sic nempe (si vincendus unquam)
 Visus eras potuisse vinci.
At Fama, Magni pars melior viri,
Dum *Vaticano* cedere nescia
 Bodleia, vel RADCLIVIANA
 Stet domus hospitium Camœnis,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Innixa pennis non ope *Dædali*
Junctis, profundi nec metuens maris,
Tranfubit *Europam*, remotas
Æquore fic monitura terras;
“Postquam secundos reddidit exitus
“Belli, *Stuartum* Maxima & Ultima
“Proles, & optatum peractæ
“Militiæ decus arrogavit;
“Surrexit alto vertice Fabrica,
“Sacrum *Camænis Oxoniis* opus;
“Unique *Bodleio* secundas
“Jaçtat opes, decus atque formæ.
Surgetis ergo debita mœnia;
Horâ auspicatâ surgite: Quis pudor,
Auctore RADCLIVO, sub astra
Ferre caput Meritò superbum?

Georgius Prat,

ex Aulâ Cerv. Com.

TEstes, *Oxonio* quid debes; mille supersunt,
Erepti *Ditis* faucibus Arte Tua,
RADCLIVE; *Oxonium* quali Pietate colebas,
Extremæ Tabulæ Pagina quæque notat.
Instantis Fati, & supremæ Conscius horæ,
(Cura adeo *Matris* corde *Tibi* alta fedet)
Suspiras — “Quæ me Puerum Celeberrima *Sedes*
“Excoluit studiis, & tegat Offa Senis.
“Quicquid & ex Medicâ fructûs accreverit Arte,
“Sit Musis Sacrum, sit, *Rhedycina*, Tuum.
“Grati Index animi nova surgat Bibliotheca, —
“At minus Huic reddo, quam dedit Ipsa mihi.
Sic quærenti olim *Æneæ*, qua Sede Penates
Ex *Troja* evectos poneret, atque Sacra;
Respondit Vates — “Antiquam exquirito Matrem,
“Hic Augusta Urbis Mœnia conde Novæ.

Gul. Pavey,

Coll. Trin. Soc. Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

INvida quàm sævos agitârunt fata Triumphos!
Quas strages cæpere! & quot sibi millia in uno
Subjecere Viro, cùm funere merfus acerbo
RADCLIVUS cecidit! furtim sublapſa veneno
In venas udo Pestis lethæa fugaces
Invasit ſenſus, Artemque, Virumque ſubegit
Exanimem, exanguem, Studiisque & viribus orbem.
Qualem *Phæbigenam* Medicinâ, atque arte paternâ
Inſtructum, ſubito tranſfixit *Jupiter* ictu,
Præpetibusque armis Stygias detrufit ad undas.
Scilicet Hunc, Solitas fati ne vinceret iras
Arte valens, juvenem lacerum qui ad lumina vitæ
Ætheria, & ſuperas Herbis revocârat ad auras,
Fulmina terrifico Divûm pater impete torquens,
Impulit, hoc metuens; Auſtrique & Fulguris alis
Corripuit, pronumque immani turbine adegit.
Haud aliter toties Libitinæ victor avaræ
Tu, RADCLIVE, jaces: nihil hæc in vulnera Flores
Pæonii, aut *Italæ* quæſitæ in montibus Herbæ,
Nil valuit tua dextra, & nil Deus auctor *Apollo*.
Ille *Machaonias* Fautor *Tibi* tradidit Artes,
Ante alios dilecte, Salutiferumque per orbem
Miſit, & halantes, ſua Regna, tibi addidit Hortos,
Seminaque, Floresque, & ſuccis mitibus Herbas.
His abigis Febres, his mortis nomina mille,
Mille modos ſuperas: veteres ceſſere Magiſtri
Hippocrates, RADCLIVE, *Tibi*, doctusque *Galenus*.
Tu morbi ante alios felix cognoscere cauſas,
Explorare locum, cæcoſque aperire reſeſſus,
Tum validas miſcere Herbas, Animamque fugacem
Sistere; & amiſſas cœli revocare ſub auras.

At Vos, *Oxonidæ*, magnam queis mentem animumque
Delius inſpirat Vates, celebrate Camœnis,
Voce, Lyrâ, celebrate Virum; Vos clarus amavit
RADCLIVUS, Muſisque novas jam deſtinat Arces
Largus opum; illi etiam mentem inſpiravit *Apollo*.
Vos ſtruite egregiæ monumenta perennia famæ,
Vivat adhuc, veſtrisque altum ſuper Æthera furgat
Carminibus, Sidus fulgens, ægrisque benignum.

Johannes Preſcott, A. B.

Ædis Chriſti Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Conspecto Libitina Viro, quo fenserat Artes
Imperiumque suum frangi, succensa furore
Tales sollicito projecit pectore voces.

"Mene igitur tandem incepto defistere victam?
"Quippe vetat Medicâ pollens RADCLIVUS Arte.
"Indomitus nostris *Alcides* concidit armis,
"Et pius *Aeneas*, & cuspide fortis *Achilles*,
"Et miris nuper fulgens Virtutibus *Anna*:
"Quid tamen hæc frustra memorem? quas Ille saluti
"Restituit, qualesque Animas? Gens quanta fatetur
"Illius ingenio renovatæ gaudia vitæ
"Deberi, & viridem, fato oblucente, Senectam?
"Mille mali species, Morborum mille catervas
"Injeci frustra populis, dum Victima nostras
"Ante Aras ferienda venit, simul ille revellit
"Vittas, & solvit, memet spectante, catenas;
"More mihi solito Nulli pia Thura reponunt,
"Irrita nec gelidæ formidant vulnera Mortis;
"Sentiet ergo mei quid possunt tela furoris.

Hæc meditata Dea est; sed ne medicamine *Chiron*
Effugeret vires, toties ne Fata repulsa
Rursus terga darent, inopinâ morte peremit
Incautum, nil de Fato, morbove timentem.
Haud aliter *Troes*, quos non *Pellæus Achilles*
Non Anni domuere decem, nec mille Carinæ,
Cuncta prius subjecta igni & deleta videbant,
Quam *Danaûm* Fraudes perspectæ, aut nota pericla.
Quid tamen extincto gaudes? post Fata superstes
Parte sui meliore viget, semperque vigebit;
Et mansura suæ laudis monumenta resurgent.
Tum, quoties Urbe in mediâ spatiosa videmus
Atria, seque oculis offert pulcherrima Moles,
Dicemus Medici laudes, qui gentibus esse
Hanc doctis Dominam voluit, qui sponte labores
Sustulit innumeros, ut tandem reddere possit
Almæ aliquid dignum curâ & pietate *Parentis*.
Hinc *Rhedykina*, tuum Nomen tolletur ad astra,
Et reliquis mundi desertis partibus, omnes
Oxonidûm visent Arces, illisque manentes
Æternum placidâ gaudebunt sede Camœnæ.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sollicitas Animi Curas, atque anxia Corda
Strenuus exercet Dolor, & nova Causa Doloris.
Post varias Fatigue minas, & nescia flecti
Numina, lassatasque operoso Carmine Musas,
Cogimur hîc iterum querulos effundere Fletus,
Et sacro infandum Ritu renovare Dolorem:
Poscit enim Pietas contundere Pectora Palmis,
Et Lacrymis Vultum foedare, & Pulvere Crines,
Supremo & Cineri tenues superaddere Versus.

Nil *Tibi* jam prodest, RADCLIVI, nil *Tibi* prodest
Intima Naturæ Vestigia, & Ordine quæque
Percurrisse Animo, & novisse Arcana Deorum,
Artibus & certis potuisse eludere Mortem.
Nec *Tibi* jam prodest, aliis qui profuit olim
Immensus Labor, & Studium; neque Corporis Artus,
Illius & varios Motus, Animæque vicissim
Consuluisse, & tam vanos habuisse Labores.
Hæc nos dum Nemori damus, & Suspiria Sylvis,
Hæc eadem Nemus, & repetunt Suspiria Sylvæ.

Munera quis tandem Deus, aut quæ Pignora tali
Digna Viro, vel quis nobis Solatia præstet?
Unica namque salus, & Spes, & Gloria Vitæ
Arrepta ex Oculis, crudelibus occubat Umbris.
Acrior hinc passim sævit, miserandaque sternit
Corpora, nec curat Populum Libitina sequacem;
Jam nullâ tandem Virtute, nec Arte subacta,
Ex quo nostra Salus, & Spes, & Gloria nulla est.
Inde exercemur Curis, & iniqua precamur
Numina, & immeritos fallunt sua Vota rogantes:
Dum tamen intereâ querimur, Nil secula Tale
Prima tulere Hominum, nil majus Postera reddent.

Nec tantos sufferre potest *Rhedycina* Dolores,
Continuâ semper Serie irritata Malorum.
Quoque Modo decuit, (nec Munere certat inani)
Et cupidè, exoptat Natum Pia Mater ademptum,
Et sequitur Lacrymis, & fidis anxia Votis;
Sed neque Materiam Lacrymis Natura benigna
Largita est justam; nec habet Dolor iste Pudorem.
Namque sibi exanimum poscunt pro Numine Regem,
Vittatæ Crines, ac vinctæ Tempora Musæ;
Cecropiæque sonant duplici Clamore Camœnæ.

Tristior

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Triftior Arma etiam jam in fe fua vertit *Apollo*,
Depofuitque Lyram: nec plus fua Numina Cordi.
Cumque Oleâ jungens Salicem, Lauroque Cupreffum,
Et nato Buftumque parat, Curâque Paternâ.

Extemplo Major Rerum mihi nascitur Ordo:
Nec Locus eft Morti: funt & fua Dona Merenti.
Namque Hominem fruſtrâ memorant pretioſaque Saxa,
Et Tumulus, poſitiſque adeo Tabularia Chartis,
Marmoraque, atque arctâ ſuccinctum Corpus ab Urnâ.
Illum Muſa perire vetat, quem Munera Sancta
Secernunt Populo, ſec'liſque canenda futuris;
Ingeniumque ſagax, Animuſque ad grandia Natus.

En videor per Saxa rapi, per Opaca Viarum
Arduus, ac ſupra Nubes, & Sydera Cæli,
Sed tamen altum Heroa ſequor, nec paſſibus æquis;
Donec Mecum unâ jamjam audaciſſima Muſa,
Viribus abſumptis, Cæloque agitata ſereno,
Volvitur in præceps, & pondere preſſa reſultat.

Rob. Pitt,

Coll. Wadh. Schol.

PRiſtina ſi Vatem laudârint Sæcula, prona
Ducere qui potuit Flumina, Saxa, Feras.
Quantus erit? duras qui novit vincere Parcas,
Ruptaque *Pæoniâ* neſtere Fila Manu!

Gul. Howe,

Coll. Ball. Commenſ.

SUeta diù plorare graves, Academia, caſus,
Communiſque tuum ferre doloris onus,
En tibi! materies tandem digniſſima veſtro
Alite, vulgari nec celebranda tubâ.
RADCLIVUS periit, quo ſoſpitem *Sydenhami*
Harvæique memor non ſatis orbis erat.
Sed quid ego hæc refero? totum hoc commune tulifti,
Participesque alios nominis hujus habes.
Gloria Donandi *Tibi* cedit, ſequæ fatetur,
RADCLIVI, totam (quanta ſit) eſſe tuam.

Joh. Trenchard,

Nov. Coll. Soc.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

EHeu! RADCLIVUM rapuit vis improba fati,
Qui toties lætos egit de morte Triumphos.
Vos decet, *Oxonidæ*, mœstas intendere chordas;
Vos celebrare Virum; vos dicere, quanta Togatis,
Quantaque *Pæoniæ* legavit Munera turbæ.

Jam petet externas Medicus solertior oras,
Lustrabitque Urbes longinquas: accipe, *Leydæ*,
Accipe jam venientem, Hortoque immitte patienti;
Ut foliis inhians, *Phæbeas* consulat Herbas.
Aut hîc *Hippocratis*, vel fors, *Avicenna*, libellos
Colliget inde Tuos, *Arabum* gratissimus hospes:
Aut illum excipiet redeuntem *Gallica* tellus;
*Hispanus*que iterum Medicos mirabitur *Anglos*.

O qualem hanc Artem venientia Sæcula cernent!
Quantaque *Apollineis* accedet gloria Curis!
Jam fibi longævam mater secura senectam
Promittit, feros olim visura Nepotes.
Jam nova nodosam tollet Medicina Podagram;
Nec gravis attritum vexabit Calculus Utrem.
Hic multa inveniet; qualisque *Harvæius* olim
Abstrusa in Nervis morborum semina pandet;
Ducta per innumeras Venas divortia quæret
Sanguinis; undè replet rivos circumfluus humor
Exiguos; scatebrisque arentes temperat Artus:
Elicietve novos medico de flore liquores,
Dum lentæ à tepidis stillant fornacibus undæ.

Nos damus intereà Violas, mœstasque Cupressos
RADCLIVO, & Sacrum decoramus Carmine Bustum.
Exoriare aliquis RADCLIVI munere vates,
Qui digna æterno celebres Præconia versu.
Si nulla *Asbmolus* metuat dispendia fati;
Si *Sheldonus* adhuc vivat; si tempore certo
Annuus Orator *Bodlæi* munera laudet;
Et tua perpetuis addemus Nomina Fastis.

Quas video stabili surgentes ære Columnas!
Quæ nova *Bodlæi* veteres supereminet Arces
Fabrica! ut ardentes oculos per singula volvens
Advena, miratur RADCLIVI ingentia Dona!

Solvite RADCLIVO, memores jam solvite Honores;
Sublimem in medio ductum de marmore vultum
Ponite; & æternùm stabit Venerabile Saxum.

Geo. Gregory, ex Æde Christi Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

VIX fatis mortem lacrymavit *Annæ*
Lugubris *Phæbus*, nova quin recurrant
Damna, languentes *Lachesisque* tota
Terruit *Anglos*,

Terruit gentes pavidas iniquo
Insolens ludo; periit *Machaon*;
Heu! potentem RADCLIVUM peremit
Improba pestis:

Mœstus orbis, spe viduus, Salutis
Jam caducas plorat opes; amico
Dii novo gaudent, socioque lætus
Gestit *Apollo*.

Quem petat Virgo bonitate simplex?
Quem vocent Matres pueris gementes?
Languet æger, RADCLIVIQUE vanam
Postulat Artem.

Debitum semper Decus Hunc sequetur,
Semper Illius pia laus vigebit;
Qui tot extruxit monumenta Famæ
Non morituræ.

Dum colit gratum *Rhedycina* Alumnum,
Divitis dum laudat inops Amici
Dona, dulcis dum celebrat benignum
Musa Patronum,

Usque tutum RADCLIVII manebit
Nomen, ingenti pietate partum;
Semper Illius memorem sonabit
Orbis honorem.

Amb. Lisle, Coll. Magd. Semi-Com.

CEdite, *Pierides*, sacrosque relinquite fontes
Pindi; funeream Taxum, frondesque Cupressûs
Ferte atræ, & Pompâ ferali cingite Bustum;
Occidit ingenio pollens & acumine Mentis
RADCLIVUS, vires Herbarum, usumque Medendi
Qui novit; sanguis quo fervidus æstuat igne;
Cur turgent Venæ; cur crebro Arteria Pulsu
Tenditur; assiduoque micat Cor mobile saltu.
Ille manu medicâ potuit reparare labantem
Naturam, atque brevis producere flamina Vitæ.

A a

Frustrâ

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Frustrà alios servas, cùm *Te* servare, *Machaon*,
Arte tuâ nequeas; sed inevitabilis ictus
Te Fati rapit, & nigro submergit *Averno*.

Quis jam aderit nobis *Chiron*, aliufve *Melampus*,
Siquando infestos rores diffundat *Orion*
Pallidus, Autumno gelidis cedente Pruinis,
Quando ignis lateat Venis, Præcordia flamma
Torreat, & Febres, morborumque agmina surgant?
Ne Medici defint, extremâ in morte cavebas,
Pæonias stimulans æterno Munere curas.

Hinc *Tu* venturis semper celebrabere Musis;
Atque olim quando tolletur in æthera Moles
Vertice sublimi, juxta confinia tecti
Bodleii; feros longi post temporis orbes,
Cùm Fundatori magno Præconia rostris
Annua sacrantur; tum Nos, RADCLIVE, juvabit
*Te*que, Decusque tuum mansuræ tradere Famæ.

Nec Qui dispensat Tua Dona tacebimus unquam;
Bromleius nostras fidus tutatur *Athenas*,
*Bromleium*que Tuæ miscebunt sæcula Laudi.

G. Hutchins,

ex Æde Christi Com.

ΤΙΣ νῦν θαυμαστὴ συμβαίνει Αναστροφὴ ἔργων,
Ἀρτ' ἦτοι δυνάμει πῦν αἴθερα ἔλλαβε Μοῖρα;
Ἰπποκράτειν θνήσκοντα πεσεῖν φασ', ἠδὲ Γαλιῶν
Κηρὸς ὑπὸ δ' ἔργαλέα ἐκχύει πνεῦμα δαμνύτα·
Τίς δὲ ποτ' ἤκασεν, μοιρῶν ὅτι φοῖβος Ἀπόλλων
Ἦν ἔνοχος; μοιρῶν ἔνοχος μὲν φοῖβος Ἀπόλλων
Ἔστιν ὁμῶς, κείται δ' ἄψυχος θυμὸν ἀνεικώς.

Καυχᾶται νίκῃ θάνατος, φερίζει τ' ὀππαιχέων.
Σοὶ πῦν ἐκστῆναι βεβίασμαι κρείττονι, ἡμῖν
Νείκεα πολλὰ ἔσαν, νικητὴς πᾶσιν ἀπείσας,
Μὲν ἔφερες λείας πολλὰς, ἢ πολλὰ ἔσπαυα,
Πάντα φέρω, πλεονέχων τε κρατηθεὶς νῦν σε κρατήσω.
Φωτὸς ἐρημαῖος νικῶν δίκῃ δ' ἀποτίσθαι,
Μή τι βοηθήσῃ αὐτὸς σ' Ἀσκληπίε υἱός,
Μηδὲ σε τηρήσῃ μὲν πῖς Θεὸς αἴγε ποταμῆν.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Ως ἀπαράιτητος φάτο νίκησέν τε, βίον τε
Ηρπασεν, (ὥς ἐνόησε μάτῳ) κράτος Ἰξαπατήθη
Ἀλλ' ἐόν, ἔδωκεν, μοῖρας γὰρ ἡ θανάτοιο
Ἀκόντων ζώει ἔτι, Οὐλυμπόν τε βεβήκει
Δώματ' ἐς Ἀθανάτοιο Διὸς μὲν Δαίμονας ἄλλας.
Εὐθαδέ, τεχνολόγοι, φιλόμοργοι, ἦες Ἀθλῶν,
Ἀθροίζεσθ', ὑμῖν τε σπουδαστέον ἀγλαὰ δῶρα
Ἀγλαὰ μὲν ἡ πολλὰ, ὅμως τε πλείονα πλείστα
Δόντες ὀφείλεσθ', ὥστε ἔδωκεν ἄσπερα ἀπῆλθεν
Ὅς καλὰ πᾶσιν χ' ὑμῖν δῶκεν ἀπερείσι' ἔδωκεν,
Τέχναις ἡ διδασχῇ σπουδαστέον, ἐννοῶ αὐτὸς
Μαικλώας. Τοίνυν μεγάλῳ ἀγαλῶσαι ὀφείλω
Μνημονικοὶ πάντων ὑμῖν ὅσα ἔδωκεν ἔοργον.
Πᾶσα Σελὶς φάνετω ἀγαθότατον τ' ὄνομα αὐτῶν,
Καὶ Γλώσση λεγέτω μὲν πᾶς τόπος ἀντηχείτω.
Χαῖρε, μέγας ψυχῇ, σε κλείω ἀκήρατον ὄντα,
Ζήσῃ αἰδώς, σ' αἰνέσῃ πᾶσα γένεθλη,
Παῖδες μὲν παίδων οἱ μὲν μετόπισθε γένωνται.

Arthurus Colling,
ex Aul. Nov. Hosp.

UMbra, laborantūm spes ô fidissima, carmen
Respice, quod juveni Musa vocata refert.
Gesta fatesque tuos *Vates* *Opifer*que per orbem
Spargat, & ad Citharam binus *Apollo* canat.
Tu quamvis avidum lufisti sæpius orcum,
Et citò vertisti picta trophæa necis,
Quanquam inhians jussa est Hæredum turba morari,
Et quanquam vetita est sæpè sonare nola,
Non magis arte, animi quàm fallis acumine lethum;
(Ante alios medicâ sed tamen arte vales;)
Callidus absque herbis, nullo medicamine Victor
Das orco cædes, & mala crebra neci:
Voce, ac mellitis modò tange leporibus aurem,
Vita redit cordi, sanguis in ore rubet.

Josephus Milner,
Coll. Di. Jo. Bapt. Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Plerides, RADCLIVI extrema & proxima Cura,
Muneribus Cineres accumulate Piis.
Non timor, immodico vos indulgere dolori,
Flentur in hoc uno funera mille Rogo.
Profuit innumeris RADCLIVI Vita; sed ipsam
Et Mortem Vobis destinat Ille Lucro.
Alternò Officio Victor, Devictus & Idem est;
Musis Ille, Illi Vivere Musa dabit.

Ben. Coker,

Coll. Trin. Com.

Quid fata dirum, sidera quid parant
Infesta nobis? Heu! quianam tuam
Opem, *Machaon*, præpotentem
Numina furripuere terris?
An tristis instat Jam miseris Lues
Mortalibus, quæ per populos eat
Impunè grassans, nec furentem
Vis medicæ cohibebit artis?
Ah! *Te* remoto, quam miseras dabit
Ubique strages, Lethifer ætheris
Haustus maligni, vel nocenti
Corporibus grave fidus æstu!
Forfan dolebit Terra simul Parens
Siti laborans; nec vegetantium
Tu solus in pratis acerbi
Signa feres, *Hyacinthe*, luctûs.
Quid foeta Plantis terra salubribus
Virescat ultra? Pæoniis humus
Quid vernet herbis, tollat ipsos
Si Medicos gravis Ira Fati?
RADCLIVE, avarum *Tu* moriens brevi
Spe ludis Orcum: Tempore postero
Auctore *Te*, RADCLIVE, surgent
Perpetuæ series Medentûm.
Perenne sæc'lum *Tu* tibi prorogas;
Tuoque quondam Munere structilis
Vincet *Palatinos* Penates
Nobilibus paries Columnis.

Ric. Frinsham, A. B.

ex Æde Christi.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ET tu *Phæbe*, potes tanto succumbere fato?
Quique tuas egit partes, obit indigus Artis
Ille tuæ? tantum referens de Numine *Phæbi*
Phæbeas tandem (mirum!) desiderat Herbas?

O! qui tam magno refugis te opponere damno,
Interpone tuis heu! Serò numina fatis,
Compensaque brevem victuro Carmine vitam.

Quas spes, RADCLIVI, nostris versatus Athenis,
Quæ famæ matura dabas promissa futuræ,
Dimitto tacitus; *Tecum* comes ire paratus,
Quà Medicas liceat *Tibi* spargere latius Artes.

Felicem, cui *Tu* civem donaveris, Urbem!
Qua *Tibi* jam nondum fixo pede, plurimus æger
Incertæ præsentem expectat, habetque Salutis
Artificem, vitæque novæ. Fugere omnia lethi
Indicia, & tristem Macies deponere vultum
Cogitur, & Libitina suo discedere quæstu.

Et quæ tanta tuæ, Chloe, est injuria formæ?
RADCLIVUS, ne fœda gemas opprobria morbi,
Defendit nitidos inimico vulnere vultus.

Quid vitio illacrymas, juvenis, quod fervidus ardor
Sanguinis admisit, primæque incuria vitæ?
Nimirum indulget veniam, casuque gravatos
RADCLIVUS redimit, juvenique redintegrat artus.

Quinetiam tibi plaude senex, cùm filius Hæres
Aut nunquam aut frustra *patrios inquit in annos*.
En! quoties tremulo recoquit frigentia membra,
Et replet vacuas juvenili sanguine Venas!
Quis numeret, quoties exundans fluctibus Hydrops
Detumuit, molesque mali? quoties lapidosi
Duritie positâ didicere liquefcere Renes?
Subfidit Febris vicibus contenta, dieque
Alternò *Tecum* frustra decidere gessit.

Corpora turpi intus vitiata putredine tactu
Dignoscis, certusque admoto pollice venæ
Detegis exesas occulto vulnere partes.

O mirum digiti ingenium! O Sapiencia dextræ!
Amphion dulcem callens magis omnibus Artem
Non ipse ignavas tam certo pollice Chordas
Explorat, vitiumque lyræ discriminat, & quos
Laxos deferuit suavis Concordia nervos.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Qui sic defectus varios, animæque labores
Novit; & edidicit, qualis tremor occupet artus,
Sanguinæ sedes quâ vi, & vasa alta tumescant
Objicibus ruptis, rursusque in seipsa residant:
Crediderim hunc fatalem iram, durasque Sorores
Subjecisse suæ, fatis obstantibus, Arti.
Spes vanas, iramque ratam, invictasque Sorores
RADCLIVI certè cineres, & fata loquuntur.
Innumeras ferre indignans Libitina repulfas,
Indicit *Tibi* bella, tuisque sua objicit Arma;
Incasum: monitus poteras eludere Divam,
Aut etiam Superare; manus ergò improba furtim
Securo injecit Libitina, & Crimine vicit.

Non tamen infidiis, palmæque fruetur inultâ
Diva ferox, ducetve novos impunè Triumphos.
Scilicet hoc tumulo exurget numerosior Hostis,
RADCLIVOSQUE orbi volvenda decennia mittent
Æternos, Artemque feret *Rhedycina* perennem.

Tho. Prince, A. B.

Nov. Coll. Soc.

Quis modus restat lacrymis acerbis?
Quis pudor tristi remanet dolori?
Quis metus nostro dubios trementi
Pectore pellat?

Nulla spes gratæ superest Salutis,
Nemo nos morbis adimat futuris;
Noster heu! folers periit rapaci

Morte MACHAON.

Jam gradu lethum veniet citato;
Ecquis *Aprilem* fugiat malignum?
Ecquis *Autumni* valeat subire

Tempora dira?

Ecce! sed fracti redeunt Vigores,
Rursus ô! vires alacres resurgunt,
Alter en! pollens studiis Medendi

Nascitur Ordo:

Hic graves Lethi subiget catervas,
Hic acres franget Febrium cohortes,
Hic valet venis tumidis veteranos

Pellere Morbos.

Sic

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sic rogam Phœnix moriens supremum
Scandit, & damnum reparat gemendum,
Dum suis Alter tepidis favillis

Evolat Ales.

Quid tuæ signum Patriæ superbum,
Quid, *Tibi*, clarum studium rependat,
Magne RADCLIVI, meritos Favores,
Donaque justa?

Si beat Virtus atrîs Olympi,
Facta si mortem nequeunt obire,
Tu diu Vives, neque *Te* tenebit

Janitor Orci:

Sed recens Famâ stabili vigebis;
Et *Tibi Titan* fugiens, & Idem
Æquore effulgens radiis Eo

Reddet honores.

W. Walter,

è Coll. Di. Jo. Bapt. Commens.

PROsequimur quondam dilecti Funus Alumni,
Et largos fletus, Munus inane, damus;
Gratæ flent Musæ, atque suis fallentibus herbis,
Musæ Patrono Laurea ferta ferunt.
Speratos celebrare parat Libitina Triumphos,
Speratâ longum Cæde potita Dea;
Mortuus hoc vetuit; neque fit licet Ipse sepultus
Exuvias faciles Nos finit esse Neci:
Excitat Ille alios; nè, post sua Fata, Superstes
Non esset, posset qui Cohibere Necem.
Sic immortalis reparat sua Funera Phœnix,
Matris & è flammis altera surgit avis.

Job. Brabourne, A. B.

ex Aul. Nov. Hosp.

EHeu! *Phæbe* Pater, quò fucci abière potentes,
Morbifugæ vires, atque Artes mille medendi!
Quid prodest toties Orcum eluisse rapacem,
Et mortem instantem toties spoliâsse Triumphis;

Si

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Si tamen Ipse cadat funestis Victima Parcís
RADCLIVIUS, nequeatque suum depellere Fatum?

Eheu! quam tenui pendent mortalia filo!
Cum, quarum auxilio tantum confidimus, Ipsæ
Intereunt Herbæ; quotiesque revolvitur annus,
Inclinant capita, & torpent; cum Lilia languent,
Atque jacent longo perfusa Papavera somno.

At *Te*, dulce caput, quanquam inclementia duri
Abstulerit Fati, *Te* nulla oblivia nostris
Ex animis tollent; Tua Dona, Animumque benignum
Solenni memores celebrabunt carmine Vates;
Æternosque *Tibi Rhedycina* indicet Honores.

Sic ubi *Pæoniæ* Princeps celeberrimus Artis
Phæbigena occubuit, cælestesque attigit arces,
Egregio pia *Roma* Viro delubra dicabat
Aurea, fumabantque frequenti Altaria Dono.
Tempus erit, quando attollet caput ardua cælis
Bodleio vicina Domus, spatia ampla ministrans
Delectis Libris, per scrinia ritè repõstis.

Hic aliquis quondam veteris lustrabit Amici
Mœnia; tunc animo defuncti occurret imago;
Tum pressis lacrymis, divinæ frontis Honorem,
Tum Mores recolet, natamque ad grandia Mentem.
O felix affurgat opus! quod nulla vetustas,
Quod non flamma potens, non deleat ira Tonantis.

Tempus erit, cum (RADCLIVII sic postulat umbra)
Patroni instructum præclaro munere, Fratrum
Nobile par terras alio sub sole calentes
Inviset; medicas illic feliciter Artes
Excolet, & certâ varias indagine discet
Naturæ lustrare vias, cæcosque recessus:
Hi, prius ignotas, Herbarum inquirere vires,
*Pæoniæ*que novas gaudebunt addere laudes
Arti, RADCLIVIIUMQUE perenni tradere famæ.

Hic tamen *Elysiis* felix spatietur in arvis,
Pæonio comitante Choro, quâ dulce sonantes
Intendit citharæ nervos, laudesque recentis
Hospitis *Hannesius* pandit mirantibus Umbris.

Henricus Jones,

ex Æde Christi Commens.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

FUnere magnifico plorans Academia Natum
RADCLIVIVM excepit, Lacrymisque decora profusis
Reliquias vexit charas, posuitque Sepulchro.
Aspice, qui toties mortem languentibus ægris
Reppulit, & veluti stygiis revocavit ab umbris,
Ipse tamen fati non eluctabile vulnus
Vidit adhuc distans, & cùm spes ultima mentem
Destituit, contra Divos ferre arma Gygantum
Noluit, at facilis Libitinæ præda recumbit.

Define quin lacrymas, &, inania munera, fletus
Fundere, nunc hilares tibi sume, Academia, Vultus.
Quid? licet egregius supremam senserit horam
RADCLIVIVS? non totus abest, pars optima vivit
Fama sua æternùm; Ventura tuebitur ætas
Pierias Arces, structasque ad fidera moles,
Munificæ Monumenta manus; Domus altera surget
Æmula Bodleio, Quotiesque revolvitur annus,
Congeries nova Chartarum succrescet; ut Undæ
Fontibus erumpunt, Fluvii incrementa perennis.

Exultate Arces quas Regia condidit olim
Alfredi manus; ecce novo splendore resurgunt
Mœnia, quæ similem sibi jam succedere Prolem
RADCLIVIVS velit, Humanæ tutamina Gentis,
Venturique Decus sæc'li; feri unde Nepotes
RADCLIVII referant æterna in tempora Laudes.

J. Keyte Baronetti Filius,
è Coll. Univ.

QUÆ Causa Luctûs sollicitat lyram
Dudùm quieto in Parjete pendulam?
Mutoque defuetam sub antro
Melpomenen vetat otari?
Ergone ademptum *Te* rapuit, bone
RADCLIVE, fati furda necessitas,
Vitæque præcidit fugaci
Tempora quæ toties dedisti?
Te dicat alter Munificum, & novis
Ditata gazis, nunquam alias datis,
Charum perenni inscribat Æri,
Grata Parens, *Rhedycina* Nomen:

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Si *Phæbus* adfit, non ego differam
Tentare laudes *Pæonias* tuas,
Manesque defunctos inani
Carminis accumulare dono;
Me quippè & intus flamma recens agit,
Artis medendi faucium amoribus,
Utcunque in auras Vana spargit
Difficilis mea Vota *Apollo*.
Atqui sequenti fit mihi fas procul
Vestri intueri lumina fyderis,
Gressumque moliri trementem
Per medicæ loca vasta sylvæ.
Ut nigra latè sentibus horridis
Dumeta claudunt undique semitas!
Calles per occultos ut anceps
Flectit iter Regio involutum!
Formidolosi, *Tu* tamen, *Herculis*
Ritu, negata est qua via cæteris,
Fecisti; & impedita Victor
Explicuisti animosus arma.
Non Scripta Cor *Te senis* aurea
Finxere doctum, non *Arabum* libri
Nugis referti, non Labores,
Celse, tui, meliorque norma:
Matura sed vis Consilio infita,
Rectique Cultrix, *Experientiâ*
Mens rite formata expedit
Ambigui per acuta Morbi.
Quid ægra mendax somnia prædicas
Deliriorum *Helmonte* ferax? malas
Quid fastuosâ voce nectis,
Magna sonans *Paracelse*, fraudes?
Non crevit istis conditionibus
Ingens Priorum Gloria; non ità
RADCLIVUS æternos Honores,
Ingenii pretium, arrogavit.
Quoquò parabat tendere, passibus
Incessit æquis Diva Salus, Virum
Casus per omnes infecuta,
Ceu Socium levis Umbra Corpus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Immanis Orcus nunc aperit specûs
Tercentum hiatus irremeabilis,
Dirisque sub formis *Sorores*
Attonitas volitant per urbes.
Audire Matres jam videor pias
Tori jugalis dulcia Pignora
Direpta plorantes, & *Astra*, &
Numina dura Deos vocantes;
Adulta Virgo parte aliâ gemit,
Voti pudici Delicias breves
Questu reposcens, dum supremam
Sponsi animam morientis haurit.
Quot, sæva nostro Parca superbior
Damno, Triumphos hinc meditans fremis?
Quantas in hoc ciebis uno
Funere, Mors furibunda, strages?
Sic bellicosus dum *Priami Puer*
Pugnavit armis, Arx *Priami* stetit:
Cæso, cremata est; *Hectorisque*
Tota rogos sua *Troja* fumat.

Theoph. Mettcalfe, A. M.

ex Aula Cerv.

O Qui, Salutis nobilis Artifex,
Neces fugâsti non fine Gloriâ!
Tandem subactum *Te* dolemus,
Te Patriæ Decus & Columnam?
Plures repulsas nescia Mors pati
Mirè auspicatos intulit impetus;
Devicta *Te* vincit vicissim,
Egregium referens Triumphum.
At *Te* reducent *Castalides* Lyris,
Te consecrabunt Carmine Posteris;
Utrumque *Te* *Phæbum* æmulantem,
Munificum simul, & Medentem:
Te semper anteit torva tuens Dolor,
Turpisque Pallor corporibus nocens:
Æterna succedit Juventus,
Atque Salus Tumuli superstes.

Frustrâ

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Frustrà cruento Marte carebimus,
Quum *Te* caremus: Quis Medicâ manu
Cives peremptos nunc reponat?
Quis Gladii reparet ruinas?
Hinc surgit ingens Materies Lyræ,
Morbis gementes quod bonus erigis;
Ingens, *Camænas* quod labantes
Magnificus reficis vigore.
Ælfrede, Sedes despicias Tuas;
Hic Fiscus auctus Muneribus tumet,
Hic Tempia *Cuthberti* renident,
Non humili decorata fuco.
Hic Tecta Cælos verticibus petunt:
Grandi ô Labori Propitius fave;
Sic *Te* usque florentem sonabunt
Oxonidæ, Tua Cura, plectris.
Nec *Te* filebunt Sæc'la per omnia,
RADCLIVE, Musæ; Nobilibus modis
Sumptus rependent; atque Structor
Splendidior Laribus vigebis.

Tho. Standen,

Coll. Univ. Schol.

Insignissimo Viro Johanni Bateman, M. D.

RADCLIVUM celebrans Pectine *Lesbio*
Patronum sibi *Te Pieris* eligit,
O *Phæbi* exsuperans artibus! ô Decus
Ingens *Mertonii* Laris!
Nulli flebilior, quàm Tibi, concidit,
O *Illi* veterum prime Sodalium;
Et nulli veniet, quàm Tibi, gratior
Argutæ strepitus Lyræ;
RADCLIVUM memorans, *Castaliæ* pius
Quòd Matri moriens *Attalicas* Opes
Legârit, medicæ Pubis, & omnium
Fautor nobilis Artium.
Hinc Moles feriens Sydera vertice,
Doctorum variis plena Laboribus,
Dilectæ Patriæ surget, & *Isidis*
Urbi, Gloria non levis.

Sed

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Sed quis, cùm *Lachesis* durior ingruit,
Ægros Pæoniâ restituet Manu?
Quis Plebis paritèr, quis Procerum Malis

Præsens auxilium feret?

Te, Patrone, suis languida Civitas
Rebus Præsidium respicit, alterum

RADCLIVUM pia Te sponsa Viro petit,

Et Proli metuens Pater.

Quin & *Pierio* ritè favens Choro

Musarum placidas non refugis Domos;

Interdumque subis *Socraticum* Nemus

Dulci clarus in Otio.

Fors & *Cecropiæ* Sedis amans novis

RADCLIVUM referes Muneribus, nova

Plectris Materies, & celebri Viro

Ibis Laude pari Comes.

Tho. Fenton, A. M.

Ædis Christi Alumnus.

MOESTA sui plorat dum fata *Machaonis* ingens
Augusta, extinctumq; gement Procereſque, Patreſq;
RADCLIVUM; memori Natum celebrare Camœnâ
Cur ceſſas, *Rhedycina*, Tuum; nec docta juventuſ
Effundit manſura piæ præconia Laudis?

Quin age, chara Parens, omnes in carmina poſce
Pieridas, celebrans Arteſ, largamque Patroni
Dextram; dum terras alio ſub Sole jacenteſ
Pæonii Juveneſ RADCLIVI munere viſunt,
Perque *Italæ* Urbeſ, *Gallorumque* Oppida, magni
Fautoriſ laudeſ populis mirantibuſ edunt:
Inde peregrinaſ exculti corda per Arteſ
Cùm patrioſ fineſ, atque *Isidis* arva revifeſt;
Fortè novaſ cernent moleſ, eductaque cælo
Culmina, *Bodlæi* ſublimibuſ æmula teſtiſ.
Sic, ubi RADCLIVI Nomen memorabile famæ
Tradideriſ, Meriti tanti non immemor, olim
Fortè aliquiſ ſimili ſtructuruſ mœnia ſumptu
Conſurget, paribuſ ſtimuliſ cui pectuſ honeſtuſ
Isidis urget amor, laudumque arreſta Cupido.

Matth. Lee,

Æde Chriſti Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

In ARCHIATRUM, καὶ ψυχῆς Ιατρίον,

Ab eo fundatum.

HActenus Regum exequias gementes
Flevimus; questus iterum priores
Postulat fatum, medicæ recessit

Artis Apollo.

Quæ tuas laudes celebret Camœna,
RADCLIVI, nostræ columnen Salutis,
Quid satis tantâ potis est referre

Indole dignum?

Semper infirmem miserata plebem
Texit, & sævos manus arte doctâ
Dispulit morbos, & amica diro

Eruit Orco.

En, uti Vitis spoliata vallo
Cujus inflexos habitare gyros
Gestiunt uvæ, moritura plorat

Territa plebes!

En, ut orbatae rentiunt choreas
Virginum turbæ, roseamque formam
Pertiment neu, Te rapiente fato,

Pustula lædat!

Sive diffusum grave pondus auri
Hinc & hinc, munus morientis ingens;
Sive cernendam statuis capacem

Bibliothecam;

Semper hic vives, *Rhedycina* grata
Emori nomen vetat, & perenni
Quisque festinat memorare famam.

Carmine Vates.

Te minor *Bodleius* aget Superstes
Perpetem vitam; *Benefacta* Sæc'lis
Ne excidant, nec quæ tribuit perita

Munera dextra.

Rob. Pearse, A. M.

Aulæ S. Edmundi Vice-Princip.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Carmen Pastorale.

Mopsus & Damoetas.

Mop. **D**IC mihi *Damoeta*, (nam te solertior alter
Hæc non arva colit) cantus oblita priores
Quid dulcem *Philomela* domum, tenerosque *Nepotes*
Deferit, & tremulis replet *Nemus* omne querelis?
Dic, age, (nam vidi) bene cognita *Gramina Cervi*
Cur fugiunt, celeres cum tergo hæserè *Sagittæ*?
Sæpe meas memini squallentes sanguine *Capras*,
Quas *Lupus* errantes urgebat dente, reperto
Restituisse novas *Dictamno* in pristina vires,
Jam vero ignotis *Grex* æger montibus errat,
Jam neque *Dictamnium*, viridem neque curat *Hybiscum*.

Dam. Hic tu lætus agis cantando sub ilice blandos,
Mopse, dies, *Ruris* meditans inglorius *Artes*.
Te non *Urbis* habet, sancti neque *Cura Senatus*,
Non, quid agant *Nostri*, quæris; num prælia *Galli*
Vera parent; nec, quanta volat, scis, *Fama per orbem*.
Omne *Pecus* dudum, si *Mens* non vana fuisset,
Plena tibi instantis monstrarant omina *Fati*.
Ipsa tuum languens flevit *Philomela*, *MACHAON*,
Interitum, sensitque tremens *Natura cadentem*.

Mop. Oecidit ergo! meæ tristes hinc tanta *Capellæ*
Signa dabant? hinc quæque jacet fitientibus *Herba*
Floribus, & subito cadit omnis *Gloria campi*?
Ite *Greges*: — quid vos *Herbæ*, quid fida *Magistri*
Dextra juvet? *Phæbo* perit ipse astante *MACHAON*.

Dam. Desine plura, *Puer*, non semper questibus *Amnes*,
Invalidis nec triste strepent mugitibus *Arva*,
Arida nec *Dominum* depascet corpora *Febris*.

Mop. Fare, age, siqua manent tantis *Solatia rebus*?
Quis nunc *Morborum* *Causas* & *Signa* docebit?
Quis *medicas* adhibere manus, *Herbisque* dolores
Tollere, porrecta & poterit dare fata *Colonis*?
Cui nunc tanta dabis *Sanandi munera*, *Phæbe*,
Scire potestates *Herbarum*, *Artesque* relictas?

Dam. Scis, quali Ipse suam *Matrem* pietate *MACHAON*
Dilexit, quoties animam illi *Vivus eadem*
Arte dedit, notamque simul per sydera *Famam*:

Nosti

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Nosti hæc, sed majora ferens it fama per agros.
Namque ut supremo pendebat limine Mortis,
"His quæcunque mihi pascuntur Vallibus Agnæ,
"Quot mihi sunt Rura, *Alma Parens*, en! accipe, dixit,
"Accipe, & æternum nostri sint pignus Amoris.
Nec minus Ipsa sui Nati memor, undique sacro
Per Rura ingratos cineri persolvit Honores.
Vosque igitur, *Gemini Mystæ*, suprema *MACHAON*
Jussa quibus dederit, seu densis *Mænalus* umbris
Asper habet, gelidive morantur saxa *Lycaei*;
Seu studium Herbarum, concretas grandine Nubes
Et nive perpeffos, *Alpina* per Avia mittit;
Aut quascunque alias per longa decennia Gentes
Vifitis, usque *Virum* merito dicetis Honore.

Mop. Quæ nunc pro tantis, Pastor, tibi munera reddam?
Sunt mihi formosi Capræ è candente Gemelli,
Atque Pedum Nodis pulchrum, & compacta *Cicutis*
Fistula disparibus, quæ cras tibi Præmia mittam;
Perge modò, atque hæc undè tibi sunt cognita narres.

Dam. Haud procul Est, tenues ubi Vatibus *Isis* amatus
Volvit aquas; teneros huc ducens matribus Hædos,
Nescio Quem, fortè hæc modulantem læta notavi.—

Jam satis excelso *Sheldoni* vertice Saxum,
Quantum inter subjecta solet Viburna Cupressus,
Claruit, & longè sacras despexerit *Ædes*:
Nequicquam, *Bodlæe*, tuæ miracula Molis,
Congestas Chartas, & docta volumina jactes;
Cedite vos tandem longos dominata per annos
Moenia. Quæque Lyræ percurrrens Musa, beati
Crescentes gestit celebrare *MACHAONIS* Arces:
Seu modò conspicuam Statuâ depingit Arenam,
Atque Agmen vario volitans hinc undique cursu;
Seu modò Tecta juvat centenis fulta Columnis
Tollere humo, validisque imponere Culmina muris;
Gratum Opus *Oxonidis* ———

Talia dum miratus; oves me cogere pastas
Jusserit, & sero inclinavit Vesper Olympo:
Cætera non memini; sed *Tityrus* (omnia mecum
Tityrus audierat) cum venerit Ipse, Canemus.

Tho. Hayward,

è Coll. Æn. Nat.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Estne qui sumet liquidos colores,
Pinget & formas calamo decoras?
Estne qui solers Animabit æra

Æmula vitæ?

Surgat, & dextrâ referat potenti
Ora RADCLIVI placidosque vultus,
Cujus ah! duræ secuere nupèr

Stamina Parcæ.

Mille RADCLIVUS statuas meretur,
Mille surgentes nitido Columnas
Ære, quod fero retinebit ingens

Tempore Nomen.

Nam potens Herbis medicisque lymphis
Sæpe morbofis dedit Ille Vitam;
Sæpe mortalem mediâ natantem

Morte reduxit.

Seu suis Matres metuunt Puellis,
Et Senes moesti, miseræve nuper
Virgines nuptæ, fera ne trucidant

Fata Maritos:

Ille languentûm minuit dolores,
Et salutare fugat Arte morbum,
Ille Spes reddens querulo reponit

Gaudia fletu:

Sive nè turpis macies decentes
Occupet Malas, Veneresque formæ
Defluant, plenis trepidat Puella

Nubilis annis:

Ille marcentes renovat colores
Oris, & Formam revocat fugacem,
Quâ frequens posthac juvenum calebit

Agmen Amantum.

At manus frustra medicas requirit
Ipse; qui cunctis potuere succi,
Nunc nimis vani nequeunt Magistro,
Ferre Salutem.

Non tamen Nomen morietur æquè
Dulce RADCLIVI, breve tempus ævi
Musa protendet, dabit & futuræ
Sæcula Famæ.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Illa Virtutes citharâ sonabit
Semper, & vires, Animumque, Moresque,
Utilesque Artes veniens in ævum
Sedula mittet.

Dicet & sacræ data Dona turbæ,
Cum situ victi lapides edaci
Decident, mistæque putri jacebunt
Pulvere Turres.

Sic adhuc *Thebæ* veteres vigescunt
Pindari versu, licet in ruinis
Jam Ceres regnet, rudis & Colonus
Ducat aratrum.

S. Niblett,

Coll. Reg. Commens.

ΡΑΔ κλίππον Ρυθυκείνη

Ως εἶδε νεκρὸν ἦδη,

Στυγνὰν ἔχοντα χρίταν,

Ωχερὸν τε πλὴν πρῆϊαν,

Μετὰ δακρύων βοῶσα,

Στενάγμασιν, κ' ὀδυρμοῖς

Εμαίνετ', ἐδ' ἔπαυσεν.

Στεναγμάτων, κ' ὀδυρμῶν

Ακασε, κ' ἦλθε φοῖβος,

Μαλακοῖς ἔπεισι γέλγων.

Τί κ' μάττω στενάζεις;

Τί κ' γόας ὀρεγέμπτει;

Βροτοῖς θανῶν πέπτω;

Οὐ Κάλῳ, ἔ φρένημα,

Οὐ Κάετος, ἔδδ' ἐπλῆτος

Χρυσὸν τε, κ' ἀργύρεον,

Υπεξέλωσι Μοίρης.

Ολωλε κ' Μαχῶων,

Ασκληπιὸς τ' Ἀμύνων,

Εὖ φαρμάκων τε εἰδώς,

Ολωλε καὶ ποθνήσκε.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Ἴσος ἀμφοτέροισιν,
Πρὸς νερτέρων χορείας
Ἀπέρχεται γέρας σευ,
Εὐρίσμιθ', καλὸς τε,
Φίλθ' τε, καὶ σωδυνθ'.

Μέγες μάλιστα σενάζειν·
Μέγες γὰρ ἀσπόμεπ' ἔν'
Αὐτὸς καλοῖσι δώρις
Μῆσας ἀπαξάπιασας
Δῆσεν τε, καὶ πέδωσεν.
Αἱ δ' ὅκ' ἀμνημονεύουσι,
Αὐτὰρ σέφθ' δίδωσι,
Στέφθ' μὲ ἐγχρονίζον,
Στέφθ' καλῶν αἰδέων.

Joh. Lawson, Armig. Fil.

Coll. Linc. Sup. Ord. Commens.

UT nuper querulas gemebundus ad *Isidis* Undas
Procubui (*Isis* enim Natum ploravit ademptum,
Et non dissimili resonabat Murmure Lympha)
Ergò novos immitis agit Libitina Triumphos,
Omnia in hoc uno dirumpens Stamina Filo?
RADCLIVUSnè abiit? — Quæ Damna *Britannicus* Orbis
Sensit! —

Haud aliter Superos visit cum maximus *Atlas*,
Et fessos immenso Humeros subduxit Olympo,
Increpuere Poli, ruere omnia visa repentè,
Terraque perpetuas metuit tremefacta Tenebras.

Hæc Animo Mecum volventi, en! astat Imago
Largior humanâ; Cœlestem Vertice Odorem
Spiravere Comæ Ambrosiæ, Divamque fatentur
Tum sic incipiens mœstum folatur Amorem;

Quid juvat insano tantum indulgere Dolori?
Parce Metu, nimium Pius; & desiste Querelis!
En! Ego, amata Jovi, immortalis Prole verenda!
Dilectusnè meus lugubri occumbere Fato!

Non

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Non tantum est *Rhedycina* Nefas passura; Camœnas
Qui coluit, Vitâ hunc Musarum Carmina donant.
Aspicito, Æthereos splendens petit Incola Tractus,
Atque suos fovet è Cœlis nova Stella *Britannos*.
Hinc lætos dabit Influxus, Viresque Salubres,
Hinc certum Auxilium Populis: *Opiferque* per Orbem
Dicetur; semper magnum & venerabile Nomen.

Sic quondam *Oebalii Fratres*, cum *Castore Pollux*,
Post ingentia Facta Deorum in Sede recepti,
Humanum coluere Genus, mitissima Terræ
Lumina, & incertis straverunt Æquora Nautis.

Quin age, per sacrum quid pandunt Fata Volumen,
Audito; (illa diù Genti arrisere *Britannæ*.)
Immensam Heroum Seriem Rex magnus Olympi
Instituit; *Primo avulso non deficit Alter*
Aureus — En! nova Progenies, Cœlestis Origo. —
Gibbonum accedas, in eo Spes una Salutis.

Nos colit Ille suæ non immemor Ædis Alumnus,
Grandia jam fecit, sed adhuc majora supersunt.
O! quantum meritas Tibi Musa rependere Grates,
Et Laudem æternâ Numerorum assurgere Pompâ,
Grata velit! Frustrâ at Sese effudère Quadrigæ,
Conatus melior Virtus tua ridet inanes,
Longè & anhelantem Divam post Terga relinquit.

Joh. Dry,

Coll. Di. Joh. Bapt. Schol.

CUM subit Illius, quem carmine flemus, imago;
Cùm recolo Medicâ Quantus in Arte fuit;
Continuò invadit, nè Mors gravis ingruat, horror,
Et tristem Morbi territat omne genus.
Quæ levet Ars *Phœbea* ægros, rogo? quæve medelæ
Apta salutiferam dextra ministret opem?
Cùm memini, quæ cura fuit, ne nostra periret,
O RADCLIVE, Tuâ deficiente, salus;
Oxonidis cùm restat adhuc, Tua dona, Medentùm
Copia, sanandæ cuilibet æqua lui;
Non fatum incuso: Mortisque oblitus acerbæ,
RADCLIVOS lætor jam superesse duos.

Tho. Wainwright, A. B.

Æd. Christi Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

ERgò RADCLIVIVM perpetuus sopor
Urget! nec Pietas, heu! neque pauperum
Ægrorumve Preces jam poterant neci
Afferre indomitæ moram!
Cui lethi dubia est dura necessitas?
Quis Mortis laqueis expediat caput,
Fatali subitò cùm rapuit manu
Phæbo RADCLIVIVM parem?
Omnes una Viros nox manet, omnium
Vitæ summa brevis. Si potuit Fides,
Sævæ si potuit Munificentia
Mortis vincula solvere;
Falcem Mors, alias insuperabilem
Ni virtute suâ, RADCLIVII ad pedes,
(Contra Fata, licet dura, potentiam
Agnosces) cito poneret.
Sed non Fama necis cuspide faucia;
Crescit laude recens maxima pars sui,
Alternare vices Qui solitus fuit
Gratas & Medici & Pii.
Cogentur miseri flere superstites,
Quod jam funeribus fata nimis prement;
Et raptò Medico tarda necessitas
Lethi corripit gradum.
Jactet vana Patrem *Roma Machaonis*,
Huic solvatur honos, Indigeti ut Deo,
Dum præcisa notis marmora publicis,
Præclari Artificis labor,
Stant firmè in Decus: haud marmora inania
Poscit RADCLIVIVS par fere *Apollini*;
Incorrupta Fides, & pia Charitas
Cælo RADCLIVIVM beant.
Sed quo Musa ruis? define; laudibus
Dignis RADCLIVIVM tollere non licet,
Ni Vati & Medico numen *Apollinis*
Æquè propitium favet.

Tho. Clark,

& Coll. Univ. Comment.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

VOS quibus est studium *Phæbi*, decorate supremos
RADCLIVI Manes, Medicoque æterna movete
Carmina, qui *Phæbum* sibi jam devinxit utrumque.
Verùm ô! quis meritos illi præstabit Honores,
Qui toties animam potuit cohibere fugacem,
Qui novit certâ, fatis instantibus, arte
Inspirare novam Vitam, ac eludere Parcas?
Heu! procul aversum plorat *Brittannia* Solem
Jungere equos, dignâque nequit celebrare Camœnâ
Egregii laudes Medici. Tu voce, *Machaon*,
Mæoniâ vivis, vestrâque potentius arte
Carmen habes, felix: Hic quantum cessit *Homero*,
Angligenas tantum superas, RADCLIVE, Poetas.

Cùm manibus fundata tuis *Rhedycina* videbit
Mœnia, RADCLIVI lætam & cognomine sedem,
Tum donis ornata tuis (si *Musa* filebit)
Te, quamvis taciturna, canet, *Te* muta loquetur.
Non tamen, ô *Phæbo* & *Musis* dilecte, carebis
Qualia nunc Vatum producit Carmina Mater
Oxonium, Illa parat sumptâ testudine laudes
Æternare tuas, Illâ cantante, propinquæ
Accipient sonitum *Musæ*, Citharasque relictas
Sumentes, similem gaudebunt reddere vocem:
Latius has paribus numeris pia turba sequetur
Commotura alias, & sic tua Gloria crescet
Quotidiè major, Viresque acquirit eundo.

Haud aliter fontis planum lapis incitat æquor,
Cum cecidit; gyrum unda trahit, mox imminet alter
Ponè sequens, illum crescentem tertius urget
Urgeturque simul, volvuntur latius orbés
Undique, & extremas pulsanť aspergine ripas.

Jac. Bryant, Coll. Nov. Capell.

Summè potentem jam fatear Deam
Mortem necesse est; RADCLIVIVS cadit:
Qui præstitit cunctis salutem
Ipse jacet Medicus Cadaver.
Triumphat Orcus, sed dubius tamen;
Suisque *Pluto* finibus extimet,
Ne rursùs ad vitam filentes
RADCLIVIVS revocaret Umbras.

Dic,

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

Dic, Musa, verò, dic quibus Advenam
Inferna tantum Regna receperint
Honoribus, dic Mortuorum
Pallidus ut celebravit Ordo.
In fronte primâ stat Patientium
Caterva, succis fata potentibus
Queis Ille protelans, ab atris
Arte diu rapuisset undis;
Plerique rugis, & senio graves
Videntur; Horum sed medio dolens
Beaufortii cernit caducam
Heu! nimium citius Juventam.
Nullius Herbæ vivida vis mori
Illum vetaret, quin bonus occubet;
Ne lugubrem Magnæ videret
Interitum *Dominae* propinquum.
Affurgit omnis Turba simul Viro, &
Agens silenti murmure Gratias,
Agnoscit ut quondam vel ipsa
Mors medicis cecidit sub Armis.
Coetus Medentum proximus astitit,
Ardens tueri RADCLIVIVM suum;
Cui prima sese offert amicam
Willisi celebrata virtus.
Quin dulce tentans *Hannesius* melos
Pulsat canoro Pectine Barbiton,
Plutona demulcens, & ipsos
Eumenidum recreans Colubros.
Post Hos & omnes ordine Cæteri
Præstare gaudent obsequium lubens;
Illumque festinant merentem
Sedibus adproperare primis.
Hæc inter Umbras — Ast Alii ferent,
Quàm fastuosis dives honoribus,
Ambage Pomparum venusta,
Oxonium decorat Patronum.
Linquenda *Trappo* at talia censeo,
Tantis nec impar Ille laboribus:
Hæc Magna me parvi pudebit
Ingenii minuisse culpa.

Job. Rook,

Coll. Ball. Schol.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

LAude qui summâ meritisque claris,
Magne RADCLIVI, veterem Parentem
Vivus ornâsti, moriensque largo
Munere ditas,
Quas *Tibi* solvet *Rhedycina* grates,
Artium felix *Rhedycina* Nutrix,
Quos dabit Laudum titulos, amico
Læta Patrono?
Quale *Bodlæi* meruit benignum
In suos pectus, veniens in ævum
Par decus spondet *Tibi* Musa, Famæ
Fida Minистра.
Interim vicos viduæ per Urbis,
Ægra *Te*, præfens dubiis levamen
Rebus, heu! frustra, gemitu & querelis
Turba requirit,
Mille dum passim comitata Morbis
Vadit, & certas acuens Sagittas,
Proh nefas! Victrix agit insolentes
Parca Triumphos;
Gnarus Herbarum nisi sævientem
Comprimat *Meadus*, *Tibi* qui vocari
Proximus gestit, Medicæ nec Artis
Degener Hæres.

Christoph. Haslam,

Ædis Christi Alumnus.

FLEVIMUS avulsam Fatis crudelibus *Annam*:
Heu! nova solliciti Causa Doloris adest.
Pæon, quem dixere Omnes Genus esse Deorum,
Spem nostram eludens, tristia Fata tulit:
Quam toties aliis potuit præbere Salutem,
Haud Sibi; sed cecidit Victima mœsta Neci.
O Rabiem Fati indomitam! Quis *Pæone* rapto
Tutus erit? Fugit, *Te* pereunte, Salus.
Heu! Decus Ætatis crudelibus occubat Umbris,
Atque jacet victus, Qui modò Victor erat.

Edu. Chapman, A. B.

è Coll. Wadh.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

O Quàm Deorum mira potentia
Humana cæco gaudia turbine
Versat! *Britannùm* O quam Salutem
Sæva rapit Libitina victrix!
Cur muta pendet fistula cum lyrâ,
Nec tristiores elicimus sonos?
Cur è nigris cessamus umbris
Ducere Præsidium Camœnis?
Ut blandienti qui stygium canem
Totumque durum carmine Tartarum
Lenivit, aptè luctuosis
Eurydicen fociando chordis.
Illum heu! coercet perpetuus sopor,
Cui non dierum comperiet parem
Venturus ordo, non *Apollo*
Usque suum peragrans Olympum.
Respexit unus (nobilis Artium
Patronus) unus *Pieridum* Chorum
RADCLIVUS, exul nè bicorni
Efuriat procul arce *Clio*.
Unus rapacem fallere Tartarum,
Lapasque novit corporis integras
Præstare Vires, & frequentes
Ducere de Febribus Triumphos.
Nam doctiori pollice comprimens
Venam flagranti sanguine turgidam,
Calleret incertos cruoris,
Quos Febris ingeminavit, ictus.
O quam frequentem lætus obiverit,
Ut Numen, Urbem, quâ miserabilem
Diffundit æstum, discolori
Labe suâ metuenda Pestis!
O quam labori cedere nescius
Passim auspicatus tenderet Artifex,
Quo filius Patrem, aut doleret
Sponsa Virum, puerumve Mater!
Nunc prævalenti Consilio potens
Natum reduxit, Spemque Parentibus;
Vires Parenti nunc anhelò,
Ne querulus viduetur Infans.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ

Nunc torta *Spasmo* membra miserrimo

Infantulorum solvere gestiit,

Ne raptâ amantem prole Matrem

Unica destituat Voluptas.

Quocunque faustos intulerit pedes,

Suique, & Artis non fine gloriâ;

Imbellis affinem sepulchro

Pigritiem posuit Senectus.

Sic quùm labores stravit Agrestium

Tempestuosis *Jupiter* imbribus,

Benignus aspectu refulget

Sol humiles reparans Aristas.

Sydenhami Frampton Vere,

Coll. Reg. Commens.

Atria quid memorem Regali splendida luxu,

Magni aut fulgentes Militis ære domos?

Dicere, RADCLIVI, mens gestit *Apollinis* Arces,

Affurgunt famæ quæ monumenta Tuæ.

Ælfredi sedes tollunt sua culmina; cælos

Quosque habitas felix, en! Tua tecta petunt.

Quid poteris majus? Regales erigis Arces,

*Bodleii*que auges munera, laude pari.

Job. Ellison,

è Coll. Univ. Commens.

P*æonii* Juvenes, magni quos provida Cura

RADCLIVII externas jussit adire plagas,

Ite, & Morborum varias ediscite Causas,

Herbaque quas Vires illa, vel illa gerat.

Et sic, multorum mox acceptura Labores,

Accipiet vestros RADCLIVIANA Domus.

Hinc, siquid Manes possint sentire sepulti,

Defunctum tangent Gaudia quanta Senem!

Sic positis nummis lætabitur Umbra; nec Hæres

RADCLIVIVM Nummos Sic posuisse gemet:

Si modo Vos similes Huic *Anglia* sentiat Arte,

Sentiat & Donis Vos *Rhedycina* pares.

Jacobus Bramston,

Ædis Christi Alumnus.

Johannis Radcliffe M. D. Exequiæ.

AUcta tuis opibus moles, RADCLIVE, renidet
Bodlei, & Musis clarior exstat honos.
Æmulus *Alfredi*, RADCLIVE, es, mole vetustâ
Surgunt munificâ dum nova saxa manu.
Sic & damna juvant; modò quem jactavit Alumnum,
Patronum agnoscit *Te* renovatâ Domus.

Tempest Thornton Armig. Fil. 2000
e Coll. Univ.

Ornatissimis Viris, D^{no} GEORGIO BEAUMONT Baronetto,
& *GULIELMO BROMLEY Armigero.*

INgentem RADCLIVI Animum, memorandaque Facta,
Musarumque Ædes miras, Molemque stupendam,
Hâc cecinit *Rhedycina* tenuis; tumultumque recentem
Perpetuo obsedit planctu, lachrymisque rigavit.

Nunc etiam Vobis meritos persolvit Honores

Musa piens, gratâque refert Encomia voce:

Si quid enim in Cineres Pietas & Cura repôstos,

Si quid commissæ *Oxonidis* meruère colendæ

Relliquiæ, & tanto debetur Gratia dono,

Æternas tribuet Vobis *Academia* Laudes,

Egregium & Nomen ventura in Sec'la manebit.

O Pietas semper memoranda, ô inclyta Virtus

RADCLIVI! haud contenta Animos infundere Musis,

Divitiisque novis augere Palatia *Phæbi*,

Et Medicis, magnis Opibus Studioque parandam,

Amplificare Artem, ut quocunque sub Orbe laterent

Raras Herbarum possint depromere Vires:

Quin propior, RADCLIVE, angit *Te* cura Tuorum,

Scilicet ut tales Dotes, hæc Munera curent

Experti Probitate Viri, rebusque gerendis

Conspicui; neque *Te* latuit peramabile Nomen

Bromleii, aut tali Officio haud *Beaumontius* impar.

Sic ubi fucciduus linoquit Sol aureus Orbem,

Terrisque afflictis subducit lumen amicum,

Non passus mœrere diu quos antè benigno

Foverat aspectu, jubet Astra emittere lucem,

Amissumque novo compensat lumine Solem.

Edm. Isham, A. M. Baronetti fil.

Coll. Magd. Semi-Com.

Johannis Radcliffe M. D. Exequie.

RADCLIVII Ingenium, magnique *Machaonis* Artes,
Et meritas Laudes dum pia Musa canit;
Ipse mihi Superûm videor contingere Sedes,
Heroumque Animas quæ loca cunque tenent:
Hic juvat antiquos *Britonum* longo ordine Patres
Cernere, Divorum magnanimumque Genus:
Quos inter *Bodleius* erat, divinior Umbra,
Oscula RADCLIVIO qui repetita dabat;
Atque ait, "O nostras felix tandem advenis oras,
"Accipe quas tribuunt Dii Pietasque Domos!
"Fama Decusque tuum Cæli penetravit ad Arces,
"Atque ipsum vinxit Dextra benigna *Jovem*:
"En! Tua confurgunt procul, en, Penetralia Musis,
"Par Cæloque Domus, – Te tamen Ipsa minor!
Plura equidem audieram, nisi Me conspexerat Heros
Cunctantem; his verbis increpuitque moras:
"I, propera, nostris iterumque allabere Tectis,
"Et Doctis aperi, claudeque rite Fores.

J. Bowles, ex Aul. B. M. V.

Bibliotheca Bodl. à Januis.

